

Helsingin

SUOMALAINEN KLUBI

Klubilehti 4/2009

PICASSO

Pablo Picasso: Jacqueline kädet ristissä (1953) © Succession Picasso 2009
Kuvasto; © photo: RMN / Jean-Gilles Berizzi

Helsingin Suomalainen Klubi on kulttuuriklubi

Meiltä saat molemmat.

Olemme vakavarainen asiantuntijapankki, jolla on myös erittäin kilpailukykyiset hinnat. Keskitä asiointisi meille, saat henkilökohtaisen pankkineuvojan sekä rahanarvoisia etuja. Liity Etuohjelmaan ja hyödynnä

asiantuntemuksemme.

Soita Asiakaspalveluumme 0200 3000
(pvm/mpm) ma–pe 8–20 ja kysy lisää.
Samalla voit varata ajan henkilökohtaiseen tapaamiseen.

Teemme sen mahdolliseksi

Nordea

Mannerheimintie 7
Helsingin keskustan yritysconttori
16544148
nordea.fi

Sisältö

Sisältö 4/2009

Puheenjohtajalta Johannes Koroma	4
Toiminnanjohtajalta Jyrki Berner	6
Päätöimittajalta Leif Eklöf	10
Kantapöydässä Pöytäläinen	12
Kirjaston kuulumisia Urho Vapaavuori ja Weijo Pitkänen	14
Kunniapuheenjohtajalta Martti Enäjärvi	16
Ei savua ilman tulta Heikki Pitkänen	18
Kotimaani on EU Pekka Seppänen	19
Klubin jäsenten henkilömaalit Veikko Löyttyniemi	22
Oman tuvan hankkiminen Jyrki Berner	24
Picasso Weijo Pitkänen	30
Maanpuolustusharrastajat Mikkelissä Leif Eklöf	36
Uudet jäsenet kauko Lehti	37
Ruotsi ja Suomi Kauko Lehti	38
Odessan matka Matti Ahjopalo	40
Afranistan ja Pakistan Erkki Nordberg	42
Joel Lehtonen Weijo Pitkänen	44
Digikamera- ja luontokuvaus Kalevi Suortti	48
YT- klubien keilamestaruus Heikki Sarso	50
Oktoberfest Elias Irola	51
Matkailuilta Matti Ahjopalo	53
Turvallisesti kotona Pekka Piispanen	54
Kevään 2010 ohjelma	57
Krakovanmatka Aarno Suorsa	61
Skruuvien SM Pellervo Erkkilä	70
Oikeuskanslerien historiikki Ilkka Seppinen ja Jukka Pasanen	71
Konserttitanssiaiset Weijo Pitkänen	76
Sotasyllisyysoikeudenkäynti Yrjö Larmola	78
Suomalaisen yrittäjyyden olemus Mikko Nenonen	82
Ministerilounas - Mari Kiviniemi Kauko Lehti	84
Asunto sijoituskohteena Pekka Ritvos	86
Klubin syyskokous ja klubi-ilta Elias Irola	88
Juustoa läpi aterian Pekka Ritvos	93
Ulkopolitiikan ilta Weijo Pitkänen	94
Biljardin syysmestaruus	97
Huipputennistä Helsingissä Veli-Matti Leppänen	98
Talvisodan alkamisen 70- vuotispäivä	100
Puheenjohtajan puhe itsenäisyyspäivänä Johanne Koroma	106

Helsingin Suomalainen Klubi -lehti

Julkaisija: Helsingin Suomalainen Klubi ry (www.klubi.fi)
Kansakoulukuja 3, 00100 Helsinki
puh. + 358 9 586 8830 fax + 358 9 5868 8370
Ilmestyy jäsenlehtenä neljä kertaa vuodessa
Päätöimittaja: Leif Eklöf
Graafikko: Yrjö Klippi
Kuvat: Klubimestarit, ellei toisin ole mainittu
Toimituskunta: vakinaiset kirjoittajat
Forssan Kirjapaino, Forssa 2009

www.klubi.fi

Klubitoiminta tarvitsee lisää tilaa

Puheenjohtajalta

Johannes Koroma

Klubimme jäsenmäärä on kasvanut muutaman viime vuoden aikana noin 100 jäsenellä vuosittain. Jäsenmäärän kasvu on osoitus siitä, että Klubin toiminta on sisällöllisesti kiinnostavaa ja jäsenyyttä arvostetaan.

■ ■ Se on ilmennyt aikaisempaa useammin myös eri tapahtumien osanottajien määrässä. Äsken pidetyssä syyskokouksessakin seinät tulivat jo vastaan ja amiraali Juhani Kaskeala sai kokouksen jälkeen puhua suurelle ja kiinnostuneelle kuulijakunnalle. Toistaiseksi jäsenmäärän rajoittamiseen ei ole turvauduttu, mutta

jos kasvu jatkuu nykyisellään, jossain tulevaisuudessa sekin saattaa olla edessä.

Tämä on antanut johtokunnalle aiheen pohtia nykyisten tilojemme toimituutta ja riittävyttä. Klubin on kyettävä jatkossakin tarjoamaan kasvavalle jäsenkunnalleen monipuoliset, jäsenkunnan yhteisistä tarpeista lähtevät kokous- ja harrastustilat, joissa viihdytään. Vajaa-käytössä kellarikerroksessa olevat, entiset kokoomuksen kokoustilat on otettava hyödylliseen käyttöön.

Tilojamme selvittänyt työryhmä on Jere Lahden johdolla arvioinut tarpeita keväästä lähtien ja sen esityksiä käsiteltiin johtokunnan viime kokouksessa. Niitä myös esiteltiin syyskokouksessa ensi vuoden budjetin yhteydessä. Ensi vuodeksi varattiin määräraha vajaakäytössä olevien tilojen kunnostamiseen.

Yhteisten tilojemme kehittämiseksi määriteltiin eräitä keskeisiä periaatteita. Lähtökohtana on, että investointeja tehdään jäsenistöä palvelevan toiminnan tarpeisiin ja klubitilojen investointien rahoituksen tulee ensisijaisesti perustua klubin vuokratuottoihin.

On selvää, että sekä kiinteistön että klubitilojen kunnosta on pidettävä huolta. Se tarkoittaa vuosittain tehtäviä kohennuksia, jotta ns. korjausvelkaa ei jäisi. Kiinteistöyhtiön hallitus vastaa vuosikorjauksista, joiden rinnalla suurin lähiaikoina edessä oleva investointi on

ilmastointijärjestelmän uudistaminen nykyaikaiselle tasolle ainakin vuokralle annettujen tilojen osalta. Meille on tärkeää, että vuokralaisemme ovat tyytyväisiä tiloihinsa ja kaikki tilat pysyvät vuokrattuina.

Kellarikerroksen osalta päätettiin käynnistää arkkitehtisuunnittelu, jonka valmistuttua arvioidaan eri vaihtoehtoja ja niiden kustannuksia ennen kuin ryhdytään varsinaiseen toteuttamiseen. Ensi vuoden budjettiin hyväksyttiin 200 000 euroa tämän tilan kunnostamiseen Klubin hengen mukaisella tavalla. Vasta suunnitelman valmistuttua arvioidaan millaisin kustannuksin ja millaiseen tarkoitukseen tilat parhaiten sopivat.

Kellaritilaa ovat eniten käyttäneet puhallinorkesterimme ja kuoromme harjoituksissaan, skuuvarit aika ajoin. Harjoitustilaa parannetaan vielä niin, että näiden kahden ylpeydenaiheemme hyvin erilaiset akustiset tarpeet voidaan ottaa huomioon. Pohjakerrokseen tulevat myös ravintolan henkilökunnan sosiaalityilat, jotka eivät nyt vastaa edes kohtuullista tasoa.

Kellarikerroksen ilmastointia selvitelään, jolloin arvioidaan myös voidaanko sinne sovittaa jäsenten tupakointia ja sikarinpolttoa palvelevat tilat.

Jo aikaisemmin olen kertonut, että parvekkeen soveltuvuutta tupakointilaksi selvitetään. Parvekkeen kattamises-

ta on tehty vaihtoehtoiset selvitykset. Rakennusvalvontavirasto ei toistaiseksi ole ihastunut kiinteisiin rakenteisiin ja suosittelee markiisikankaasta tehdyn suojauksen käyttöä. Lopullinen lupakäsittely ratkaisee tämän asian.

Myös ravintolatiloiissa käyttö ja kuluminen näkyy. Niiden vuosittaiseen kunnostamiseen varataan osa ravintolan klubille maksamasta vuokratuotosta. Näin myös nämä tilat pysyvät klubimme arvon ja asiakaskunnan edellyttämässä kunnossa.

Näkemykseni on, että vuosittaisesta ylläpidosta on aina ensisijaisesti huolehdittava ja suunnitteilla olevat investoinnit toteutetaan taloutemme sallimissa puitteissa huolellisesti valmistellen sekä toteutusta että niiden rahoitusta.

Pyydän nöyryimmästi kiittää luottamuksesta, jota olette osoittaneet minulle valitessanne klubin johtokunnan puheenjohtajan tuleviksi vuosiksi. Kiitän myös kaikkien johtokuntaan nyt valittujen jäsenten puolesta luottaen vahvasti siihen, että he tekevät parhaansa huolehtiakseen jäsenille tarjolla olevasta laadukkaasta ja mielenkiintoisesta ohjelmasta ja harrastustoiminnasta.

Johannes Koroma

Hyvät Klubiveljet

Jyrki Berner

Klubin toiminnan kannalta 133. toimintavuotemme oli laadukas, perinteisen vilkas ja taloudellisesti menestyksellinen, ainakin koko kiinteistön osakekannan ostamisen jälkeen.

Pitkästä aikaa oli varaa investoida myös klubitiloihin ja meidän kaikkien hyvän ruoan ystävien kannalta keskeisiin keittiötiloihin ja – laitteisiin.

■ ■ Vuosi oli muutosten vuosi. Uusi puheenjohtajamme Johannes Koroma jatkoi edeltäjänsä aloittamalla tiellä. Monia välttämättömiä, asioita edistäviä hallinnon ja toimintatapojen uudistuksia on tehty, aloitettu tai suunniteltu. Uskon, että ei vain hallinnossa toimivien klubiveljien tai minun ja sihteerin, vaan kaikkien klubiveljien kannalta tärkeiksi päätöksiksi osoittautuvat johtokunnan hyväksymä ja käyttöönottama talous- ja hallinto-ohje, uudet entistä selkeämmät ja varmasti myös tehokkaammat kokouskäytännöt sekä selkeämpi budjetointi- ja sen seurantavastuun käyttöönotto. Haluan onnitella Johannes Koromaa ainakin minun näkökulmastani hyvin alkaneesta puheenjohtajakaudesta ja toivottaa myötäistä tuulta tuleville puheenjohtajavuosillesi.

Ravintoloitsijan vaihdos on ehkä meidän kaikkien kannalta ollut puheen-

johtajankin valintaa tärkeämpi muutos. Riitan 28 vuoden aikana kasvaneisiin 7-peninkulman saappaisiin ei kenenkään ole helppo hypätä. Jo nyt, vaikka tätä kirjoitettaessa varsinainen jouluruuhkan tulikaste Miialla ja Petriällä on vasta edessä, uskallan sanoa, että on vaikea kuvitella toista ravintolayrittäjää, joka olisi saanut yhtä paljon kiitosta sekä klubiveljiltä, ulkopuolisilta tilausasiakkailta että henkilökunnalta, kuin Miia ja Petri ovat saaneet. Erityisen iloinen olen, että pelkoni henkilökunnan ja uusien yrittäjien suhteiden toimivuudesta on osoittautunut täysin turhaksi. Riitta tosin aikaa sitten tästä asiasta rauhoitteli: ”he olivat paras valinta, kyllä he selviävät”. Keittiö- ja salihenkilökunnan sekä nuorten yrittäjiemme palaute tukee sitä, että yhteistyö on alkanut hyvin myönteisissä merkeissä. Onnittelen ja kiitän Miiata ja Petriä sekä koko henkilökuntaa hyvin alkaneesta keskinäisestä yhteistyöstä kaikkien klubiveljien hyväksi.

Puolentoista vuoden päästä 135 vuotta täyttävän Klubimme historiassa on ollut monia menestyksikkäitä kausia. Uskallan kuitenkin väittää, että elämme parhaillaan yhtä menestyksikkäimmistä. Klubin ulospäin suuntautunut yhteiskunnallinen toiminta, jonka lisäämistä jäsenkyselyn mukaan kannatta yli 75 %

vastanneista, on aivan eritasolla kuin pitkään aikoihin. Tänä vuonna jaettiin ensimmäisen Suomalaisen Kirjoituskilpailun palkinnot Suomen 200 vuoden takaisesta historiasta kirjoittaneille loistaville lukiolaisille. Toinen kilpailu on käynnissä ja odotamme parhaillaan sen satoa. Mikon päivänä syyskuussa jaettiin ensimmäinen Mikko Pohtola –lehdistöpalinto talouselämän päätoimittaja Pekka Seppäselle. Klubi on kyennyt tukemaan perinteisten sotaveteraani-, invalidi- ja partiojärjestöjen työn lisäksi myös meripelastajia ja muitakin uusia kohteita.

Vuonna 2007 Arvo Ylpön syntymän 120-vuotispäivän yhteydessä päätetty hänestä ja hänen elämäntyöstään kertova internetin kautta jaettava multimedia esitys Ylppo.fi aloitettiin tänä vuonna Kulttuurirahaston apurahan turvin. Hanke on laajentunut Ylpön persoonan ja elämäntyön laaja-alaisuuden ansiosta henkilöhistoriasta neliosaiseksi lasten ja nuorten hyvinvointia tulevaisuudessa edistäväksi jättihankkeeksi. Sen valmistumista odottavat ja tukevat hankkeeseen osallistuvien arvovaltaisten asiantuntijoiden lisäksi monet yksityiset-, yhteisölliset- ja julkisenvallantahot. Siitä odotetaan poikkihallinnollista pilottiprojektia, joka voisi toimia esimerkkinä koulumaailman sekä sosiaali- ja terveysalan siirtymisessä →

Toiminnanjohtajalta

vuorovaikutteisiin sähköisiin palveluihin. Kiitän kaikkia klubiveljiä ja yhteistyötahoja, jotka tänäkin vuonna ovat edistäneet Klubin yleishyödyllistä toimintaa. Nimeltä mainitut kiitokset ansaitsevat viestintätoimikunnan puheenjohtaja Pekka Rapila ja Ylppö-projektin sisällöntuottajana toimiva FM Teija Riikola.

Toivon, että mahdollisimman moni klubiveli konkretisoisi jäsenkyselyn kannatuksen Klubin yleiskunnalliselle työlle tekemällä Klubin säätiön Mannerheim-, Sibelius-, Pohtola- ja Ylppö-rahastoista parhaiten itselleen sopivaan rahastoon lahjoituksen. Säätiön tilinumero on Nordea 174530-46013, tiedoksi- kenttään ao. rahaston nimi.

Olen tänäkin vuonna saanut paljon kiitoksia Klubin erinomaisen monipuolisesta ja laadukkaasta ohjelmasta. Haluan jakaa kiitokset vapaaehtoisesti klubin eteen työskenteleville klubiveljille, joille ne kuuluvat. Erityisen kiitoksen osoitan kuorolle, orkesterille ja taiteilijajäsenille, jotka ovat kantaneet kortensa kekoon onnistuneiden tilaisuuksien hengen luomisessa.

Omaa työtäni lähelläni toimineille vapaaehtoisille klubiveljille, jotka johtokunnassa, toimikunnissa, kiinteistö oy:n hallinnossa, lehden toimituskunnassa, ravintola- ja kirjastojaostoissa sekä

harrastusten ja teemailtojen vetäjinä ja monissa muissa tehtävissä ovat antaneet asiantuntemuksensa ja aikaansa Klubin käyttöön, lausun omasta ja klubiveljien puolesta lämpimät kiitokset. Rohkenen Mannerheimia mukailevin sanoin: "Monissa paikoissa olen työskennellyt, mutta kaltaistasi yhteisten asioiden eteen työskentelevää en ole tavannut" kiittää Pertti "Vekku" Virkkusta, jonka kuusi vuotta kestänyt toimikausi johtokunnassa päättyy. Koko toimikautensa hän ajoi klubihengen ylläpitämistä ja edistämistä. Hän oli tärkeä yhteistyökumppani minulle niin myötä ja vastamäessäkin. Samalla tavoin Mannerheimin hengessä kiitän investointityöryhmän puheenjohtajana toimivaa Jere Lahtea.

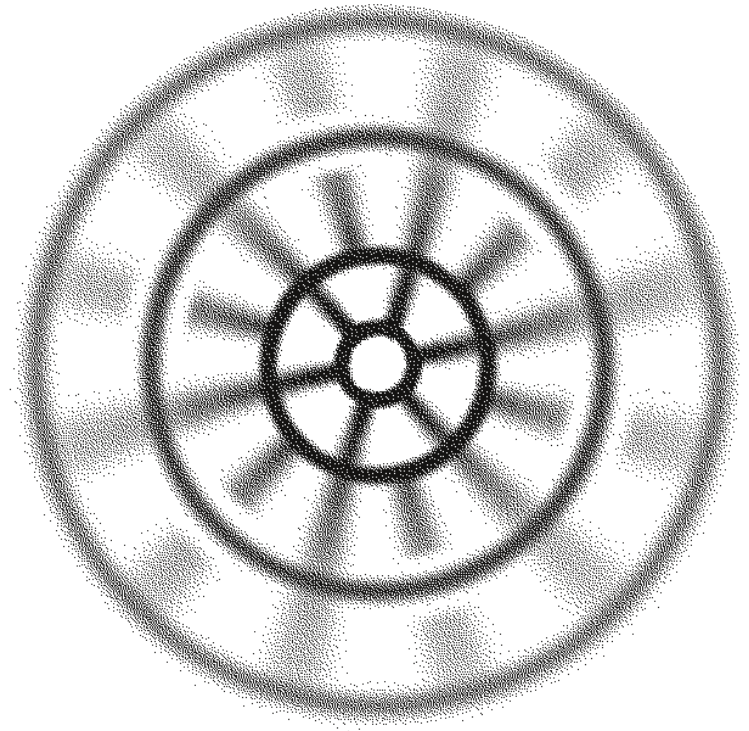
Kaikkien klubiveljien puolesta kiitän klubimestareitamme Jallua ja Artsia ja sihteeriämme Inkeriä uupumattomasta työstä Klubin hyväksi. Minulle henkilökohtaisesti heidän ammattitaitonsa ja apunsa on ollut tänäkin vuonna korvaamatonta. Ilman teitä Klubi ei olisi sitä, mitä se on tänään!

Lopuksi haluan muistaa syksyllä edesmennyttä tilintarkastajaamme Timo Mäkeä. Hänen ja Kari Mannerin tinkimättömän huolellinen ja tarkka hallinnon ja tilien tarkastus ovat olleet minulle vankka selkänöja. Tiesin, etten voi tehdä mitään

sellaista virhettä, josta minä, Klubi tai sen jäsenet kärsisivät. Timon liian varhainen äkillinen kuolema oli Klubille ja minulle henkilökohtaisesti menetys. Hänen omaisilleen Klubi toivottaa voimia surun keskellä.

Rauhallista Joulua, riemukasta vuoden vaihdetta ja siitä toivuttua Hyvää Uutta Vuotta!

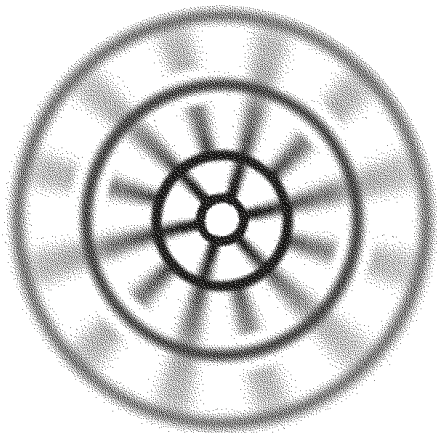
Jyrki Berner

Lehti klubilaisille

Leif Eklöf

Klubin ennätyskellisen vilkas toimintavuosi 2009 on nyt takana. Lehden tehtävänä on selostaa tapahtumia ja, kuten lukijat ovat huomanneet, on lehden sivumääräkin kasvanut samassa tahdissa lisääntyneen ohjelman kanssa. Syyskausi huipentui perinteisesti itsenäisyyspäivän juhlaan. Tärkeä vuosittainen tapahtuma on syyskokous ja siellä valittiin uudet johtokunnan jäsenet sekä puheenjohtaja kolmeksi seuraavaksi vuodeksi. Tästä kokouksesta lisää toisaalla lehdessä.

■ ■ Tammikuun alussa uusi johtokunta järjestäytyy ja valitsee toimikuntien ja toimikuntien jaostojen jäsenet. Tämä prosessi on yhtä tärkeä, kuin itse johtokunnan valinta. Klubillamme on satakunta klubiveljeä, jotka pyörittävät ohjelmaa ja tekevät paljon työtä yhteiseksi hyväksi. Mukaan pitää saada aikaansaavaa väkeä eikä toimikunnan jäsenyys todellakaan ole mikään "kunniavirka". Laajeneva ohjelma vaatii yhä enemmän työtä.

Tässä lehdessä kerrotaan alustava ohjelma kesään asti. Väistämättömät ohjelmanmuutokset ja lisäykset julkaistaan Klubin nettisivuilla sekä sähköpostitse lähetettävissä viikkokirjeissä. Näitä kannattaa seurata.

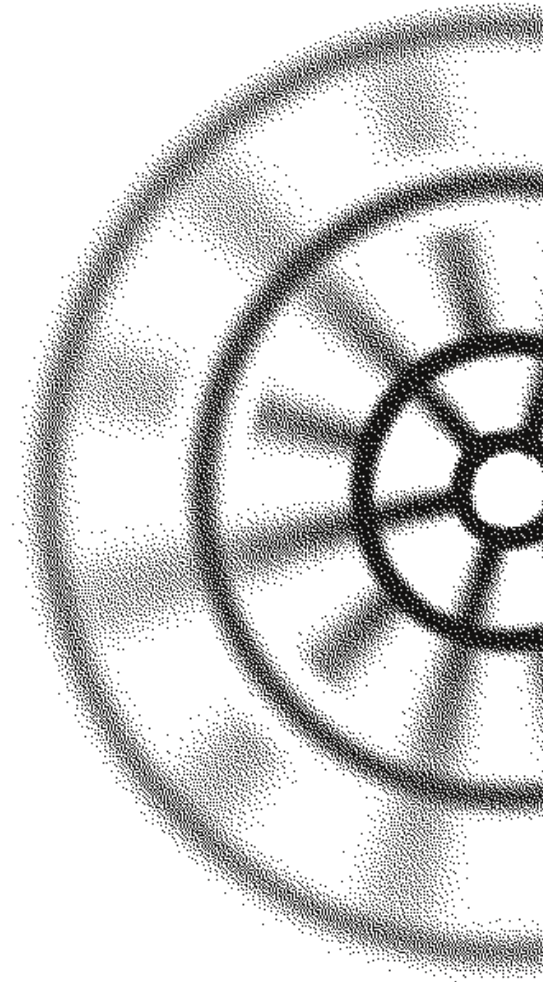
Suomalainen Klubi on kulttuuriklubi. Näin sanotaan lehtemme kannessa. Tämän numeron "Cover Story" on Picasso. Ateneumin näyttelyyn järjestettiin käynti klubilaisille. Se täyttyi heti ja toinenkin käynti oli menestys. Tämä osoittaa klubiveljiemme kulttuuriharrastusta ja kulttuuritoimikunta tulee jatkossakin järjestämään näyttelyvierailuja.

Tässä lehdessä ei ole toimikuntien luettelo. Se julkaistaan seuraavassa klubilehdessä johtokunnan tehtyä valintansa. Heti tammikuun kokouksen jälkeen tulee luettelo kuitenkin nettisivuille ja siitä tiedotetaan viikkokirjeessä.

Muistathan, että helmikuussa julkaistaan jäsenluettelo. Tarkista tietosi edellisestä luettelosta ja ilmoita mahdolliset muutokset. Myös valokuvan voi päivittää netissä.

Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta.
Tapaamisiin tammikuussa

Leif Eklöf
päätoimittaja

70 vuotta sitten

- **EILEN** se alkoi – 70 vuotta sitten.

- Klubillamme oli sitä muistellen eilen hyvä ohjelmaita täydelle tuvalle. Teitä talvisodan veteraaneja ei ollut monta enää paikalla.

- Me olemme katoava luonnonvara.

- Illan teemana oli Helsinki talvisodassa. Ohjelma painottui sodan ensi päivien pommituksiin. Tapahtumia valottivat asiantuntevat klubiveljemme: Leif Eklöf isännöi, Yrjö Larmola kuvaili elävästi sen ajan Helsinkiä ja kirjailijoiden tunnelmia tapahtumista, Ohto Mannisella oli tutkittua tietoa pommilauvuiden lentoreiteistä, kohteista sekä tuhoista ja Ermei Kanninen kertoi merisuojeluskuntaan kuuluneen koulupojan kokemuksista. Mainio kuoromme viritti isänmaalliset alkutunnelmat. Tässä teille poissa olleille illan kulku pätkinänkuoressa.

- Muistettiin helsinkiläisen Ässä-rykmentin sotaan lähtö, joka tapahtui perjantaina 13. lokakuuta klo 13 junalla Harjun ruumishuoneelta Kuolemajärvelle.

- Moni lähtijä taisi nähdä sen entenä.

- Puna-armeijan piti antaa Helsinki Stalinille 60-vuotispäivälahjakai 21. joulukuuta. Mahtoi Joe-setää harmittaa, Veikko Huovisen antamaa nimitystä käyttääkseni.

- Aikoivat sieltä Kainuun kohdalta marssia Ouluun soittokunnan johdolla.

Jäätyivät torvet sekä soittajat.

- Siellä parille divisioonalle ”hangeissa hauta on hiiskumaton”, niin kuin Martti Hela runoili Raatteen marssiinsa.

- **HELSINGIN** valtaus oli hiuskarvan varassa juuri ennen rauhan tuloa, kun panssaridivisioonat vyöryivät jäätyneen Viipurinlahden yli lähes varustamattomia asemia vastaan.

- Pelko länsimaiden mukaan tulosta ja Neuvostoliiton joutumisesta sotimaan niitä vastaan sai Stalinin tekemään pakkorauhansa.

- Kun muistaa voimasuhteiden valtavat erot, täytyy hämmästellä talvisodan torjuntavoittoa. Se oli ihme.

- Laatokan pohjoispuolella rajavartiojoukkojen ympärille muodostetut erillisipataljoonat saivat yllättävän suuret venäläisjoukot pysähtymään. Tolvajärvi, Kuhmo, Raatteen tie, Kollaa, Lemetti, Taipaleenjoki ja muut nimet osoittivat, ettei puna-armeija ollut haavoittumaton. Sillä oli suuri moraalinen merkitys.

- **RATKAISUTAISTELUT** käytiin Kannaksella, johon Stalin keskitti niin paljon joukkoja, että ne ahtaille teille sulloutuneina jo vaikeuttivat toistensa toimintoja.

- Puolustustaisteluja käytiin neljässä asemassa. Suojajoukot viivyttivät hyökkääjää muutaman päivän, jotta kenttäarmeija ehti pääseseen Mannerheim-linjalle.

- Mitä olisi tapahtunut, jos valtiovarainministeri Tanner olisi saanut ehdotuksensa läpi ja kotiuttanut reserviläiset marraskuussa?

- Onneksi puolustusministeri Niukkanen esti sen.

- Pääpuolustuslinja torjui hyökkäykset helmikuun puoliväliin asti, jolloin sen murtuminen Summassa pakotti vetäytymään väliasemaan. Se kesti helmikuun loppuun, jolloin väsynyt armeijamme vetäytyi riskejä ottaen viimeiseen eli takasemaan Viipuri–Kuparsaari–Taipale

-linjalle. Sen oli pakko kestää ja se kesti. Sen tekivät yhden Sofin solvaamat suomalaiset miehet kotirintaman tuella.

- **ETKÖS SINÄKIN**, veljemme, ollut nuorena poikana siellä?

- Olinhan minä hieman. Ensin olimme silta- ja desanttivartioissa kotiseudullamme, jota pommitettiin 49 kertaa. Kun Summa murtui, Viipurin piirin suojeluskunnista koottiin pataljoona meitä poikia tukkeeksi murtumaan. Olimme kaksi vuorokautta muonatta matalan hankivallin suojassa kaikenlaisten aseiden tulituksen kohteena. Kun uraata huutava hyökkäysrivistö läheni tankkien tukemana, saimme käskyn: ”Pistimet päälle!”

- Entä sitten?

- Parroittuneet rajakomppanian miehet saivat kasapanoksillaan tankit palamaan, jolloin hyökkäys pysähtyi. En tiedä, mitä me 35 pakkasasteen kantgistamat ja sotaa kokemattomat pojat olisimme pistimillämme saaneet aikaan.

Joillakin meistä oli sotilaskoulutuksena kahden viikon alokurssi, kaikilla ei sitäkään.

- **KALEVALANPÄIVÄNÄ** meitä poikia taas tarvittiin, nyt Äyräpäähän yhteen Vuoksen saareen tukemaan väsyneen kenttäarmeijan vetäytymistä väliasemasta taka-asemaan. Olimme jälleen viluisia ja nälkäisiä, sillä muonaa voitiin tuoda saareen vain yöllä. Päivällä vuolimme puukolla jäätynyttä rokkaa tonkasta. Eikä tykistöllämme ollut kranaatteja vaientaa vastarannan aseita.

- Teillä ollut lautasongelmaa. Minkä ikäinen olit?

- Täytin siellä 18 vuotta, mutta nuorin oli vasta 15-vuotias.

- Miltä tuntui rauhantulo?

- Helpottavalta ja katkeralta. Kotiini oli matkaa 15 kilometriä. Ohi kulkiessani sain armeijalta hevosen lainaksi, pelastin sillä maatalouskoneet rautatieasemalle, josta ne kulkeutuivat Tuusulaan. Lähtiesäni viimeisen kuorman kanssa silmäni osuivat omenapuiden keskellä seisovaan lipputankoon. Sahasin sen poikki ja varmuuden vuoksi kolmeksi kappaleeksi. Sitteen olikin aika siirtyä uuden rajan taakse teurastamaan tienvarren hankiin uupunaita evakkolehmiä ja etsimään evakuoitua kotiväkeä. Elämä jatkuu...

Pöytälainen

PS. Lisää talvisodasta ja Klubin talvisotailasta: www.talvisota.fi

Kirjaston kuulumisia**Made in USA**

Klubiveljemme Kauko Lehti kirjaston työryhmästä on menestynyt ilahduttavasti harrastealallaan.

■ ■ Kymmenen eläintarinan satukoelma Beautiful Animal Stories for Good Children ilmestyy Yhdysvalloissa. Kustantajana amerikkalainen Strategic Book Publishing. Kokoelmasta on aikaisemmin julkaistu suomenkielinen pilottipainos eräiden kohderyhmien sisäiseen jakeluun.

Mikä sai kustantajan kiinnostumaan ja vaistoamaan menestystarinan mahdollisuuden?

Kauko lähestyy aiheitaan erilaisella, siis suomalaisella tavalla. Nykyajan tekniikkaa – tietokoneita ja matkapuhelimia – luonnehditaan muutamassa sadussa riittävän ”lapsenomaisesti” selkokielellä. Sadut muodostavat rauhoittavan kokonaisuuden.

Kukin satu päättyy paitsi onnellisesti, myöskin opettavasti. Elämäntaito, erilaisuuden ymmärtäminen, suvaitsevaisuus, luonto. Ne saattelevat amerikkalaiset pienokaiset autereisten unikuviin helmaan.

Kodikas satuhetki.

Tri Barnhillin mukaan turvallisessa ilmapiiressä syntyy luova läheisyys, intimacy. Sen seurauksena virikkeinen dialogi. Nämä tarinat saattavat pian olla klassikoita. Satukokoelma ansaitsee päästä suurille markkinoille. Nythän myöskin uusi ”sähköinen kirja” tekee tuloaan. Lykkyä tykö! Amerikkalainen menestystarina voi alkaa.

Urho Vapaavuori

KT hc, edellinen kirjaston vetäjä

Urho Vapaavuoresta Oulun yliopiston kunniatohtori

Oulun yliopiston kahdeksannen, kaikkien tiedekuntien yhteisen tohtoripromootion pääjuhlassa 16.5.2009 vihittiin 20 kunniatohtoria. Yksi heistä oli Helsingin Suomalaisen Klubin jäsen ja oman kirjastomme kehittäjänä tunnettu filosofian lisensiaatti Urho Vapaavuori. Hänet kutsuttiin kasvatustieteen kunniatohtoriksi.

■ ■ Urho Vapaavuori työskenteli vuosina 1955-59 Oulun opettajakorkeakoulun ja opettajavalmistuslaitoksen puhekasvatuksen lehtorina ja vaikutti aktiivisesti Oulun yliopiston perustamisen puolesta sekä Oulun korkeakouluseurassa että Pohjois-Suomen yliopistotoimikunnassa. Hän toimi mm. keräyspäällikkönä Opeeraatio Lohkareessa, jolla kerättiin varoja opiskelijoiden asuntolan rakentamiseksi, ja organisoivat valtakunnallisen keräyksen, joka tuotti noin 30 000 nidettä, jotka yhdessä Oulun opettajakorkeakoulun kirjaston kanssa muodostivat aloittavan yliopiston tieteellisen kirjallisuuskokoelman.

Urho Vapaavuorella on oma, laaja tieteellinen kirjasto, josta hän luovutti kesäkuussa 2009 Oulun yliopiston kirjastolle noin 100 teosta, jotka hän on kerännyt vuosina 1947-2001. Lahjoitus sisältää mm. maamme vanhimman suomenkielisen Raamatun vuodelta 1642. Kokoelmassa on aineistoa, joka kuvastaa laajasti Vapaavuoren elämäntyötä

Nykyinen kirjastotyöryhmä Ilmari Ojala (vas), Kauko Lehti, Pertti Mäkelä ja Hans Fredriksson ”työpaikallaan” marraskuussa 2009. Oikealla Urho Vapaavuori, joka oli tullut tervehtimään entisiä kollegojaan. Kuvasta puuttuu kirjaston työryhmän jäsen Matti Viitasaari.

kokonaisuudessaan. Siihen kuuluu neuvottelustrategioita, puhekokeloimia aikakauden kulttuurikonteksteista, teoksia hiljaisesta tiedosta ja tutkimuksia haamu kirjoituksesta (ghost writing).

Meille klubilaisille Urho on tuttu ja tunnettu niiltä ajoilta, jolloin nykyisiä, monipuolisia teemailtoja suunniteltiin niin sanotussa konversatsiooniprosessissa. Kirjailtoja oli kyllä järjestetty säännöllisesti. Myös erilaista harrastustoimintaa,

kuten biljardia, metsästystä ja kalastusta oli vireillä. Urho Vapaavuori muistetaan vuosittaisten, kirjastoiltojen nimellä järjestettyjen tilaisuuksien suunnittelijana ja innostavana vetäjänä.

Kuten oheinen, tuore valokuva osoittaa, kunniatohtori Urho Vapaavuori seura edelleen mielellään Klubin kirjastotyöryhmän toimintaa.

Weijo Pitkänen

KUNNIAPUHEENJOHTAJA

Martti Enäjärvi

Päätoimittaja Leif Eklöf pyysi allekirjoittanutta kirjoittamaan artikkelin Klubin kunniapuheenjohtajan tehtävistä.

■ ■ Klubin säännöt ovat tältä osin varsin lyhyet. Niissä todetaan: "Kunniapuheenjohtajaksi Klubin varsinainen kokous voi johtokunnan yksimielisestä esityksestä kutsua Klubin toiminnassa erityisesti ansioituneen puheenjohtajana toimineen Klubin jäsenen. Klubissa voi kerrallaan olla vain yksi kunniapuheenjohtaja."

Tehtävistä ei todeta sen enempää, mikä johtuneen asian luonteesta. Klubin kunniajäsenille on asetettu lähes samat valintaperusteet. Eroavaisuutena on kuitenkin se, että kunniapuheenjohtajan tulee olla entinen Klubin puheenjohtaja. Toimikausi niin kunniajäsenille kuin kunniapuheenjohtajallekin on periaatteessa elinikäinen; se ei ole määräaikaan sidottu.

Instituutiona kunniapuheenjohtaja on suhteellisen nuori verrattuna Klubin yli 130-vuotiseen taipaleeseen. Meitä on ollut tähän saakka viisi:

ERKKI LEIKOLA professori	1967-1986
A.A. KEINONEN tohtori-insinööri	1986-1995
ERKKI SALONEN professori	1996-2001
MIKKO POHTOLA lehdistöneuvos	2001-2007
MARTTI ENÄJÄRVI pääjohtaja	2007-

Perinteisesti kunniapuheenjohtaja on toiminut eräänlaisena mentorina Klubissa. Itse koin toimiessani Klubin puheenjohtajana vuosina 1996-2001 silloisen kunniapuheenjohtaja Erkki Salosen ja hänen seuraajansa Mikko Pohtolan kanssa käyty keskustelut ja heiltä saamani tuen

erittäin arvokkaaksi. Etenkin kun elimme tuolloin eräänlaista murrosaikaa. Klubin jäsenmäärän lasku oli saatava nousuun. Kiinteistön osittain tyhjänä olevat vuokratilat oli saatava täytetyiksi ja muutoinkin talous parempaan kuntoon. Ajankohitaiseksi tuli myös koko talon ostaminen Klubille, mikä tapahtuikin vuonna 1999. Neuvottelut talokaupasta olivat pitkät, mutta ne käytiin ystävällisessä hengessä.

Edelleen perustettiin lukuisia uusia harrastuspiirejä. Muutettiin Klubin sääntöjä siten, että taiteilijajäsenten lisäksi voidaan ottaa tiedemiesjäseniä ja ulkojäseniä, niin kuin tapahtuikin. Tuolloin toteutettiin Suomen Kansan Sähköinen Muisti, jossa aloitteentekijänä oli Leif Eklöf. Klubille synnytettiin kuoro ja orkesteri, missä aloitteen tekijänä ja toimeenpanijana oli Klubin silloinen toiminnanjohtaja Jouko Liusvaara. Kaikissa näissä toimissa olin kiitollinen, paitsi omalle johtokunnalleni, edellä mainituille Klubin kunniapuheenjohtajille heiltä saamistani viisaista neuvoista.

On selvää, että päättänytvaltaa Klubissa käyttää yhdistyksen kokouksen lisäksi käytännössä erityisesti johtokunta. Siinä on johtokunnan puheenjohtajalla keskeinen rooli, onhan hän samalla Klubin puheenjohtaja. Toiminnanjohtajalla on keskeinen merkitys päätösten toimeenpanemisessa ja Klubin juoksevien asioi-

den hoidossa. Toimikuntien ja harrastuspiirien työ on merkittävässä asemassa.

Mikä sitten on kunniapuheenjohtajan rooli tässä yhteisössä.

Näen tehtävät samalla tavoin kuin edeltäjänikin: toimia tarvittaessa neuvonantajana ja hyvän klubihengen ylläpitäjänä. Siihen kuuluu hyvien asioiden edistäminen ja esimerkiksi johtokunnan päätösten tukeminen.

On selvää, ettei kunniapuheenjohtaja, samoin kuin eivät kunniajäsenetkään, voi enää kuulua johtokuntaan saati sitten ryhtyä Klubin puheenjohtajaksi. Siinä mielessä he ovat täysin palvelleet.

Edeltäjäni Mikko Pohtola totesi, että kunniapuheenjohtajan tehtävä on suurin kunnianosoitus mitä Klubi voi jäsenelleen antaa. Siitä ei voi olla ainoastaan kiitollinen, iloinen ja ylpeä, vaan myös mitä suurimmassa määrin nöyrä siksi suuri asia se on.

Kuitenkin on hyvä muistaa, että kunniapuheenjohtaja on myös yksi klubiveli ja siinä ominaisuudessa hän voi osallistua myös mahdollisimman täysipainoisesti Klubin toimintaan ja sen kehittämiseen.

Martti Enäjärvi

Ei savua ilman tulta

Tänä syksynä on Helsingin Suomalaiselle Klubille perustettu sikariharrastusjaos ja Klubin johtokunta on hyväksynyt sikariharrastusjaoksen virallisena harrastusjaoksena Klubin toimintaan. Klubin sikariharrastusjaos on kaikille klubiveljille avoin harrastusryhmä, jonka tavoitteena on lisätä asiasta kiinnostuneiden klubiveljien sikaritietoutta, sekä luoda mahdollisuuksia ja puitteita klubiveljien keskinäiseen kanssakäymiseen klubihengessä sikaria poltellen. Perustamiskokouksessa 16.9.2009 esitettiin myös yhteinen toivomus siitä, että sikarinpolton mahdollistava ratkaisu Klubilla vielä löytyisi.

■ ■ Sikariharrastusjaoksen puheenjohtajaksi on valittu Heikki Pitkänen ja varapuheenjohtajaksi Teemu Torvelainen. Johtoryhmän muut jäsenet ovat Olli Alho ja Jussi Vartiainen.

Sikariharrastusjaoksen toiminnan suunnittelu on käynnistynyt johtoryhmässä. Toiminnan kulmakiviä ovat:

- järjestämme vuoden aikana 2-3 laajempaa sikariaiheista taphtumaa, joista tiedotetaan kaikkia klubiveljiä Klubin ohjelmassa (esim. Kirjaklubin vierailu 20.1.2010 ja Tallinnan risteily keväällä)
- järjestämme lyhyemmällä varoitusajalla sikarihetkiä esim. Töölön sikarikaupan olohuoneessa, näistä viestitämme sähköpostilla sikariharrastusjaoksen jakelulistalla oleville
- informoimme sikarinystäviä muutenkin sähköpostilla ajankohtaisista aiheista ja tapahtumista
- toimimme aktiivisesti Klubin oman sikariloungen rakentamisen puolesta ja aikanaan sen toiminnan aktiivisina kehittäjinä

Sikariharrastusjaoksen postituslistalle voi ilmoittautua: heikki.pitkanen@kolumbus.fi

Heikki Pitkänen

KOTIMAANI OMPI

Kotimaani omi Euroopan Unioni, muun muassa Romania ja Malta. Olen harjoittanut niissä vastikään kotimaan matkailua, ensi kertaa molemmissa.

■ ■ Kotimaanmatkailu avartaa. Jos romanialainen saapuisi Helsinkiin, hän ei omin silmin arvaisi, onko Unionin pohjoiskolkilla paraikaa syvin lama vai kaikkien aikojen kulutusjuhlat.

Arabimaailmaa pelkääville taas tekisi hyvää käydä huomaamassa, että Maltan pääkieli on arabia (vaikka maltalaiset kutsuvatkin äidinkieltään häveliäästi maltaksi).

Suomalaiseen kalenteriin päätettiin viime viikolla lisätä kaksi uutta liputuspäivää. Suomalaisen musiikin päivää aletaan liputtaa Jean Sibeliuksen syntymäpäivänä eli 8. joulukuuta.

Eurooppa-päivän kunniaksi ryhdytään liputtamaan 9. toukokuuta. Tuona päivämääränä vuonna 1950 Robert Schuman lausui Euroopan yhteisön perustamissanat.

Suomalaisen musiikin ystävät ovat joutuneet odottamaan liputuspäiväänsä melkein sataviisikymmentä vuotta. Euroopan ystävät saavat omansa jo kuu-dentoista vuoden EU-jäsenyyden jälkeen.

Eurooppa-päivän päivämäärä muistetaan kyllä paremmin vuodelta 1945, jolloin Saksa antautui Neuvostoliitolle.

Neuvostoliitossa kovasti toivottiin, että tuota Voiton päivää alettaisiin liputtaa myös Suomessa. Nyt toive toteutuu.

Uudet liputuspäivät tulevat vasta vuoden 2011 kalentereihin. Siihen asti meillä on aikaa opetella uudenlaista, eurooppalaista isänmaallisuutta.

On aika luopua puukosta, viinapullosta ja mollihumpasta.

On aika poistattaa leijonatatuoinnit laserhoitolassa. On aika lakata pohtimasta, mitä muut ajattelevat meistä suomalaisista ja alkaa pohtia sitä, mitä muut ajattelevat meistä eurooppalaisista.

Ennen kaikkea on aika olla ylpeä eurooppalaisten maanmiestemme saavutuksista.

Belgian suuri poikamme Adolphe Sax keksi saksofonin.

Kouluissa on syytä opetella tutut isänmaalliset laulut täsmennetyin sanoin.

Sininen ja keltainen, värit ovat vapauden. Keltatähtilippumme, sulle käsin vannomme, sydämin: Sinun puolestas elää ja kuolla on halumme korkehin.

Maamme-laulua on arvosteltu vähäisestä kotimaisuusasteesta, koska sen on säveltänyt saksalainen Fredrik Pacius. Mutta kun isänmaan ymmärtää Euroopaksi, ongelmaa ei ole. Maanosamme-

KOTIMAANI

lauku kaikukoon entistäkin uljaampana, kenties uusin, kansainvälisemmin sa-
noin.

Sitten kun olemme onnistuneet si-
säistämään, että Euroopan Unioni on
kotimaamme, kotimainen ruoka alkaa
maistua paremmalta.

Pörkölt, tuo Unkarin lahja Hyvää Eu-
roopasta -kampanjalle, korvaa lautasil-
lamme Karjalanpaistin.

Tampereen musta makkara väistyy
Tanskan pölserien ja Espanjan chorizo-
jen tieltä.

Ruokajuomaksi vaihdamme Portuga-
lin mautilojen viinit ja siirrämme syrjään
Paavo Väyrysen viinitilan tuotteet Ke-
minmaasta.

Kotimaanmatkailulle avautuu aivan uusia mahdollisuuksia.

Lapin korkeimmat tunturit ovat loivia
kukkuloita. Onneksi on Itävalta.

Pohjanlahden rantalomakohteet ovat
pikemminkin hyytäviä kuin myytäviä.
Bulgaria tuo lämmön, mutta palvelun
laatu pysyy tutuna kotimaisena.

Erityisen eksoottista on matkustaa
Ruotsiin. Ruotsiin lähtiessä saa nimittäin
käydä juhlallisesti vaihtamassa rahaa.

Vaivaa pelkäävälle helpoin kotimaan
kaukokohde on Kreikka. Ei tarvitse vaihtaa
rahaa eikä kääntää kelloa. Eikä edes
tarvitse yrittää ymmärtää sikäläisten
maanmiestemme puhetta toisin kuin

vaikkapa Italiassa tai Ranskassa. Kreikan
kaunista kieltä voi kuunnella huoletto-
man ymmärtämättömänä kuin buzuki-
orkesteria.

Pihi matkustaa Viroon, josta saa suo-
malaista olutta kuusikymmentä prosent-
tia halvemmalla kuin oluen valmistaneen
panimon vierestä. Tšekistä tosin saa yhtä
halvalla parempaa olutta.

Kyproksen parisuhdekurssit päihittä-
vät taatusti viikonlopun Ikaalisten kyl-
pylässä.

Euroopan Unionissa on eniten S-kir-
jaimella alkavia maita, kiitos Slovakian ja
Slovenian tuoreiden jäsenyyksien.

S-kirjaimella alkavia jäsenmaita on
eniten paitsi suomenkielisten nimien
osalta, myös ruotsiksi, viroksi, puolaksi,
saksaksi, englanniksi ja italiaksi.

Tämä ei voi olla Sattumaa. Euroopan
maat ovat oman lajinsa ässiä.

Jos Eurooppa ymmärtäisi vielä vähän
yhdyntä, suomalaisilla olisi timantinko-
vat joukkueet jalkapallon ja jääkiekon
MM-kisoissa.

Gerrard, Ronaldo, Torres ja Xavi olisi-
vat omia poikiamme.

Jos olisi vain yksi yhteinen Euroopan
maa, eurooppalaisen isänmaamme koil-
lisin kolkka tulisi tutuksi muillekin kuin
suomalaisille.

Alankomaiden Marleen, Irlannin Ea-
monn, Latvian Janis, Liettuan Arvydas,
Luxemburgin Joseph, Puolan Tadeusz

KLUBIN JÄSENLUETTELO ILMESTYY HELMIKUUSSA 2010

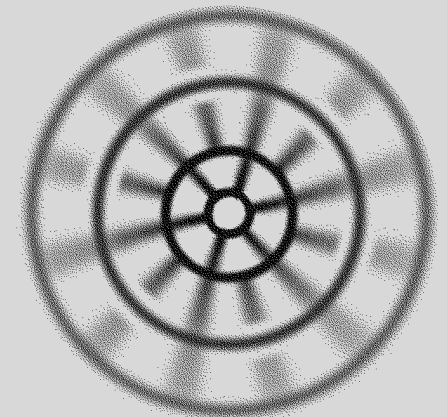
**Päivitä mahdollisimman pian (tarvitta-
essa) oma kuvasi ja sähköpostiosoit-
teesi osoitteessa:**

<http://www.klubi.biz/kortti/>

Käyttäjätunnus on jäsenkorttisi etupuol-
lella oleva jäsennumero ja salasana (pin)
on kortin takana oleva numerosarja. Osoit-
tetta ja titteliä ei voi vielä muuttaa näiden
sivujen kautta.

Lähetä nämä muutokset sähköpostilla
osoitteeseen

sihteeri@klubi.fi

Klubin jäsenten henkilömitalit näytteille

■ ■ Mitalit ovat tunnettujen kuvanveistäjien muovailmia ja ne edustavat havainnollisella tavalla suomalaisen kuvanveiston ja erityisesti mitalitaiteen korkeata tasoa.

Tiedossa on, että Klubilla ei vielä ole kaikkia entisistä tai nykyisistä jäsenistä muovailtuja henkilömitaleita. Sen vuoksi jäseniä ystävällisesti pyydetään luovuttamaan Klubille sellaisia, jotta näyttely saadaan mahdollisimman täydelliseksi. Mitalit voi jättää klubimestarille.

Suomalaisen Klubin tiloihin on suunnitteilla vitriinit, joihin sijoitetaan pysyvään näyttelyyn Klubin entisistä ja nykyisistä jäsenistä muovailtuja taide- mitaleita. Klubilla on tällaisia mitaleita jo lähes 50.

Lisäksi vitriineihin asetetaan näytteille myös muita Klubin toimintaan tai historiaan läheisesti liittyviä taide- mitaleita. Tähän saakka Klubille luovutetut mitalit ja plaketit ovat olleet varastossa. Kaikkiaan niitä on yli 100.

Veikko Löyttyniemi

Vuosien mittaan on eri yhteyksissä Klubille luovutettu seuraavista henkilöistä muovailut taide- mitalit:

Nimi	Kuvanveistäjä	Vuosi
1. Achte Kalle	Terho Sakki	1988
2. Airo Akseli	Armas Lähteenkorva	1973
3. Angervo Teuvo	Aimo Tukiainen	1985
4. Haarla Raf.	Heikki Häiväoja	1976
5. Haavisto Heikki	Matti Peltokangas	2005
6. Haavisto Helge	Eila Hiltunen	1980
7. Helanto Ilmari	Heikki Häiväoja	1972
8. Honkajuuri Paavo	Heikki Häiväoja	1981
9. Jaakkola Olavi	Kauko Räsänen	1984
10. Kallio K E	Aimo Tukiainen	1974
11. Karjalainen Aarne	Raimo Heino	1973
12. Karjalainen Ahti	Toivo Jaatinen	1983
13. Koskinen Yrjö	Emil Wikström	1930
14. Kukkonen Antti	Harri Kivijärvi	1964
15. Lappi-Seppälä Jussi	Aimo Tukiainen	1971
16. Larin-Kyösti	Raimo Heino	1972
17. Larmi Teuvo	Heikki Häiväoja	1984
18. Leikola Erkki	Heikki Häiväoja	1975
19. Martola A E	Heikki Häiväoja	1975
20. Myrberg P M	Kauko Räsänen	1963
21. Nenonen V P	TW	
22. Nevanlinna Frithiof	Essi Renvall	1954
23. Niemi J E	Kain Tapper	1979
24. Nuorteva Väinö	Aimo Tukiainen	1967
25. Palmén Ernst	Terho Sakki	1984
26. Partanen Erkki	Aimo Tukiainen	1975
27. Pentikäinen Teivo	Heikki Varja	1981
28. Pohtola Mikko	Raimo Heino	1995
29. Pokela Martti	Liisa Neuvo	1996
30. Puntila L A	Aimo Tukiainen	1968
31. Pätiälä Jorma	Heikki Häiväoja	1972
32. Raade Uolevi	Toivo Jaatinen	1982
33. Raninen Huugo	Aimo Tukiainen	1981
34. Ryti Risto	Raimo Heino	1993
35. Saalasti Mauno	Matti Peltokangas	2005
36. Sibelius Jean	Wäinö Aaltonen	
37. Sohlberg G W	Heikki Häiväoja	1976
38. Suominen Paavo V	Teuvo Kotilainen	1987
39. Sutela Lauri	Pentti Papinaho	1983
40. Söderström Werner ja Jantti Jalmary	Raimo Heino	1978
41. Tiivola Mika	Kauko Räsänen	1982
42. Viitala Aimo	Kauko Räsänen	1997
43. Virkkunen Matti	Nina Terno	1960
44. Wuolle Kustaa Bernhard		
45. Vuorio Otto	Kalervo Kallio	

KOY:n historia ja tulevaisuus pähkinän kuoressa

Oman tuvan hankkiminen

Kauan klubilaisten mielessä ollut ajatus oman huoneiston hankkimisesta alkoi konkretisoitua viime sotiemme aikana. Tuon aikaisten klubilaisten uskoa tulevaisuuteen kuvaa se, että talon hankkimiseksi perustettu Helsingin Suomalaisen Klubin Kannatusyhdistys ry aloitti toimintansa vain kahdeksan kuukautta ennen puna-armeijan kesän 1944 suurhyökkäystä. Yhdistyksen puheenjohtajaksi valittiin Erkki Leikola, toiminnanjohtajaksi Jussi Lappi-Seppälä ja rahastonhoitajaksi Eino Vuorilehto. Kannatusyhdistyksessä olivat lisäksi mukana Tauno Angervo, Paul Klinge, Antti Wihuri, Väinö Vähäkallio ja Ensio Martiala.

■ ■ Vuonna 1950 varoja oli kerätty niin paljon, että voitiin ostaa tontti Kirkkokatu 12:sta. Tarjouskilpailun hävinnyt Helsingin Yliopisto vetosi kuitenkin valtioneuvostoon ja sai luvan käyttää pakkolunastusoikeutta. Ensimmäinen tontinosto siis epäonnistui, mutta kannatusyhdistys kartutti 10 Mmk:lla kassansa. Vuonna 1953 ostettiin 13 Mmk:lla Kansakoulukuja 3 tontin omistaneen Oy Nopak Ab:n koko osakekanta. Tontilla olleissa kahdessa vanhassa rakennuksessa asui sodan jälkeen siihen sijoitettuja evakkoja. Rakennusluvan saaminen edellytti, että asukkaille osoitetaan uudet asuintilat. Aikaa ja rahaakin vaatineiden järjestelyjen jälkeen asukkaat saatiin sijoitetuiksi muualle mm. Kumpulasta ostettuun kahdeksan huonetta ja kaksi keittiötä kä-

sittävään kaksikerroksiseen puutaloon. Vuonna 1956 voitiin tontilla olleet vanhat rakennukset purkaa.

Asukasjärjestelyjen aikana Kannatusyhdistys oli 15 Mmk:lla myynyt 49 % Oy Nopak Ab:n osakekannasta WSOY:n Kouluaitta Oy:lle. Nopakin hallituksen muodostivat tuolloin Erkki Leikola (pj), Sauli Sipilä (siht), Osmo Särkilähti (WSOY), Kari Reenpää, Severi Saarinen ja varajäsenenä Paul Klinge. Tilintarkastajina toimivat Sauli Sipilä ja Helge Virkkunen.

Tuottoisat kaupat antoivat kannatusyhdistykselle taloudellisen pohjan rakennuttaa talo. Rakennushallituksen pääjohtajan, arkkitehti Väinö Vähäkallion suunnitteleman talon urakkasopimus solmittiin vuonna 1958 ja rakennus valmistui syksyllä 1959. Hankkeen aikana sairastuneen Vähäkallion suunnitelmat viimeisteli Olli ja Eija Saionmaan arkkitehtitoimisto. Nopak lakkautettiin ja sen tilalle perustettiin keskinäinen kiinteistöosakeyhtiö Kansakoulukuja 3, jonka hallituksena jatkoi Nopakin hallitus. Rakennusaikaisen rakennustoimikunnan muodostivat Severi Saarinen (pj), Osmo Särkilähti, Yrjö Tarola, Antero Pernaja, Helge Virkkunen. KOY:n isännöitsijänä aloitti vuoden 1959 alussa Lauri Gulin, mutta jo kolmen kuukauden hänen seuraajaksi tuli jälkeensä Olavi Arimo, joka toimi tehtävässä aina vuoteen 1991.

Uusi talo suunniteltiin Klubiksi ja Kouluaitan kirjapainoksi ja toimistotiloiksi.

Alusta alkaen neljäs kerros suunniteltiin toimistokerrokseksi, jonka Klubi omisti ja vuokrasi edelleen.

Talo vihittiin käyttöön 12.11.1959 ja vihkiäisissä puhui mm. Merenkulkuneuvos Antti Wihuri ja vuorineuvos Juuso Wallden paljasti lahjoittamansa taiteilija Arne Nopsasen Keskiviikkokerho-talun.

Omistaja ja vuokralaisvaihdoksia 1970-luvulta alkaen

Suomalaisen Klubin Kannatusyhdistys ry lakkautti itsensä ja siirsi omistamansa KOY:n osakekannan 1.1.1972 Klubille. Samana vuonna WSOY siirsi kaiken toimintansa Porvooseen ja myi osuutensa Kansallisen Kokoomuspuolueen Säätiölle. Kokoomuspuolue tuli taloon vuokralaiseksi ensi kerran 1973.

1990-luvun talouslaman aikaansaaman myllerryksen seurauksena Kokoomuksen säätiö oli etsinyt ostajaa osakekannalleen jonkin aikaa ja vuoden 1999 lopussa monipolvisten tuolloisen puheenjohtaja Martti Enäjärven johdolla käytyjen neuvottelujen ja päätösprosessien jälkeen Klubi osti KOY Kansakoulukuja 3:n koko osakekannan. Klubin johto huomasi hyvin nopeasti, ettei kiinteistön omistaminen Kampissa keskellä Helsinkiä ole helppoa eikä "köyhän miehen hommaa".

Kiinteistön ostaminen ja sen omis-

Oman tuvan

taminen teetti runsaasti työtä ja herätti voimakkaitakin ristiriitoja. Klubin johto ratkaisi aisan rekrytoimalla KOY:n hallitukseen kiinteistö ja rakennusalan ammattilaisia. Tässä yhteydessä on erikseen syytä mainita ja kiittää KOY:n tuolloista hallituksen puheenjohtajaa Ari Ahosta ja talous- ja hallintotoimikunnan puheenjohtajaa Timo Turusta. Heidän yhteistyöllään ja Ari Arosen johdolla KOY:n hallitus (Kimmo Kaattari, Kari Karvonen, Heikki Winqvist ja Jens Stormbom) ja muodostettu työvaliokunta (mm. Lasse Mansela, Hannu Wartiala ja Erkki Kauvanto) kokoontui 2000-luvun alussa jopa 53 kertaa vuodessa suunnittelemaan remontointitarvetta, niiden toteuttamista ja ratkomaan Kokoomuksen jättämien tyhjien tilojen aiheuttamia ja muita kiinteistönomistamisen haasteita.

Pitkälti Klubille edullisten vuokrasopimusten ansiosta saatiin vuokratiloja kunnostettua. Teliä Finlandille vuokrattiin laiteloiksi 15 vuoden vuokrasopimuksella pääosa kellarikerroksista ehdolla, että vuokralainen hoitaa itse tilojen kunnostuksen ja etenkin tilojensa jäädytyksen ja ilmastoinnin. Vuokralaisen kustannuksella, mutta KOY:n omistukseen asennettiin kiinteistöön myös oma sähkömuuntaja. KOY:stä tuli näin vuokralaisten sähkön myyjä. IT- alan yritys Dynesco Oy vuokrasi katutasen ja toisen kerroksen ja teki niissä perusteellisen remontin, mutta joutui IT- kuplan puhjettua luopumaan

tiloista. Katutasen tilat saatiin kuitenkin nopeasti vuokrattua edelleen KPSS-Finland Oy:lle ja Kansallisverkko Oy:lle. Toiseen kerrokseen muutti toinen it-alan yritys Onesta Solutions Oy. Kolmanteen kerroksen vuokralaiseksi tuli naapurikiinteistön Eläke Fennia, joka rakensi yhdykäytävän omaan kiinteistönsä. Klubin oman vuokrakerroksen, neljännen kerroksen pitkäaikaisen vuokralaisen Patenttitoimisto Berggrenin muuttaessa suurempiin tiloihin neljäs kerros jäi tyhjäksi. Useiden vuokralaisten jälkeen Klubin peruskorjaamaan kerrokseen muutti Luotausliikelaitos ja Asianajotoimisto van Setten Kuusniemi.

Kiinteistö ja vuokralaiset tänään

Keväällä 2006 Luotausliikelaitos ilmoitti, että sen tilatarve on kasvanut ja se tarvitsee koko kerroksen itselleen voidakseen jatkaa syksyllä umpeutuvaa vuokrasopimustaan. Hyvänä vuokralaisena pidettyä valtion liikelaitosta ei haluttu menettää. Onesta oli puolestaan viestittänyt tarpeestaan vähentää vuokratilojaan ja asia ratkaistiin sopimalla, että asianajotoimisto muuttaa toiseen kerrokseen. KOY teetti toisessa ja neljännessä kerroksessa remontin, joka mahdollisti sen, että kaikki vuokralaiset saivat haluamansa tilat.

Kesällä 2007 tuli jälleen vuokralaisylälätyks, kun Onesta pyysi vuokrasopimuksen ennen aikaista purkamista ja Eläke-

hankkiminen

Fennia ilmoitti, ettei se olisi enää valmis jatkamaan vuokrasopimusta syksyn 2008 jälkeen. Klubi päätti hyväksyä Onestan pyynnön. Klubin talous- ja hallintotoimikunnan puheenjohtajan ja KOY:n hallituksen puheenjohtaja Pertti Virkkunen oli saanut tietää Kokoomuksen halusta ja tarpeesta muuttaa takaisin "kotiin". Pertti Virkkunen ja allekirjoittanut saivat johtokunnalta valtuudet saattaa loppuun Pertti Virkkusen tunnustelema sopimusneuvottelut Kokoomuksen kanssa ja sopia ehdot Eläke-Fennian ennenaikaiselle vuokrasopimuksen purkamiselle. Loppusyksystä 2007 päästiin sopimukseen, jossa kaikki voittivat. Kokoomus ja sitä lähellä olevat yhtiöt vuokrasivat kaikki vapaana olleet ja Eläke-Fennialta vapautuneet tilat, Eläke-Fennia muutti omiin tiloihinsa ja Klubi sai pitkäaikaisen vuokrasopimuksen maksukykyisen Kokoomuksen kanssa.

Keväällä 2008 voitiin todeta, että KOY:n haltuunotossa suuren työn tehneet Klubin jäsenet oli aika vaihtaa vereksiin voimiin ja suunnata KOY:n katse tulevaisuuteen. Yhtiökokous supisti hallituksen yhtiöjärjestyksen mukaiseen minimimäärään ja valitsi hallitukseen uutena Erkki Anttilan (pj), Marko Häkkisen sekä pyysi Kari Karvosta (varapj.) jatkamaan tehtävässään. Varajäseneksi valittiin Tuomas Koljonen (hänen seuraajakseen 2009 yhtiökokous valitsi Risto Kyhälän). Vuonna 2008 hallitus kilpailutti isännöitsijäpalvelut ja

Oman tuvan hankkiminen

uudeksi KOY:n toimitusjohtajaksi (isännöitsijäksi) valittiin Juhani Ruskeepää.

Syksyllä 2008 Klubin ja KOY:n työnjako selkeytettiin kirjallisella sopimuksella, joka pohjautuu asunto-osakeyhtiölakiin. Sopimuksen mukaan KOY tehtävänä pitää huolta kiinteistön rakennus- ja taloteknisestä kunnosta ja Klubi vastaa omien ja vuokralaisten tilojen kunnosta. Klubi ja KOY sopivat, että KOY:n hallitus toimii itsenäisesti ja Klubi puuttuu sen toimintaan vain yhtiökokouksen päätöksissä ja että Klubi rahoittaa sen toimintaa vain vuotuisin vahvistetun vastikkeen muodossa.

KOY:n hallitus ja uusi isännöitsijä ovat tarttuneet tehtäviinsä vakavasti ja vanhan kokemuksensa tuomalla ammattitaidolla. Loppuvuodesta 2008 tarkastettiin ja korjattiin kaikki kiinteistön 24 ilmastointikonetta ja muutettiin niiden käyntiajat tarvetta vastaaviksi. Ensimmäisen vuosipuoliskon aikana tehdyt toimenpiteet toivat sähkön kulutukseen 21% euromääräisen säästön, vaikka sähkötariffi oli 16% korkeampi kuin edellisvuonna. Lämmitykseen saatiin 12% euromääräinen säästö ja veden käytössäkin säästöä tuli 6%.

Tulevaisuuteen luottavaisena

Tänä vuonna KOY:n tehtäväksi kirjattiin yksiselitteinen vaatimus pitää huolta kiinteistön arvon säilyttämisestä ja/tai parantamisesta sekä siitä, että kiinteistön

ulkoasu ilmentää omistajan historian ja nykypäivän arvokkuutta. Lisäksi kiinteistön vuokratilojen tulee olla kilpailukykyisiä alueen muiden vuokranantajien tarjoamien tilojen kanssa.

Uskon Klubin ja KOY:n löytäneen tehokkaan toimintatavan kohdata tulevaisuuden haasteet. Näistä keskeisimpänä KOY:n puolella on toteuttaa kustannustehokkaasti tarvittavat rakennus- ja talotekniset investoinnit tulevaisuus ennakoiden ja rakennussuhdanteiden kannalta oikea-aikaisesti. Tärkeimpänä on saada kuriin 24:n, osin alkuperäisten ilmanvaihto- ja/tai jäähdytyskoneiden hurja sähkönkulutus ja samalla parantaa tilojen ilmanlaatua, jotta nykyinen 100% vuokratilojen käyttöaste voidaan säilyttää. Talotekniikasta huolehtiminen ja vuokratilojen pitäminen naapurikiinteistöjen kanssa samalla tasolla mahdollistaa myös markkinahintaisen vuokratason, jolla on suoravaikutus Klubin kassavirtaan.

Klubi tulee puolestaan syyskokouksessa hyväksytyn toimintasuunnitelman ja budjetin mukaisesti huolehtimaan, että Klubin jäsentilat ovat entistään viihtyisämpiä ja niitä käytetään tehokkaasti jäsenten tarpeiden mukaisiin tilaisuuksiin ja harrastuksiin.

Jyrki Berner

(historia osuus perustuu Jouko Liusvaaran kirjaan 130-vuotta Helsingin Suomalaisen Klubin toimintaa)

KLUBIN TENNISMESTARUUSKISAT 2010

■ ■ Suomalaisen klubin tenniksen kaksinpelimestaruuskisat järjestetään 5-7.3.2010 Talin Tenniskeskuksessa.

Sarjat ovat alle 55 vuotta, 56-69 vuotta ja yli 70 vuotta. Ottelut pelataan paras kolmesta erästä ratkaisevan erän ollessa pitkä tie-break (10). Ensimmäiset ottelut alkavat perjantaina ja kisat jatkuvat lauantaina ja sunnuntaina. Osallistumismaksu on 20 euroa.

Ilmoittautumiset 25.2.2010 mennessä sähköpostilla: jussi.neste@talintenniskeskus.fi tai puhelimitse Jussi Neste 050-5883250 ja maksamalla osallistumismaksun 20 euroa Klubin ilmoittautumistilille 147030-254808.

Otteluaikatiedustelut 3.3.2010 alkaen Jussi Neste 050-5883250.

KLUBIN JÄNISJAHTI KYTÄJÄLLÄ

■ ■ Perinteinen Klubin jänisjahti Kytäjällä järjestetään tiistaina 12. tammikuuta 2010.

Kokoontumispaikka on Kytäjän kartano. Juomme ja syöme Kartanon tarjoamat aamukahvit sekä-puurot. Saamme metsästysohjeet riistapäällikkö Niko Hytöseltä ja sitten matkaan! Käytössämme on tämän hetken tilanteen mukaan 3 koiraa. Kiitoksia jo näin etukäteen koirien omistajille.

Osaanottajien määrä rajoittuu n. 30 henkilöön.

Ilmoittautumiset klubimestareille. Lisätietoja: altan.wulff@luukku.com

Rainer Wulff

Mestarteoksia Pariisin

PICASSO

-museosta

Ateneumin taidemuseon on onnistunut rikastuttamaan pääkaupunki-seudun ja koko Suomen taidemaailmaa ainutlaatuisella näyttelyllä, joka koostuu maailman ehkä tunnetuimman taidemaalarin, Pablo Picasson (1881-1973) oman kokoelman töistä. Näyttely esittelee ensimmäistä kertaa Suomessa kattavasti Picasson tuotannon kaikki vaiheet. Työt on valinnut Pariisin Picasso-museon johtaja Anne Baldassari ja niitä ovat esitelleet syksyn kuluessa kahteen otteeseen klubilaisille (avec) museonjohtaja Maija Tanninen-Mattila (16.10) sekä amanuensi Satu Itkonen (21.10). Näyttely on avoinna 6.1.2010 saakka.

■ ■ Itse kävin tutustumassa kohuttuun ja suuren julkisuuden saavuttaneeseen näyttelyyn vasta marraskuussa. Minua onnesti siinä suhteessa, että silmiini oli osunut ennen näyttelyn avausta Suomen Kuvalehdestä Hannele Jäämeren erinomainen artikkeli "Ilmiö", jossa hän kertoo, kuinka Picassosta tuli mediasankari. Olin tietysti tutustunut aiheeseen muutoinkin, koska kuvataiteet ovat kuuluneet kulttuuritoimikunnan piirissä minun rooteeliini yhdessä suurlähettiläs Antti Lassilan kanssa. Antti, joka on itse akvarellisti, oli johtamassa klubilaisten ensimmäistä vierailuryhmää.

Monien kausien maalari

Etelä-Espanjan Malagassa 25.10.1881 syntyneen Pablo Ruiz Picassoon elämäntaiteen ja kehityksen kuvataiteilijana voisi varmaankin kuvata samanlaisella piirroksella, jonka teatterinjohtaja Ere Kokkonen piirsi minulle Ylppö-kabinetissa muutama kuukausi ennen kuolemaansa (ks. Klubilehti 1/2008) - jos joku olisi sitä mestarilta pyytänyt ja jos tämä olisi saanut aivan vapaasti toteuttaa koko elämänsä suurinta intohimoa - piirtämistä. Siihen olisivat ehkä piirtyneet kaikki ne "kaudet", joita taiteentutkijat ovat löytäneet hänen tuotannostaan.

Parempi on kuitenkin tarttua Ateneumin johtajan ajatukseen, jonka tämä tuo esille Hannele Jäämeren haastattelussa: "Ei voi puhua sen (uran) kehittymisestä, kun se on koko ajan uuden keksimistä" taikka taiteentutkija Harri Kalhan näkemys: "Picassoa ei pysty vangitsemaan mihinkään taidekäsitteeseen."

Joka tapauksessa läksin kuitenkin etsimään Ateneumista "Picasson kausia".

Huomasin kuitenkin pian, etten löytänyt niitä kuuluisia huipputeoksia, joihin törmää laajassa Picasso-kirjallisuudessa ja joiden avulla valaistaan hänen maailmankuulun tuotantonsa erilaisia vaiheita. Ajattelin mielessäni "sinisen kauden" omakuva (vuodelta 1901), "punaisen

Pablo Picasso: Suuri sohvapöytäasetelmä (1931) © Succession Picasso 2009 Kuvasto; © photo RMN / René-Gabriel Ojéda

Pablo Picasso: Celestina (silmäpuoli) (1904) © Succession Picasso 2009
Kuvasto; © photo: RMN / Droits réservés

PICASSO

kauden” Akrobaatteja, ystävyyskuva, jossa esiintyvät Apollinaire, Fernande Olivier, André Salmon ja Max Jacob. Kuvittelin myös törmääväni ”synteettisen kubismin kauden” Kolmeen musikanttiin (vuodelta 1921), jonka kopiota olin tuijottanut parinakymmenenä kesäyönä Pielisen kesämökin makuuloosin seinällä etsien katseellani soittajien jaloissa lepäävää mustaa koiraa.

Lapsenomaisesti kuvittelin, että näkisin Avignonin naiset (vuosilta 1906/07) tai jopa Guernican (vuodelta 1937). Olisin mielelläni jäänyt myös ihmettelemään, kuinka Picasso onnistui ”neoklassisella kaudella” maalaamaan Olgan herkän ja ”tavanomaisen” muotokuvan keskellä ensimmäisen maailmansodan myrskyjä (vuodelta 1917). Löysin kuitenkin samalta kaudelta maalauksen Picasson Paulo-pojasta harlekiinin puvussa (vuodelta 1924).

Nyt on kiirehdittävä sanomaan, että järki pyyhkäisi tämän ”pettymyksen” tuossa tuokiossa olemattomiin. Eihän Suomen Ateneumilla tietenkään ollut mahdollisuuksia saada omaan Picassonäyttelyynsä maalaustaiteen mestarin kuuluisimpia, usein hyvin suurikokoisia töitä. Niitä on mentävä katsomaan niihin taidemuseoihin, joihin ne ovat sijoittuneet eri puolilla maapalloa!

Kyllä Ateneumista kuitenkin löytyvät - erinomaisen esittelylehdisten avulla - ihan nätisti kaikki Pablo Picasson kuuluisat kaudet nuoren taitelijan sinisestä ja roosanpunaisesta kaudesta aina viimeisten vuosien pelkistettyyn omakuvaan,

jolle mestari oli antanut nimen ”Nuori taitelija”. Siinä 90-vuotiaan taitelijan silmät katsovat näyttelyvierasta hyvin herkkällä tavalla. Öljyvärillä tehdyssä työssä on akvarellimaista herkkyyttä. Vasempaan käteen tarttunut kynä on valmiina piirtämään viimeisen kaaren.

Kun vertaa ”sinisen kauden” oma-kuvaa (vuodelta 1901), jota ei siis ollut tässä näyttelyssä, ja Nuorta taitelijaa (vuodelta 1972), katseiden erilaisuus pysähdyttää.. Molemmissa maalauksissa taitelija katsoo häkellyttävällä tavalla, silmästä silmään näyttelyvierasta.

Vuonna 1900 Pablo Picasso oli muuttanut Pariisiin ystävänsä Carles Casagemasin kanssa ja tämä oli tehnyt seuraavana vuonna itsemurhan pariisilaisessa kahvilassa onnettoman rakkaussuhteen päätyttyä. Sitä seurasi surun, yksinäisyyden ja masennuksen kausi, joka ilmeni sinisävyisinä maalauksina, joiden aiheina olivat usein prostituoidut, kerjäläiset ja muut vähäoisaiset. Siihen maailmaan hän sijoitti myös itsensä ja oman kuvansa äärimmäisen intensiivisen tuijotuksensa. Siltä ajalta on myös maalaus Celestinasta, silmäpuolesta barcelonalaisesta paritajasta (ks. kuva).

Huhtikuussa 1972, yli 70 vuotta myöhemmin, katse on huvittunut, hymyilevä. Siinä ei ole ahdistuksen häiväkään. Se ei ole sininen eikä punainen, ei kubistinen eikä surrealistinen. Se on oudolla tavalla naturalistinen, sielukas, vaikuttava. Vihreä sävähdys tekee siitä jotenkin mystisen.

PICASSO

Avignonin naiset

Pablo Picasso valmisteli kubismin alun käännekohtaa pitkään ja hartaasi. Takana olivat impressionismin ja ekspressionismin muotisuuntaukset. Sinne olivat myös jääneet Gézannen "Suuret kylpevät naiset" ja Gauguinin Etelämeren maalausten ja Afrikan veistosten vaikutukset, jotka näkyivät mm. tammipuusta veistetyssä Figuurista vuodelta 1907.

Muutoksen merkkipaaluksi muodostui suurikokoinen maalaus Avignonin naiset (244x233 cm). Se järkytti Picasson ystäväpiiriäkin, kun he näkivät kuu-kausien työn tulokset: "Picasso tarjoaa tappuraa syötäväksi ja paloöjyä juotavaksi" oli hänen tuonaikaisen, lähimmän kollegansa Georges Braquen kommentti. Myöhemmin maalauksen hidasta syntymistä ja lopputulosta on analysoitu useammasta näkökulmasta.

Maalaus ei ole varsinaisesti kubistinen. Siitä on kyllä poistettu syvyyssvaidutelmia ja siitä on tehty pelkkä pinta-kuva egyptiläisen taiteen frontaalilain mukaan. Hahmot ovat muodostuneet geometrisista pinnoista ja siinä on rohkeita yksinkertaistuksia. Silmät työntyvät esiin ja nenät voimistuvat.

Röntgentutkinnassa on havaittu, että molemmat oikeanpuoliset hahmot muistuttavat neekeriveistoksia eivätkä ne aluksi eronneet juuri muista hahmoista. Lopputuloksena on "täydellinen fantasia-maalaus, jossa ei luonnolla eikä näkemisellä ole mitään osaa" (Claude Schaffner, Maalauksitaiteen historia. Kubismi)

Avignonin naiset on nykyisin New Yorkin modernin taiteen museossa. Ate-neumin näyttelyssä siitä on Picasson luonnoksia.

Guernica

Pablo Picasso oli pasifisti ja liittyi Pariisin vapautuksen jälkeen, vuonna 1944 kommunistiseen puolueeseen. Hänen litografiastaan La Colombe (Kyyhkynen vuodelta 1949) tuli maailmanlaajuisesti tunnettu rauhan symboli.

Espanjan sisällissodasta on peräisin toinen, lähes yhtä laajasti tunnettu sodanvastainen symboli, jonka Picasso loi. Se kuvaa Espanjan baskialueella sijaitsevan Guernican kaupungin tuhoa, jonka aiheuttivat 27.4.1937 saksalaiset pommitukset. Jättiläismäisessä maalauksessa (7,76 m x 3,49 m) Picasso kuvaa mustilla ja harmailla värisävyillä, kubistisen kauden keinoin, pommituksen kauhuja ja inhimillistä kärsimystä.

Kerrotaan, että Picasso viivytteli työn valmistumista. Sen oli tilannut Espanjan hallitus maailmannäyttelyyn. Hän ei yleensääkään pitänyt tilaustöistä. Mutta kun tieto Guernican tuhosta saavutti hänet, hän ryhtyi raivoisesti maalaamaan ja teki työn nopeasti loppuun.

Systemaattisesta ja tehokkaasta työskentelytavastaan hän ei kuitenkaan tinkinyt. Siitä ovat todisteena ne luonnokset, jotka on saatu Ate-neumin näyttelyyn.

Vuoden 1937 maailmannäyttelyn jälkeen Guernica kiersi eri puolilla maailmaa ja päättyi lopulta New Yorkin mo-

PICASSO

dernin taiteen museoon. Sieltä se palautettiin Picasson toivomuksesta Espanjaan vuonna 1981, kun Francon valtakausi päättyi. Nykyään maalaus on Madridin Reina Sofia-taidemuseossa.

Picasso ja kirjailijat

Picasso työskenteli lähes 80 vuotta ja teki yhteensä 50 000 taideteosta, joita hän työsti samanaikaisesti useammalla eri tyylillä. Kubismi pysyi osana hänen taidettaan, mutta ei ollut kaiken aikaa päällimmäisenä. Piirtämisestä hän ei koskaan luopunut. Hän hallitsi kaikki tekniikat, kynän, liidin, hiilen, musteen ja tussin. Hänen grafiikassaan näkyy pyrkimys spontaanisuuteen ja aina vain suurempaan ilmaisuun vapauteen. Hänellä oli useiden tuhansien valokuvien kokoelma ja hän saattoi tehdä veistoksia erilaisista käyttöesineistä, lastenvaunuista, uuninpelleistä, kakkuvuoista ja kaikenlaisesta romusta.

Picasso kuului viime vuosisadan alkupuolella Pariisin Montparnassen taiteilijayhteisöön, jossa oli mukana nuoria maalareita, runoilijoita ja taidekriitikkoja. Boulevard Voltairen varrella hän jakoi huoneen ranskalaisen runoilijan ja taidemaalari Max Jacobin kanssa ja tutustui Guillaume Apollinaireen, jonka runous oli lähellä symbolismia. Taidekriittikona Apollinaire vaikutti kubismin, surrealismin ja futurismin kehitykseen.

Apollinairen seurassa Pablo Picasso joutui syksyllä 1911 poliisikuulusteluihin epäiltynä sotkeutumisesta maailman eh-

kä kuuluisimman taideteoksen, Leonardo da Vincin "Mona Lisan" varastamiseen Louvren taidemuseosta. Syynä oli se, että Picasso oli ostanut belgialaiselta tauluvarkaalta Géry Piëretiltä patsaan, jonka tämä oli varastanut Louvresta. Kuulusteluissa selvisi kuitenkin, ettei Picassolla, Apollinairella tai Piëretillä ollut mitään tekemistä "Mona Lisan" katoamisen kanssa, vaan teon oli tehnyt italialainen Vincenzo Perugia, joka selitti, jouduttuaan kaksi vuotta myöhemmin kiikkiin, että maalaus kuului Firenzeen eikä Pariisiin.

Kirjailijoiden ja taidemaalareiden läheinen yhteys on kautta aikojen ollut tunnettua. Picasso vain vahvasti säännön. Tiedossa ei ole, kohtasivatko Picasso ja kirjailija Joel Lehtonen toisensa vuosina 1911-1912, jolloin Lehtonen oleili ensimmäisen kerran Pariisissa (ks. artikkeli kirjailijasta). Se tiedetään kuitenkin, että myös Lehtosella oli koko elämänsä ajan kiinteät yhteydet suomalaisiin taidemaalareihin.

Pariisin Picasso-museon johtaja Anne Baldassari on kuvannut alussa mainitsemassani Hannele Jäämeren haastattelussa osuvasti Pablo Picasson vaikutusta maailmankuvaamme: "Hän on edelleen vaikea, törkeä ja sopimaton! Hän vaikuttaa yhä ja muuttaa maailmaamme ... Suurin osa semanttisesta maailmasta missä elämme tulee kollaaseista, kubistisesta runoudesta".

Weijo Pitkänen

MAANPUOLUSTUSHARRASTAJAT MIKKELISSÄ

Varapuheenjohtajamme Pertti Virkkunen luovuttaa klubikirjan esitelmöitsillemme everstiluutnantti Petri Mattilalle

Keskiviikkona 23.9 kokoontui aktiivinen maanpuolustusharrastajien joukko rautatieasemalle ja suuntasimme Mikkeliin. Ensimmäinen tutustumiskohde oli Maavoimien Esikunta, jossa lounaan jälkeen saimme ansiokkaan katsauksen esikunnan toimintaan. Esittelyn piti everstiluutnantti Petri Mattila

■ ■ Varapuheenjohtajamme Pertti Virkkunen luovutti Klubin standardin esikunnalle. Oli aika siirtyä eteenpäin maineikkaaseen Päämajamuseoon. Museo sekä Lokki- viestikeskus avattiin meille käyntiä varten, vaikka se on normaalisti auki vain kesäisin. Kohde oli monille uusi ja meille muillekin käynnin arvoinen.

Illalla siirryimme Mikkelin Klubille, jossa puheenjohtaja Mikko Pöyry otti meidät vastaan ja toivotti tervetulleek-

si. Meidän tervehdysksemme toi Klubille Pertti Virkkunen. Paikalla oli retkikuntamme lisäksi lähes koko Mikkelin Klubin johtokunta. Ilta sujui mukavasti kuunnellen mikkeliiläisten esittelyjä perinteikkäästä "Marskin Klubista". Kuha Walevska maistui mainiolle.

Torstaina aamulla vierailimme vielä Jalkaväkimuseossa, joka sekkin avattiin vain meitä varten.

Tälläkin matkalla oli ilo kuulla isäntien arvonnasta meidän Klubiamme kohtaan. Tällaiset vierailut yhteistyöklubeihin antavat arvokkaita tilaisuuksia vaihtaa ajatuksia klubitoiminnasta, sen historiasta ja kehityksestä.

Ensi keväänä on suunnitteilla matka Viroon. Kannattaa seurata Klubin viestintää ja ilmoittautua ajoissa. Valitettavasti matkaryhmien koko on pidettävä rajoitettuna isäntien mahdollisuuksien mukaan. Mikkeliinkään kaikki halukkaat eivät päässeet.

Leif Eklöf

*ps. Erityiset kiitokset klubiveljellemme Juha Salinille sekä Maavoimien esikunnan majuri Juha Tuhkalaiselle järjestelyistä. Herrat olivat myös Lapinretkemme kanta-
via voimia.*

*Kuvat ja linkit vierailupaikkoihin:
<http://www.klubi.fi/2009mikkeli/>*

Tervetuloa uudet jäsenet!

Klubimme monipuoliseen toimintaan niin kulttuurin kuin harrasteidenkin osa-alueilla sisältyy lukuisia erilaisia osallistumismahdollisuuksia. 24.9. pidettiin klubilla n. 60 uuden jäsenen läsnäollessa tiedotustilaisuus missä avattiin ovia tarjolla oleviin ohjelmakokonaisuuksiin. Valinnan varaa on runsaasti.

■ ■ Kuluneiden 12 kuukauden aikana on klubiimme hyväksytty 354 uutta jäsentä. Samaan aikaan on klubistamme poistunut 62 jäsentä eroamalla klubista tai poistumalla keskuudestamme. Tällä hetkellä on klubin jäsenmäärä yli 2900 henkilöä.

Klubin tervehdyksen uusille jäsenille esitti puheenjohtajamme Johannes Koroma ja klubin toiminnanjohtaja Jyrki Berner esitteli yksityiskohtaisemmin klubimme eri toimikuntien asemaa organisaatiossamme. Vuorollaan kunkin toimikunnan puheenjohtajat kertoilivat oman "hoidokkinsa" toiminnasta ja päätteksi jakauduimme kahteen ryhmään tutustumaan tarkemmin klubin tiloihin.

Toimikuntia on klubissamme puolisen tusinaa. Talous- ja hallinto- toimikunta vastaa puheenjohtajansa Pertti Virkkusen luotsaamana nimensä mukaisesti mm. siitä, että meillä on taloudelliset ja operatiiviset toimintamahdollisuudet, ohjelmatoimikunta puheenjohtajansa Olli Alhon vetämänä osaltaan kiintoisista tee-

mailloista, kuukausikokouksista, juhlista ja retkistä, kulttuuritoimikunta Henrik Lambergin johdolla monipuolisista kulttuuritapahtumista, vientitötoimikunta Pekka Rapilan ohjaksissa mm. kattavasta sisäisestä sähköisestä viestinnästä ja harrastustoimikunta Jari Karpakan otteessa sangen kattavasta harrastetoiminnasta. Siispä yhteenvedon omaisesti: Jokaiselle jotakin, paljonkin!

Tilaisuuden päätteeksi klubin kuoro esitti 36 laulajan voimalla Henrik Lambergin johtamana kolme kaikille tuttua laulua: "Ylioppilaslaulu" (Kaikukoon nyt laulu maamme), "Kaunehin maa" sekä "Sotilaskuoro" (opperasta Faust). Tästäpä hyvä esimerkki klubin harrasteiden voimasta! Kuorolaulua harrastavat uudet jäsenet ovat tervetulleita mukaan.

Lopuksi siirryimme kuuntelemaan klubi-illan kiintoisaa keskusteluohjelmaa aiheena naapurimaamme Ruotsi.

Kauko Lehti

Keskustelupaneelin aiheena RUOTSI ja SUOMI.

24.9. klubiveljemme Olli Alhon vetämänä toteutettu paneelikeskustelu sivusi kolmen asiantuntijan, suurlähettiläs Alec Aallon, Ruotsin Suurlähetystön lehdistö- ja kulttuurineuvos Anders Erikssonin ja päätoimittaja Hannu Olkinuoran siivittämänä kiintoisia kysymyksiä Ruotsin ja Suomen välisistä eroavaisuuksista ja samankaltaisuuksista. Tilaisuus tarjosi myöskin noin 60 uudelle klubin jäsenelle hyvän kuvan siitä, minkälaisia ovat klubimme tarjoamat ohjelmat parhaimmillaan.

■ ■ Ruotsi on turvallinen, ennustettava, järkevä ja luotettava. Näin Jörn Donner kuvaili aikanaan kirjassaan Vieraassa Maassa. Vaikka tämä Olli Alhon lukema kirja olikin julkaistu jo vuonna 1973, antaa se edelleen hyvän pohjan paneelin keskusteluaiheiksi.

Kun me, Ruotsi ja Suomi, olemme naapurit, yhdistävät monet seikat meitä, joskin monet seikat myös erottavat meitä. Tämä antoi keskusteluaiheen kolmelle asiantuntijallemme aiheesta: Mikä erottaa selvimmin Ruotsin ja Suomen toisistaan?

Seuraavassa muutamia ”kohokohtia” illan ohjelmasta.

Ensimmäisen näkemyksen tähän puheenjohtajan esittämään kysymykseen antoi Alec Aalto, josta seuraavassa muutamia huomioita:

Eräs tapa löytää ja verrata eroja kansojemme välillä voisi olla ottaa tutkimuksen kohteeksi esimerkiksi yksi tavallinen Medel Svensson ja yksi tavallinen Virtanen ja verrata näiden eroja keskenään. Laajemmassa mittakaavassa eroavaisuuksia voitaisiin mitata vaikkapa valtakuntien tunnettuudella maailman valtakuntien keskuudessa. Ruotsilla on toisin sanoen ”kova brändi”. Tässä suhteessa Ruotsi on Suomea edellä. Ruotsi on monikulttuurinen maa, Suomi puolestaan monokulttuurinen. Yhteiskuntamoraali on Ruotsissa toisenlainen kuin Suomessa. Ruotsissa yhteiskunta tietää mikä on kaikille parasta ja kertoo sen, Suomessa ei sensijaan välttämättä näin tapahdu. Ruotsi on kieltämättä demokraattisempi maa.

Anders Eriksson puolestaan valotti maittemme välisiä eroavaisuuksia vertaamalla suhtautumistamme vaikkapa Etelä-Afrikkaan tai Kiinaan joihin nähden näkemyksemme ovat lähes samantyyppiset, sen sijaan verrattaessa mielipiteitämme vaikkapa Ahvenanmaahan olemme asiassa sangen erimielisiä. Näkökulma siis ratkaisee mielipiteen. Toinen esimerkki eroavaisuuksista maittemme välillä voisi olla Anders Erikssonin kuvaamana suunnitelmat teatterikiertueen järjestämiseksi Ruotsista Suomeen muutama vuosi sitten. Matka sanoista tekoihin on tämän kokemuksen siivittämänä paljon lyhyem-

Paneelissa vasemmalta Hannu Olkinuora, Alec Aalto, Olli Alho ja Anders Eriksson

pi Suomessa kuin Ruotsissa.

Hannu Olkinuora puolestaan esitti kolme asiaa jotka omalla tavallaan antoivat esitettyyn kysymykseen vastauksia. Historian erilaisuus on muokannut ruotsalaisten suhtautumista ulkomailmaan eri tavalla kuin mitä suomalaisten suhtautuminen on. Toiseksi, ruotsalaisten suhtautuminen toisiinsa eroaa suomalaisten vastaavasta – Ruotsi on luokkayhteiskunta. Ja kolmanneksi, organisaatiokäyttäytyminen on erilaista. Ruotsissa päätöksenteko yritysmaailmassa perustuu valmiiksi suunniteltuun ratkaisuun, kun Suomessa suunnittelu on vielä meneillään. Tässä asiassa olisi suomalaisilla vielä opeteltavaa.

Seuraava keskustelu käytiin poliittisen maailman kuvioissa mukaanlukien taloudelliset näköalat vallitsevan kriisivaiheen aikana sekä lehdistön erilainen käyttäytyminen ja toimintatapa. Journalistinen kilpailu on Ruotsissa paljon kovempaa kuin Suomessa. Paikallislehdet keskittyvät Ruotsissa vain oman alueensa

uutisointiin. Valtakunnan asiat eivät niitä suurestikaan kiinnosta. Tämä puolestaan antaa tilaa valtakunnallisille lehdille, joista suurin osa on kuusipäiväisiä.

Ohjelma sivusi useita muitakin ajankohtaisuuden esilletuomia asioita Ruotsin ja

Suomen osalta kolmen asiantuntijan raportoimana. Lopuksi totutun tavan mukaan oli runsaalla kuulijakunnalla tilaisuus esittää ohjelman virittämiä kysymyksiä. Kysymysten aiheet olivat ajankohtaisia kuten liittymiskysymys Natoon? Mikä on monarkian tilanne Ruotsissa? Entä Itämeren suojele? Kaasuputkikysymys? Kaikkiin kysymyksiin saatiin asiantuntijain vastaukset, kenties suomalaisista näkökohdista poikkeavanakin. Sen kummemmin yksityiskohtiin kajoamatta voidaan todeta, että tilaisuus oli sangen kiinnostava ja monipuolisesti otsikkoasi-aa – Ruotsin ja Suomen erilaisuuksia valaiseva.

Kauko Lehti

OI ODESSA

Mustanmeren risteilylle m/s "Kristina Reginalla" lähti Istanbulista 27.9 iloinen 9 hengen klubilaisseurue. Olin itse käynyt entisessä Konstantinopolissa tasan 40 vuotta sitten, enkä todella tuntenut kaupunkia entisekseen.

■ ■ Mystinen orientin portti oli muuttunut viihtyisäksi eurooppalaiseksi metropoliksi ja 15 miljoonan asukkaan suurkaupungiksi.

Seikkailin mukavan taksikuskin kanssa itsekseni niin Euroopan kuin Aasiankin puolet parit upeat Bosporin sillat ylittäen. Näin kaiken minkä bussiretkeläisetkin, mutta alle puolen hinnan. Suosittelen metodia muillekin halvemmissa maissa liikuttaessa. Seuraavana aamuna olimme jo erittäin viehättävässä Bulgarian Nessebarissa, missä aika kului vanhan kaupungin kujilla sekä mukavissa trattorioissa ja kalaravintoloissa. Ostoksiakin tuli tehtyä vastoin ennako-odotuksia.

Tiistaiaamuna saavuimme Constantaan, josta ei ole paljon kerrottavaa. Keisari Konstantinus Suuren mukaan nimetty Romanian tärkein satamakaupunki oli tylsä, tyypillinen kommunistiajan harmaa luomus.

Mutta sitten olikin vuorossa Odessa, keisarinna Katariina Suuren perustama Mustanmeren helmi Ukrainassa. Aivan uskomattoman uljas ja kauniisti restauroitu 1800-luvun arkkitehtuuria edustava puistokaupunki. Erikoisesti mieleen jäi ooppera rakennus, joka varmasti on eräs maailman upeimpia lajissaan sekä luonnollisesti Potemikinin portaat ja sen 192 askelmaa. Pariisilaisen vaikutelman loi ennen kaikkea leveät bulevardit, joita

ODESSA

lukuisat tyylikkää katukahvilat reunustivat. Tästä miljööstä kaupunki saa kiittää ranskalaista herttua Richelieuta kuuluisan kardinaalin jälkeläistä, joka maanpakoon ajettuna asettui tänne asumaan ja sai aikaan kaupungin yleisilmeen toimiessaan kuvernöörinä.

Siellä olisi halunnut viettää illan tai useammankin, mutta ehkä joskus toisten. Pysyimme vielä Ukrainassa saapuessamme seuraavana aamuna Jaltalle, missä taas päätin lähteä erään kaverin kanssa taksikierrokselle. Pääkohtemme oli luonnollisesti tsaari Nikolai II toisen loistelia kesäasunto kauniine puutarhoineen ja näköaloineen, missä presidentti Roosevelt, generallissimus Stalin ja pääministeri Churchill piirsivät Euroopan rajat uusiksi 1945. Myöskin korkealla kalliolla sijaitseva romanttinen linna "Pääskysenpesä" tuli nähtyä. Jälleen puoleen hintaan bussimatkalaisiin nähden, vaik-

ka erinomainen paikallisopas mukana.

Sitten palasimme takaisin Turkkiin, missä vielä vierailimme Sinop ja Trabzon nimisissä satamissa. Molemmat Bysantin aikaisia kaupunkeja, joista ei sen kummenpaa kerrottavaa kuin Trabzonin Grand Hotellin luksus baari, jossa kaverini kanssa nautimme oluset tyytyväisinä. Trabzon oli myös kaupunki, missä sekä Finnair että Kristina Regina kävivät ensimmäistä kertaa. Kansainvälisen kentän ainoa lähtö sinä päivänä oli lentomme Helsinkiin.

Haluan lopuksi vielä kiittää klubiveljiä Olavi Rautiota sekä Jens Stormbomia ja Jussi Seppälää vaimoineen erinomaisesta seurasta.

Toivottavasti tavataan taas tulevilla matkoilla!

Matti Ahjopalo

AFGANISTAN - PAKISTAN

Maanpuolustuskorkeakoulun strategian yliopettaja, komentaja Juha-Antero Puustola alusti 01.10.2009 Klubin Sotilaspoliittisessa illassa aiheesta 'Afganistan – Pakistan; haasteet alueelliselle vakaudelle?'

■ ■ Aivan aluksi muutamia epävarmoja tilastotietoja Afganistanin Islamilaisesta Tasavallasta. Pääasiassa yläkööalueella sijaitsevan sisämaavaltion nimi tarkoittaa afgaanien maata. Sen pinta-ala on noin 650 000 neliökilometriä, jolla asuu noin 30 – 31 miljoonaa ihmistä. Afganistanin rajanaapureita ovat Turkmenistan, Uzbekistan, Tadžikistan, Kiina, Pakistan ja Iran.

Afganistan on monikielinen ja monikulttuurinen maa. Afgaaneja eli pataaneja on väestöstä 42 %, tadžikkeja 27 %, hazareja 9 % ja uzbekkeja 9 %. Suurimpia kieliryhmiä ovat afganistanin persia, dari, 50 %, pashtu eli afgaani, 35 % sekä turkin sukuiset kielet, erityisesti uzbekki ja turkmeeni, noin 9 %.

Afganistanilaiset ovat valtaosin sunnimuslimeja, mutta maassa on myös merkittävä shiiavähemmistö. Muslimien käännyttämisestä voi seurata kuolemantuomio. Vain noin 30 prosenttia yli 15-vuotiaista osaa lukea ja kirjoittaa. Naisista noin 90 % on pidetty luku- ja kirjoitustaidottomina. Raskauksiin ja synnytyksiin kuolee paikoitellen jopa kuusi prosenttia naisista.

Afganistanin sodan osapuolia ovat maan läpensä korruptoitunut hallinto, Nato-johtoinen ja YK:n mandaatilla toimiva rauhanturvajoukko ISAF, yhdysvaltalaiset joukot, erilaiset vastarintaliikkeet sekä rikollisjärjestöt. Koko sodan lopputuloksen kannalta ratkaisevin tekijä on kuitenkin väestö. Sen suhtautuminen sotiviini osapuoliin on avain voittoon tai tappioon.

Väestö on sodassa kolmessa roolissa: se tarkkailee sotatoimia, on väkivallan kohteena, ja toimii itsekin taistelijoina. Väestö koostuu yhteisöistä, jotka tekevät päätökset joko tukea, suvaita taikka vastustaa vastarintaliikkeitä. Väestö on-

kin sodan laiminlyöty mahdollisuus. Sille ei ole kyetty järjestämään turvallisuutta, oikeuspalveluja eikä muitakaan peruspalveluita. Yhdysvaltaisten ja NATO:n ilmaiskut ovat edelleen lisänneet väestön turvattomuutta.

Sodan afganistanilaisia osapuolia ovat maan eteläosassa talebanit, itäpuolen keskiosassa Haqqani-verkosto ja koillisosassa Hazb-e Islami Gulbuddin. Maan nämä osat ovat pääasiassa pataanien asuttamia alueita. Vastarintaliikkeet pyrkivät näillä paikkaseuduilla muodostamaan varjohlinnon ja –talouden. Väestöä suostutellaan, pelotellaan ja pakotetaan.

Länsimaita ja maan heiveröistä hallintoa vastustetaan silmittömästi väkivallalla. Itsemurha- ja muut iskut tuottavat lisäksi mittatappioita omien heimojenkin jäsenille, mutta sillä ei näytä olevan juurikaan merkitystä. Iskujen tarkoituksena on murentaa 'maata miehittävien joukkojen' poliittista taistelutahtoa. Se näyttääkin onnistuvan vähä vähältä.

Vastarintaliikkeillä on vahvuuksia, joiden takia länsimaisesti ajattelevat toimijat eivät pääse niihin käsiksi. Johtosuhteissa ei ole solmukohtia, joihin pääsisi iskemään. Tieto, käskyt ja ohjeet hoidetaan tapaamisyhteyksin suusta korvaan. Transistoriradio on lukutaidon puutteen takia pääasiallinen propagandaväline väestön suuntaan. Ja kun länsimaisilla on

kaikilla rannekellet, afgaaneilla on aika.

Afganistanista näyttää viime vuosina kehkeytyneen Irakin jälkeen maailman napa. Sen ympärillä pyörivät Yhdysvallat, Irak, Intia, Iran, Yhdistyneet Kansakunnat, Nato ja Euroopan Unioni. Tilanne on vaikein Pakistanissa, mutta myös Intia saa kärsiä afganistanilaisten sisällissodasta. Pakistan kun lähettää Intiaan terroristeja, jotka tappavat heidän kansalaisiaan, ja Intialaisten on puolestaan pakko tappaa pakistanilaisia terroristeja.

Pakistanissa pataanit tekevät taas liki päivittäin itsemurhaiskuja, joka on väestön kannalta vähintään kiusallista. Ja Pakistanin heikolla hallituksella on ydinaseita.

Jos sellainen päästään joskus ruuvaamaan vaikka persialaisen keskimatkan ohjuksen kärkeen, afganistanilaisen maailmannavan ympärillä ovat uhattuina myös Irak, Saudi-Arabia, Israel, Jordania, Syyria, Turkki, Bulgaria, Romania, Moldova, Ukraina, Venäjä, Kazakstan, Turkmenistan, Uzbekistan, Kazakstan, Nepal, Kiina, Intia

Erkki Nordberg

Naurun ja ilon mies

Pekka Tarkka Weijo Pitkäsen haastateltavana

Harvoin tulee ajatelleeksi, että kirjailija Joel Lehtonen olisi tuonut Suomen kirjallisuuteen naurun ja ilon. Putkinotkon päähenkilöä, Juutas Käkriäistä, pidetään enemmänkin traagisena ja dramaattisena luonnonilmiönä, väkivahvana metsäläisenä, jonka henkilökuvaan kirjailija oli siirtänyt oman elämänsä ja luonteensa piirteitä, joista ilo ja nauru eivät tule ensimmäisinä mieleen.

■ ■ Tätä virheellistä mielikuvaa loka-kuun kirjaillan vieraamme, suomalaisen kirjallisuuden tutkija, Helsingin Sanomien entinen kulttuuriosaston päällikkö, filosofian tohtori Pekka Tarkka on halunnut korjata kirjoittaessaan Joel Lehtosen elämänkerran ensimmäisen osan (vuodet 1881-1917).

”Kesäteatteriversiot ja eräät filmit ovat tehneet hallaa itse romaanille, kun ne ovat olleet pelkkää kiroilua ja hävyttömyksien huutelua. Perehtyminen Lehtosen elämään osoitti vääräksi hänen luokittelunsa suomalaisen maalais-

JOEL LEHTONEN

köyhälistön kurjuuden kuvaajaksi. Kyllä Lehtonen oli äärimmäisen lämmin ja ystävällinen ihminen, ahkera ja tunnollinen työssään. Hän oli lähtöisin hyvin köyhistä, jopa surkeista, oloista ja samastui sen vuoksi boheemiin elämään, mutta ansaitsi oman varallisuutensa kovalla työllä, omilla käsillään. Äkäiset purkaukset lähimmäisiä vastaan olivat kyllä totta, mutta hänen valoisampi puolensa oli monin verroin tärkeämpi. Hänen huikea nousunsa kurjuudesta sivistykseen on melkoinen ihme.”

Kirjailija Tarkka tuntee aiheensa. Hän kirjoitti gradunsa Joel Lehtosesta ja väitöskirjansa Putkinotkon taustasta. Klubilaisille hän tuli tutuksi esitellessään syksyllä 2003 kirjoittamansa Pentti Saarikosken kaksiosaisen elämänkerran. Lisäksi hän on tutkinut Paavo Rintalaa, Hannu Salamaa ja Jouko Tyyriä.

”Akateemisissa piireissä elämänkertaa ei lasketa kuuluvaksi kirjallisuustutkimuksen piiriin. Kuitenkin samaan aikaan valtaosa maailman kirjallisuustutkimuksesta tehdään elämänkerran muotoon varmaankin siksi, että elämänkerta on hyvä väline kirjoittaa lukevalle yleisölle miten kirjailijan elämä ja tuotanto suhtautuvat ympäristöönsä ja miksi teosten lukeminen kannattaa.”

Tätä periaatetta Pekka Tarkka on soveltanut laajamittaisesti ja taitavasti Joel Lehtosen elämänkerrassa.

”Useinkin elämänkerran kiinnostavuuden takeena on juuri kuvatun henkilön persoona”, totesi kirjailija Tarkka. ”Muistelen Vammalan kirjapäivien jälkeistä iltaa Ellivuoreessa, jolloin istuttiin iltaa samassa pöydässä Erno Paasilinnan kanssa. Paasilinna oli saanut valmiiksi hienon omaelämäkertansa ja minä Saarikosken ensimmäisen osan. Rupesimme kiistelemään siitä, kumman kirja meni paremmin kaupaksi. Päädyttiin siihen, että Saarikoski-kirja myisi enemmän, mihin Paasilinna myöntyi, mutta lisäsi syynkin: ”Niin, mutta sinulla on parempi ruumis!”. Täytyy sanoa, että Lehtosessa minulla on taas ollut kohteenani monin tavoin hyvä ruumis!”

”Hyvä ruumis” kuvaa itse asiassa erinomaisesta Pekka Tarkan työskentelytapaa hänen kirjoittaessaan elämänkertoja. Hän on tutkinut sekä Saarikoskea että Lehtosta kirurgin tarkkuudella; sillä poikkeuksella, että edellisen hän ehti tavata vielä elossa mutta jälkimmäiseen hän on tutustunut vain toissijaisaineiston avulla. Lopputulos (”ruumiinavauspöytäkirja”) on huolellisesti dokumentoitu. Lähteet ilmoitetaan lainausten tarkkuudella. Se antaa kuvauksille uskottavuutta ja saa samalla ”ruumiit” taas elämään.

Joel Lehtonen oli lähtöisin köyhistä oloista. Ehkä juuri siksi hän osallistui epäakateemisten nuorten taiteilijoiden kapinaan ylemmän luokan hyväosaista

taiteilijapolvea vastaan ja yhdisti tässä kapinassaan kirjallisuuden ja maalaustaiteen. Hän viljeli suhteita boheemiin, nuoreen maalaripolveen ja toimi aktiivisesti ”joulukirjan joukkueessa” ja ”Maraskuun ryhmässä”.

Tässä suhteessa kuvaava oli hänen ensimmäinen matkansa Pariisiin syyskuussa 1911. ”Lähtöpäivää edeltävänä iltana hän pakkasi tavaransa ja meni syömään Catanin ravintolaan, jossa muuan ylioppilas houkutteli häntä takahuoneeseen V.A. Koskenniemen ja Kyösti Vilkun seuraukseen ... hänet esiteltiin Wilkunalle, joka kävi heti kimppuun”, kirjoittaa Pekka Tarkka. ”Iskettiin yhteen pohjalaiseen tapaan, lujasti ja säälimättömästi. Siinä hyökättiin ja torjuttiin, lyötiin ja mukiloitiin, kaaduttiin ja kierittiin lattialla yhdessä mylläkässä huutaen ja meluten.” Tappelun seurauksena molemmilta katkesi kylkiluita, mutta kun ravintolahenkilökunta tuli väliin, tappelijat istuivat pöytänsä juomaan veljenmaljat!

Pariisiin Joel Lehtonen kuitenkin pääsi ja osui keskelle maalaustaiteen suurta murrosaikaa. Siinä syntyivät mm. kubismi ja kolorismi, joiden jättämät hyöky-aallot ovat olleet sattumoisin näkyvissä myös tämänäykyisyssä Helsingin kaupunkikuvassa (ks. artikkeli Picasso-näytelystä).

Lehtonen vieraili taiteilijoiden syysaloungissa Grand Palaisissa ja raportoi

ensivaikutelmistaan ”Pariisin kirjeissään”: ”Maailma ei ole pyöreää enää, se on ’kuutiotaiteilijoiden’ uutuus ... Naama ei ole enää naama, se on geometrinen kuvio-ryhmä ... Akka ei ole kaunis akkana, se pitää jalostaa kuutioksi.”

Ei ole tietoa, tapasiko Joel Lehtonen Pariisissa Pablo Picasson, mutta se tiedetään, että hän oli yhteydessä Pariisissa asuviin suomalaisiin maalareihin, Mikko Oinoseen ja Juho Rissaseen ja että myöhemmin hänen ystäväpiiriinsä kuuluivat mm. Ragnar Ekelund ja Eero Nelimarkka. Pariisissa Mikko Oinonen maalasi Joel Lehtosesta koloristisen muotokuvan, jonka Pekka Tarkka on ottanut kirjansa kuvitukseen.

Kirjaillan kysymysten ja vastausten myötä saimme kuulla joukon mielenkiintoisia yksityiskohtia Joel Lehtosen elämästä: (1) Isästä ei ole edelleenkään varmuutta. ”Varma tieto” ja erilaiset tarinat peittävät totuuden. (2) ”Sillanpää vei Lehtosen hautaan”. Tätä aihetta käsiteltäneen tarkemmin elämäkerran toisessa osassa. Frans Emil Sillanpää sai kirjallisuuden Nobel-palkinnon 1939 ”syvällisestä ymmärtämyksestään maansa maalaisväestöä kohtaan ja siitä ihastuttavan taiteellisesta tavasta, jolla hän kuvasi heidän elämäntapaansa ja heidän luontosuhdettaan”. Lehtosen koko tuotanto liikkui samoissa teemoissa. Vuoden 1933 jälkeen Lehtosta pitkään vaivannut selkä-

rankareuma alkoi pahentua niin että hän oli lähes liikuntakyvytön ja kärsi unetomuudesta ja masennuksesta. Kesällä 1934 hän ei enää pystynyt kirjoittamaan kipujen takia ja viikkoa ennen 53-vuotissyntymäpäiväänsä Lehtonen hirttäytyi kotonaan Huopalahdessa työhuoneensa kattoon maalatun tähtitaivaan alle. Kuolintodistukseen on merkitty kuolinsyyksi ”melankolia”. (3) Joel Lehtosen Inhan tilan rakennukset ovat säilyneet nykypäivään. Samoin Hörneborgin huvila löytyy edelleen Helsingin Huopalahden Sankaritieltä. (4) Lehtosella oli laaja kirjasto ja hän luki paljon. Hän oli hyvin kielitaitoinen (ruotsi, ranska, italia ja saksa). Hän sai vaikutteita ranskalaiselta renessanssijan humoristi-filosofilta François Rabelaisilta ja joutui tavantakaa vaikeuksiin kirjojensa ja runoteostensa rehevän kielenkäyttönsä vuoksi. (5) ”Miten Sylvia Avellan jaksoi roikkua kiinni Joel Lehtosessa?”. Tätä yleisökysymystä käsiteltiin pitkään, koska kirjailija Tarkka oli saanut käyttöönsä koko Avellan-kirjeenvaihdon ja toimittanut sen kirjaksi, joten hän tunsii asian perusteellisesti. ”Hän eli kuitenkin onnellisessa avioliitossa Lydia Thomansonin kanssa. Joskus konekirjoitusnauhan sotkeentuminen tosin saattoi aiheuttaa äkinäisen purkauksen.”

Elämäkerran ensimmäinen osa päättyy lukuun ”Kohti Putkinotkoa”. Toisen osa on jo työn alla. Sitä odotetaan

kirjallisissa piireissä suurella mielenkiinnolla. Ehkäpä sen myötä nousevat myös esiin kysymykset siitä, millaisena kirjailija Pekka Tarkka näkee Joel Lehtosen tunnetuimman romaanihahmon, ”Juutas Käkriäisen” suhteessa ”Juha Toivolaan” (Sillanpää), ”Akseli Koskelaan” (Linna) ja ”Konsta Pylkkäseen” (Huovinen). Tästäkin ehdittiin jo esittää kysymyksiä kirjailiassamme.

Weijo Pitkänen

JOEL LEHTINEN

Perhejuhlia ja eksotiikkaa

Klubin Digikamera- ja luontokuvauspiiri kokoontui jälleen monilukuisena lokakuun 7. päivänä. Tällä kertaa teemoiksi oli valittu kaksi kameramiehen ääripäätä: tapahtumakuvaus (siis perhejuhlat, urheilu jne.) sekä luontokuvaajan unelma, kuvakertomus Brasilian sademetsistä.

■ ■ Ilta aloitettiin kuitenkin muistelulla. Kalevi Suortti kertoi kuvien siivittämänä kevään lintu- ja kuvausretkestä Haminan Rakinkotkaan. Osuimme jälleen oikeaan paikkaan oikeaan aikaan. Kymmenien-tuhansien hanhien ja muiden arktisten

lintulajien muutto oli sykähdyttävä kokemus. Kun lisäksi teimme ennätyksen havaittujen lajien määrässä, retki oli tältä osin hyvin onnistunut. Sää suosi. Rakinkotkan (www.vimpa.com) savusauna, saaristolaisateriat sekä koko miljöö muodostuivat pisteeksi iin päälle.

Tulevana keväänä on tavoitteena toteuttaa vastaavanlainen retki. Alustavaksi ajankohdaksi on sovittu 22.-23.5.2010. Viikonloppu kannattaa siis jo merkitä kalentereihin, jos keväisestä saaristosta ja arktika-muutosta on kiinnostunut.

Tapahtumakuvaukseen meitä perehdytti asiantuntevasti ja innostavasti nuori ammattikuvaaja Atte Niittylä. Atte tosin korosti valokuvauksen olevan hänelle "sivulaji". Hän oli juuri saanut Vaasan kaupparkeakoulusta ulos maisterin paperit, joten elämänuransa saattaa löytyä muualta kuin digikuvauksen saralta. Aten esitys liikkui elämänläheisissä kysymyksissä ja hetkissä. Hyvät esimerkkikuvat sekä niiden analyysit antoivat meille runsaasti vinkkejä siitä, miten vastaavissa tilanteissa tulisi toimia. Teoria ja käytäntö olivat Aten puheenvuorossa erinomaisessa tasapainossa keskenään. Eikä siis ihme, että esitys kirvoitti runsaasti kysymyksiä ja keskustelua.

Häiden ja muiden perhetapahtumien kuvaamisesta tehtiinkin sitten aimo loikkaus jokaisen luontokuvaajan haave maailmaan. Klubiveli Lasse J. Laine vietti

loppukesän aikana useita viikkoja Brasiliassa ja mm. Amazonasin sademetsissä – tietenkin hyvä kameravarustus, kiikarit ja kaukoputki mukanaan. Illan aikana pääsimme Lassen kuvien ja esityksen myötä nojatuolimatkalta eksoottiseen ja uniikkiin luontoon. Lassen puheenvuorosta kuului myös suuri huoli sademetsien tulevaisuudesta. Sademetsiä hävitettäessä katoaa myös tuhansia eläin- ja kasvilajeja sukupuuttoon. Sademetsien merkitys ihmiskunnalle on iso. On sanottu, että sademetsät ovat maailman suurin apteekki. Niissä kasvaa lukematon määrä lääke- ja ravintokasveja. Metsien tuhoutuminen nopeuttaa myös ilmastomuutosta.

Lassen sanoma oli siis vakava. Yhtäältä on sanottava, että Etelä-Amerikan luonto ja luontokappaleet, joita hänen valokuviansa kautta saatiin ihailta, häkellyttivät kauneudellaan ja erikoisuudellaan.

laan. Mukana oli myös ripaus jännitystä, kun katselimme pienestä kanootista silmästä silmään suuria petoeläimiä.

Digikamera- ja luontokuvauspiiri jatkuu talvella. Seuraava kokoontuminen on tiistaina 2.2.2010 kello 19.00. (Buffet-ruokailu on tarjolla jo klo 17.30 alkaen). Illan teemana on mm. monien osanottajien toivelistalla oleva kuvankäsittely.

Arktika- ja luontokuvausretki Haminan Rakinkotkaan toteutetaan 22.-23.5.2010. Tästä tulee lisätietoja ensi vuoden puolella.

Kalevi Suortti

Kuvat: Pertti Salolainen ja kuvauspaikka on Amazonin viidakot.

Yhteistoimintaklubien keilamestaruudet Raumalle

■ ■ Helsingin Suomalainen Klubi isännöi ensimmäistä kertaa YT-klubien keilailumestaruuskilpailuja Helsingin Ruusulankadun keilahallissa lokakuun 10. päivänä. Viiden klubin ja kuudentoista keilaajan voimin miteltiin henkilökohtaisesta sekä joukkue-
mestaruudesta kuuden sarjan kilpailuna. Hyvätasoisessa kilpailussa Rauman Kauppaseuran Matti Rantanen oli omaa luokkaansa ja vei henkilökohtaisen voiton. Parinsa Teppo Toivolan kanssa he ottivat myös joukkuekilpailun voiton. Raumalle, joka järjestää ensi vuoden kilpailut, tuli siten paljon puolustettavaa. Helsingin Suomalaisen klubin parhaat sijoitukset olivat Heikki Sarson 3. sija henkilökohtaisessa kilpailussa sekä kahden joukkueemme 5. ja 6. sija.

Henkilökohtaiset tulokset:

1. Matti Rantanen	Rauman Kauppaseura	1304
2. Kai Partanen	Tampereen Ammattiklubi	1254
3. Heikki Sarso	Helsingin Suomalainen Klubi	1246

Joukkuetulokset:

1. Rauman Kauppaseura	2500
(Matti Rantanen 1304, Teppo Toivola 1196)	
2. Tampereen Ammattiklubi	2451
(Kai Partanen 1254, Olli Partanen 1197)	
3. Oulun Suomalainen Klubi I	2420
(Paavo Pakonen 1215, Timo Korvala 1205)	

kuvassa Heikki Sarso on jakamassa palkintoja raumalaisille, Matti Rantanen (vasemmalla) sekä Teppo Toivola (keskellä).

Lokakuujuhla - Oktoberfest

Panimohevosten kaviot kopsuivat hyvää tuulta ja enteilivät täydellistä olutnautintoa . . .

■ ■ Tuhatkiloisten Jyllanninhevosten Sigger ja Väiskin vetämät täyteen lastatut Koffin olutvaunut olivat saapuneet Klubin edustalle hyvissä ajoin lokakuun 15 päivän illaksi täällä ensimmäistä kertaa vietettävää Oktoberfestiä varten.

Klubin gastronomisen kerhon puheenjohtaja Jorma Hämäläinen toivotti juhlaväen tervetulleeksi. Hän kiitti illan

ideoinutta kunniajäsentämme Pekka Ritvosta ja illan sponsoria Sinebrychoffia sekä kertoi perusteellisessa esityksessään Oktoberfestin historiasta ja sen vietosta Münchenissä kansanjuhlanä, jonka suuruus kaikilla tavoin mitattuna on valtava ja merkitys Saksan panimoteollisuudelle ratkaisevan tärkeä. Jorma ilmoitti kerhon päättäneen kumota täksi illaksi Klubin pukeutumissäännön, ja moni hänen esimerkkinsä mukaan riisuikin solmion kaulastaan.

Oktoberfest

Klubin Puhallinorkesterin nahkahoususektio

Viehättävä Frau Oktoberfest Anikó Lehtinen toimii Sinebrychoffilla tuote-päällikkönä ja tuoteasiantuntijana. Hän kertoi mm. miten hänen edustamansa yhtiö on saman ikäinen Oktoberfest perinteen kanssa ja esitteli illan 8000 vuotta vanhan elintarvikkeen eli oluen. Opimme muun muassa, että humala on paitasi yksi oluenjuonnin seurauksista, myös oluen raaka-aine.

Ensin saimme nauttia alkumaljana Jacobsen Bramley Wit vehnäolutta, jonka valmistuksessa oli käytetty mm. kahta eri omenan mehua antamaan sille hedelmäisyyttä ja happamuutta. Pöydässä odottivat lasilliset Nikolai Premium Lager, jossa on runsaasti tuhtiutta ja makua, tsekkiläinen Budvar Premium Dark Lager, jossa on käytetty kahvinpapujen tapaan paahdettuja maltaita, ja kuusip-

MATKAILUILTA

rosenttinen pohjahiivaerikoisuus Karhu Korpisavu olut.

Ravintoloitsijamme Miia Makonen esitteli illan ruuat. Niitä olivat normaaliin Karhu-olueeseen tehty olutkeitto, Bratwurstia currykastikkeen kera, erityisen herkullinen kermamuhennettu hapankaa-li, raakamakkara, olutmakkara, pitkään haudutettua possunkylkeäkin oli ym. ym.. Jälkiruokana oli omenastruudelia kahvin ja Leffe-oluen kera.

Klubin Puhallinorkesterin nahkahoususektio johtajanaan Timo Kivi-Koskinen oli sonnustautunut aitoihin baijerilaisasuihinsa ja soitti, sisäpiiritiedon mukaan, osittain prima vista, mutta jälleen kerran tunteella ja loistokkaasti.

Taiteilijajäsenemme Ari Talkamo hauskutti kuulijoita nokkelilla jutulla, lauluilla ja juhlijoita kitaran säestyksellä laulattamalla.

Juhlasta lähtijät kehuivat pöydän antimia herkullisiksi, tunnelmaa aidoksi ja Oktoberfestin kaltaiseksi. Uusi perinne Klubille oli syntynyt.

Elias Iirola

Klubilla pidettiin 20.10 matkailuita, johon saapui 22 kuulijaa. Ei ollut vielä mennyt perille, että tilaisuudet ovat avec, sillä vain 3 daamia oli paikalla.

■ ■ Ensi vuoden ohjelmaan valittuja matkoja olivat esittelemässä Soile Toursin edustajat Kim Nordström ja Heikki Sahlberg, Crystal Agency Kristel Reinfeldt ja VL- Matkojen puolelta klubiveljemme Sampo Ahto. Soile Tours aloitti esittelyn 2 viikon hienolla jokiristeilyillä Mekong-joella huh-tikuussa sekä Reinillä lokakuussa, 7vrk Baselista Amsterdamiin. Kristel jatkoi Saarenmaan kulttuuri-, ja kylpylämatkalla 3 vrk. toukokuussa ja lopuksi Sampo kertoi elokuussa tulevasta Laatokan 5vrk. ympäriajosta. Nämä kaikki matkat ovat avec ja Saarenmaa sekä Laatokka vain klubilaisille ja heidän seuralaisilleen.

Läsnäolijat tuntuivat tyytyväisiltä illan antiin ja lupasivat runsasta osallistumista. Jokiristeilyt ja Saarenmaa esitellään tarkoin jo netissä www.klubi.fi matkailusta löytyen. Laatokka tulee sinne alkuvuodesta, kun venäläiset antavat hinnat hotelleille.

Mekongin lähtöön olisi syytä ilmoittautua ensi tilassa, sillä kiintiö myydään nopeasti, ja tuo viiden tähden jokiristeilyä on säännöllisesti loppunumyyty.

Lopuksi pyytäisin veljiä, jotka haluavat heti suoraan itselleen tiedon päätetyistä matkoista, antamaan joko Klubille webmaster@klubi.fi tai minulle matti.ahjopalo@gmail.com sähköpostiosoitteensa matkailurekisteriä varten.

Matti Ahjopalo

Lokakuun Klubi-ilta:

TURVALLISESTI KOTONA

Nykyisin niin kovin tutun lähteen, wikipedian, mukaan koti merkitsee ennen kaikkea turvallisuutta, rauhallisuutta, menneisyyden muistoja ja tulevaisuuden suunnitelmia. Lokakuun Klubi-illassa kodilla ei kuitenkaan tarkoitettu pelkästään sitä, miten kotona seinien sisällä selviydytään, vaan yleisemmin liikkumista ja selviytymistä, usein uuden teknologian avulla.

■ ■ Klubi-illan teema oli viime aikojen tapahtumien ja julkisen keskustelun johdosta hieman liiankin ajankohtainen. Lehdistössä oli keskusteltu vanhusten hoidon ja hoivan vakavista puutteista. Naantalissa tulipalo oli vienyt viiden nuoren hengen.

Ensi vuoden alusta Suomen Kuntaliiton toimitusjohtajana aloittava Kari-Pekka Mäki-Lohiluoma tarkasteli teemaa siitä näkökulmasta, miten selviydymme tulevien vuosien palveluhaasteista. Mäki-Lohiluoma peräänkuulutti ajattelua, jossa kuntapalveluiden sisällön uudistamisen ajureina olisivat sellaiset tekijät, jotka kannustavat uusiutumiseen ennen kuin joudutaan taloudellisiin perusteisiin pakkotilanteisiin.

Suomi tiivistyy Mäki-Lohiluoman mielestä yhä enemmän etelään. Ikärakenteemme on tunnetusti yksi Euroopan vaikeimpia. Erityisesti iäkkäiden yksin asuminen lisääntyy. Puheet yhteisöllisyydestä eivät useinkaan kohtaa reaali-ilmaa. Erityinen ongelma on dementiaa sairastavien määrän lisääntyminen. Se on raskasta kaikille osapuolille, palvelujärjestelmälle ja sairastuneen omaisille.

Asiakasnäkökulmaa tarvitaan

Välttämättömäksi yleispäteväksi ratkaisuksi Mäki-Lohiluoma näki, työurien pidentämisen ohella, palveluprosessien

uudelleen arvioinnin. Palvelujärjestelmän tuottavuutta, tuloksellisuutta ja vaikuttavuutta on parannettava, Kuntapäätäjien ja muidenkin on ymmärrettävä nykyistä paremmin asiakkaiden tarpeet. Asiakasnäkökulma pitää tuoda jo suunnitteluvaiheeseen.

Palveluseteliasiantuntija Mareena Löfgrenillä oli monen vuoden tausta sekä yrittäjänä että hyvinvointipalvelujen kehittämispäällikkönä Jyväskylän seudun kehittämissyhtiössä. Hän oli siirtynyt aiwan Klubi-illan alla nykyiseen tehtäväänsä Smartum Oy:öön.

Teknologia parantaa arjen turvallisuutta...

Löfgren korosti puheenvuorossaan kotiin tuotavien palvelujen tärkeyttä. Niiden pitää olla samanaikaisesti sekä inhimillisesti tuotettuja että tehokkaita ja teknologiaa hyödyntäviä. Arjen turvallisuutta tehdään sellaisella teknologialla, joka osallistaa ja aktivoi käyttäjiä. Kotisairaanhoidosta on tästä Jyväskylän seudulta erityisen hyviä esimerkkejä. Yksi sellainen on turvapuhelimen ja lääkekellon yhdistelmä.

Palveluseteliä koskeva lainsäädäntöuudistus on ajankohtainen. Kunta voi järjestää palveluita asukkailleen palvelusetelin avulla aiempaa laajemmin. Kuntalainen voi päättää itse, ottaako hän

palvelusetelin käyttöönsä vai ei. Seteli lisää ihmisen valinnan vapautta, mutta tuo myös lisää vastuuta, mikä iäkkäälle voi olla myös haasteellista. Iäkstä on osattava kuunnella ja rohkaista uuden valinnan edessä. Kaikki voittavat, jos samanaikaisesti ihmisten tosiasiallinen valinnanvapaus lisääntyy ja kunnallinen palvelurakenne kevenee.

Sitran tietoyhteiskunta-asioista vastaava kehitysjohtaja Ossi Kuittinen tarkasteli puheenvuorossaan innovaatioiden ja tiedon merkitystä. Suomen pitää olla selviytyäkseen ketterä kansakunta. Sosiaalipalveluissa tarvitaan samanlaisia oivalluksia ja tuotteistamista kuin teollisessa toiminnassa ja palveluiden tuotannossa.

... ja lisää mahdollisuuksia valita

Kodin teknologiapanostukset auttavat ihmisiä ratkaisemaan arjen ongelmiaan. Teknologiaa ei pidä pelätä, se lisää valinnan mahdollisuuksia. Fyysisten kontaktien ohella verkossa tapahtuva kommunikaatio lisää yhteisöllisyyttä. Vanhempikin haluaa oppia, kun hän löytää oikeat instrumentit. Niitä ovat usein ne, jotka parantavat ja rikastuttavat elämän laatua ja sosiaalisia suhteita. Näitä kysymyksiä Sitra on osaltaan ratkaisemassa omilla ohjelmillaan ja projekteillaan.

TURVALLISESTI

Klubi-illan keskustelu oli vilkasta. Kotona selviytymistä tarkasteltiin monesta näkökulmasta. Yhdeksi ydinkysymykseksi nousi tietosuoja. Koettiin, että suomalainen itse omistaa itseään koskevan tiedon. Kun tietoa voidaan hallitusti käyttää nykyistä väljemmin, saavutetaan positiivisia edistysaskeleita. Useat uudistukset jäävät vielä kokeiluiksi. Tarvitaan innovaatiopolitiikkaa ja rohkeutta saattaa ne loppuun. Kaivattiin myös lisää yhteiskunnallista ja sosiaalista kumppanuutta. Yksityisillä palveluntuottajilla ja kansalaisjärjestöillä tulisi olla nykyistä suurempi rooli julkisten palveluiden ja lähimmäistyön rinnalla.

Innovaatioita käytännön elämään

Klubi-illan osallistujat näkivät illan aikana myös muutaman videon innovaatioista,

joissa tekemisen oivallus oli yhdistynyt sosiaaliseen tarpeeseen. Tasavallan Presidentin vuosittain jakamissa Innosuomi-palkinnoissa oli sovelluksia kehitystöistä, jotka parantavat iäkkäiden, mutta muidenkin mahdollisuuksia selviytyä kotona tai kodinomaisissa oloissa

Vuonna 2007 oli palkittu Klubi-illan teeman kannalta merkittäviä innovaatioita. Kynnsyratkaisu edustaa teknisesti yksinkertaista oivallusta, joka syntyi insinööri Erkki Mäen rakentaessa omakotitaloa ikääntyneille vanhemmilleen. Älypistorasia on diplomi-insinööri Matti Myllymäen kehittämä korkean teknologian ratkaisu, joka lisää paloturvallisuutta.

Pekka Piispanen

Suurkeittiölaitteiden ja kylmäkalusteiden huolto pääkaupunki-seudulla

Pointcool-Service Oy

Konetie 1

04300 Tuusula

Puh. 09-8387 420 Fax 09-8387 4220

e-mail. pointcool@pointcool.fi

Helsingin Suomalaisen Klubin kevään 2010 ohjelma

Hyvä Klubin jäsen, tässä on Klubin kevätkauden ohjelma. Se on pyritty rakentamaan monipuoliseksi ja kiinnostavaksi. Toivomme, että se tarjoaa klubiveljille tilaisuuksia niin asiapitoiseen yhdessäoloon konversatsioonin hengessä kuin rentouttaviiin hetkiin eri harrastusten parissa ja Klubin moninaisissa juhlissa.

Ohjelmanmuutoksista kerrotaan sähköpostitse lähetettävissä viikkokirjeissä sekä Klubin sähköisellä ilmoitustaululla.

Entiseen tapaan tilaisuuksien alussa on mahdollisuus ruokailuun. Ruokailijoille joko suositellaan tai heiltä edellytetään ilmoittautumista. Myös muilla on mahdollisuus ilmoittaa etukäteen osallistumisestaan ja auttaa näin palveluiden mitoittamista.

Ilmoittautuminen sujuu parhaiten Klubin sisäisten sivujen kautta kohdassa "tilaisuuksiin ilmoittautuminen". Sisäisten sivujen käyttäjätunnus on jäsenkortin numero ja salasana kortin takana oleva numerosarja. Ilmoittautua voi myös puhelimitse lounasajan ulkopuolella (09) 5868 8344 tai osoitteeseen ravintolamyynti@klubi.fi. Klubiveljiä pyydetään ilmoittamaan myös osallistumisen peruuttamisesta.

TAMMIKUU

11.11 (ma) Klubi avaa ovensa

11.1. (ma) 19.00. Kirjailta (avec) FT Mirkka Lappalainen kertoo kirjastaan Susimessu. Kirja kertoo 1590-luvun sisällissodasta Ruotsissa, Suomessa ja koko Pohjois-Euroopassa. Lappalainen murtaa myyttiä nuijasodasta ja uskonpuhdistuksen etenemisestä. Monelle on uusi tieto, että Suomi oli lähellä tulla irroiteksi Ruotsista ja liitetyksi Puolaan. Lappalai-

sen edellinen kirja Maailman painavin raha sai 2007 Vuoden tiedekirja-palkinnon. Isäntänä Veikko Sonninen. Ilta-pala 17.30-19.00. Ruokailijoille suositellaan ilmoittautumista.

12.1. (ti) 8.00. Jänisjahti Kytäjällä. Kokoon-tuminen klo. 8.00 Kytäjän kartanolla, jossa aamukahvi ja ohjeiden jako. Paikkoja on rajoitetusti. Lisätiedot ja ilmoittautuminen Rainer Wulff altan.wulff@luukku.com tai puh. 0500 480 213.

2009 OHJELMA

14.1. (to) 19.00. Merkkipäiväilta. Klubi juhlii vuonna 2009 tasavuotia täyttäneitä, 70-, 75-, 80-, 85- ja yli 90-vuotiaita jäseniään, joille lähetetään kutsu tilaisuuteen. Tilaisuuteen ovat tervetulleita merkkipäivää viettäneiden lisäksi kaikki klubiveljet. Puheen pitää Klubin puheenjohtaja Johannes Koroma. Kuoro ja orkesteri esiintyvät. Kaikilta edellytetään ilmoittautumista. Smokki tai tumma puku.

20.1. (ke) 12.00. Kuukausiskruuvi

20.1. (ke) 18.00 Sikariharrastajat tutustuvat Kirjaklubiin. Paikkoja on rajoitetusti. Lisätiedot ja ilmoittautuminen Heikki Pitkän klubinsivun kautta, sähköpostilla heikki.pitka@kirjaklubi.fi, tai puh. 050 5203046. TÄYNNÄ

21.1. (to) 19.00. Historian ilta. Elämäkerta – kiiltokuva vai juorukronikka? Paneelissa mm. professori Martti Häikiö, fil.tri. Panu Rajala, professori Katarina Eskola sekä Pekka Herlinin elämäkerran kirjoittaja John Simon. Isäntänä Jyrki Vesikansa. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoille suositellaan ilmoittautumista.

27.1. (ke) 16.00. Biljardin tammikaisia

28.1. (to) 19.00. Gourmet-ilta (avec). Illan teemana madeherkut. Isäntänä Jorma Hämäläinen. Edellytetään ilmoittautumista 25.1. mennessä. Osallistujamäärä enintään 80 henkeä.

HELMIKUU

1.2. (ma) 19.00 Kirjailta (avec) Vieraana professori Tauno Tiusanen, joka kertoo kirjastaan Rautaesiripun varjossa. Toisinajattelijan päiväkirja. Isäntänä Veikko Sonninen. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoille suositellaan ilmoittautumista.

2.2. (ti) 19.00. Digikamera- ja luontokuvausilta. Erityisteemana kuvankäsittely. Isäntänä Kalevi Suortti. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoille suositellaan ilmoittautumista.

4.2. (to) 19.00. Lääketieteen ilta. Vieraana professori Petri Ruutu (Terveyden ja hyvinvoinnin laitos): Sikainfluenssaepidemian opeukset. Isäntänä Juhani Juntunen. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoille suositellaan ilmoittautumista.

5.2. (pe) Fasaanijahti Kärkölässä. Sitovat ilmoittautumiset 11.1. mennessä Klubin tapahtumat-sivun kautta tai klubimestareille. Alustava hinta n. 200 euroa metsästäjältä. Osallistujamäärä enintään 12 henkilöä.

5.2. (pe) 19.00 (avec). Talven taittajaiset. Edellytetään ilmoittautumista 29.1. mennessä. Liput saatavissa ennakkoon Klubin kassalta tai maksamalla myöhemmin ilmoitettava osanottomaksu tilille 802407-10092128 /A/la Carhu Oy/ viitenumero 30122.

9.2. (ti) 10.00. Klubin metsästysharrastajien järjestämä retki Riihimäelle. Tapaaminen Metsästysmuseon (Lasimuseon) parkkipaikalla. Aluksi tutustutaan Suomen Metsästysmuseoon, jossa opastettu kierros. Sitten siirrytään Sako Oy:n vieraaksi ja saadaan ajankohtaista tietoa metsästysaseiden tilanteesta, uutuuksista ja kehityksestä. Sakolta jatketaan Suomen Metsästäjälliiton vieraaksi Erätaloon, jossa tutustutaan alan järjestökenttään. Päivän kruunaa hirvikeitto. Retki on ilmainen. Lisätiedot ja ilmoittautuminen Rainer Wulff rainer.wulff@luukku.com tai puh. 0500 480213

9.2. (ti) 16.00. Biljardin kuukausikilpailu

10.2. (ke) 19.00. Ulkopoliittinen ilta. Vieraana presidentti Martti Ahtisaari. Isäntänä Antti Lassila. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoilta edellytetään ilmoittautumista.

11.2. (to) 19.00. Oikeuspolitiikan ilta. Illan vieraana on lainsäädäntöneuvos Jyrki Jauhainen (Oikeusministeriö) ja aiheena asunto-osakeyhtiölain kokonaisuudistus. Isäntänä Jukka Pasanen. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoille suositellaan ilmoittautumista.

12-14.2. (pe-su). Yhteistoimintaklubien kaisabiljardi Kemissä.

16.2. (ti) 11.30. Ministerilounas. Vieraana työministeri Anni Sinnemäki. Isäntänä Olli Alho. Lounaspöytä klo.11.00. alkaen Ruokailijoille suositellaan ilmoittautumista. Lounaan hinta kaikille 16 euroa.

16.2. (ti) 17.00-20.00. Metsästystutkintoon johtava peruskurssi. Osa 1/4. Muut osat 11.3, 17.3, ja 24.3. Tutkinto suoritetaan kurssin lopussa. Kurssin ja tutkinnon hinta on 50 euroa. Tilaisuudessa osallistujat ostavat kursikirjan. Kurssin järjestämisen edellytyksenä on 10 osallistujaa. Ilmoittautumiset ja lisätiedot 31.1. mennessä Rainer Wulff altan.wulff@luukku.com, puh. 0500 480213.

17.2. (ke) 12.00. Kuukausiskruuvi

18.2. (to) 17.00. Uusien jäsenten ilta. Puheenjohtaja, johtokunnan jäsenet ja toiminnanjohtaja esittelevät Klubia ja sen toimintaa. Ilta jatkuu klubi-iltana.

18.2. (to) 19.00. Klubi-ilta. Sosiaalinen media-internetin uudet tuulet kuten Facebook. Paneelissa huippuasiantuntijat Petteri Järvinen, Risto Linturi, Mikko Hyppönen ja Teemu Arina. Isäntänä Leif Eklöf. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoille suositellaan ilmoittautumista.

24.2. (ke) 17.00. Retki Ilmatorjuntamuseoon Tuusulaan ja tutustuminen Helsingin pommituksia esittelevään näyttelyyn. Bussi Kiasman edestä klo. 16.00.

MAALISKUU

1.3. (ma) 19.00. Kirjailta. Juhani Koivisto esittelee kirjoittamansa säveltäjä Toivo Kuulan elämäkerran "Tuijotin tulehen kauan". Illan ohjelmassa on myös musiikkiesityksiä. Isäntänä Veikko Sonninen. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoille suositellaan ilmoittautumista.

4.3. (ke)12.30. Klubin keilailun mestaruuskisat Ruusulankadun keilahallissa. Ilmoittautumiset ja lisätiedot Heikki Sarso heikki.sarso@welho.com tai puh. 0500 204395

4.3. (to) 19.00. Talouspolitiikan ilta. Isäntänä Pekka Ritvos. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoille suositellaan ilmoittautumista.

5-7.3. (pe-su) Tennismestaruuskilpailut. Katso erillistä ilmoitusta klubilehdessä.

6.3. Biljarditietä Tampereen Kauppaseuran kanssa Tampereella

9.3.(ti).11.30. Ministerilounas. Isäntänä Olli Alho. Lounaspöytä klo.11.00 alkaen. Lounaan hinta kaikille 16 euroa. Ruokailijoille suositellaan ilmoittautumista.

16.3.(ti)18.00. Talvigolf-tapahtuma. Esitelmöitsijänä Suomen Golfliiton puheenjohtaja, Euroopan Golfliiton varapuheenjohtaja, klubiveli Antti Peltoniemi. Isäntänä Jussi Papiniemi. Ruokailijoille suositellaan ilmoittautumista.

17.3. (ke) 16.00. Biljardin kuukausikilpailu

18.3. (to) 19.00 Klubin kevätkokous ja klubi-ilta. Klubi-illassa puheenjohtaja Johannes Koroma kertoo teollisuuden puolustusrintamasta 1970-luvun radikalismien torjumisesta. "Markkinatalous vs. sosialismi, kamppailu Suomen suunnasta 1970-luvulla". Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoille suositellaan ilmoittautumista.

24.3. (ke) 12.00. Kuukausiskruuvi

25.3. (to) 19.00. Ilmailun ilta. Isäntänä Kim Jäämeri. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoille suositellaan ilmoittautumista.

29.3. (ma) 16.00. Biljardin seniiori-snookerikilpailu

2009 OHJELMA

HUHTIKUU

8.4. (to) 19.00. Sotilaspolitiikan ilta. Isäntänä Erkki Nordberg. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoille suositellaan ilmoittautumista.

9.4. (pe) 16.00. Biljardin mestaruuskilpailut, osa 1.

12.4. (ma) 19.00. Kirjailta. Isäntänä Veikko Sonninen. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoille suositellaan ilmoittautumista.

13.4. (ti) 19.00. Digikamera- ja luontokuvausilta. Isäntänä Kalevi Suortti. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoille suoritellaan ilmoittautumista.

15.4. (to) 19.00. Viini-ilta. Edellytetään ilmoittautumista 12.4. mennessä. Osallistujamäärä enintään 80 henkeä.

16.4. (pe) 16.00. Biljardin makkarakilpailu.

20.4. (ti) 18.00. Vierailu Taidekoti Kirpilässä ja tutustuminen sen kokoelmiin. Ohjelmassa on myös musiikkiesityksiä. Osanottajamäärästä ja ilmoittautumisesta tiedotetaan myöhemmin.

21.4. (ke) 16.00. Biljardin kuukausikilpailu

21.4. (ke) 12.00. Kuukausiskruuvi

22.4. (to) 19.00. Veteraani- ja maanpuolustusilta. Illan aiheena ovat sotilaiden ja kotirintaman yhteiset kokemukset taustalla Talvisodan päättymisen 13.3. 1940. Edellytetään ilmoittautumista

28.4. (ke) 16.00. Biljardin mestaruuskilpailut, osa 2.

TOUKOKUU

1.5. (su) 12.00 Vappulounas. Edellytetään ilmoittautumista. Lippuja saatavissa ennakkoon myöhemmin ilmoitettavalla tavalla.

5.5. (ke) 16.00. Biljardin kuukausikisa

8.5. (la) Klubin kuoron vierailukonsertti Tampereella.

11.5. (ti) Haulikkoammuntaa Sipoon ampu-
maradalla

19.5. (ke) 12.00. Kuukausiskruuvi

19.5. (ke) 16.00. Biljardikauden päättäjaiset

19.4. (ke) 19.00. Klubin kuoron kevätkonsertti Ritarihuoneella.

20-21.5 (to-pe) Maanpuolustusharrastajien retki Viroon. Lisätietoja: Leif Eklöf webmaster@klubi.fi

20-23.5. Kylpylä- ja kulttuurimatka Saarenmaalle (avec). Ilmoittautuminen 31.3. mennessä. Lisätietoja Klubin toiminta- ja harrastusviulita/matkailu sekä Matti Ahjopaloilta matti.ahjopalo@gmail.com.

22-23.5. Luontokuvausretki Haminan Rakin-
kotkaan. Lisätietoja Kalevi Suortilta kalevi.
suortti@kolumbus.fi.

KESÄKUU

3.6. (to) 10.00 Veneretki. Huom.torstaina!

9-10.6. Tennis- ja kulttuurimatka Pohjois-Ky-
menlaaksoon.

Klubi menee kiinni kesäkauden ajaksi 3.6. ja avataan jälleen elokuun 9. päivänä.

TUPLAKVARTETTI ECHO-KUORON 90-VUOTISJULISSA KARKOVASSA

Historiallinen kulttuurikaupunki
Krakova

Mieskuoro Echo Krakovan Musiikkiakatemia salissa 90-vuotiskonsertissaan. Kuoroa johtaa Zbigniew Huptys.

Krakova on Puolan suurista kaupungeista ainoa, joka selvisi toisesta maailmansodasta lähes vahingoittumattomana. Krakovan keskiaikainen keskusta onkin Unescon maailmanperintölistalla. Krakovan lähiseuduilla sijaitsevat Auschwitzin keskitysleirimuseo sekä Wieliczkan suolakaivokset ovat myös maailmanperintöluettelon suojelukohteita.

■ ■ Keskiaikaisen keskustan ydin on Vanhakaupungintori, Rynek Główny. Vanhakaupungintorilla sijaitsevat Krakovan tunnetuimmat nähtävyydet, Mariankirkko sekä Verkahalli, Sukiennice. Krakovan yliopisto on Euroopan vanhimpia, ja yliopiston vanha päärakennus Collegium Maius toimii nykyään museona. Krakova

vassa sijaitsevassa Czartoryskin taidemu-
seossa on tunnettuja maalauksia kuten
Leonardo da Vincin Nainen ja kärppä.
Puolalla ja Ruotsilla on yhteistä historiaa.
Sitä on nähtävissä Wavelin linnavuorel-
la, jossa on Vaasa-sukuisten hallitsijoiden
muistomerkki ja hautakappeli. Krakovan
läpi virtaa Veikseljoki.

Matkalle valmistautuminen

Puolitoista vuotta sitten solmittu ys-
tävyys Krakovalaisen Echo-kuoron kans-
sa sai uuden ulottuvuuden, kun Klubin
kuoro kutsuttiin juhlistamaan Echo-kuo-
ron 90-vuotisjuhlaa 25.10.2009. Matkan
suunnittelu aloitettiin jo vuosi sitten Ela
Denduran kanssa. Hän on Echo-kuorossa
laulavien veljesten äiti ja samassa kuoros-

Pienoismalli Kalwaria Zebrzydowskan luostarista. Taustalla itse luostari kirkkoineen ja etualalla Via Dolorosan maisemaa pikku kirkkoineen ja kappeleineen.

Tuloillallinen ravintola Kompania Kuflowassa. Pöytään on katettu vasta alkupalat.

sa laulaa myös hänen aviomiehensä ja appensa. Siis oikea Denduran perheen sukukuoro.

Klubin kuorossa käytiin keskustelu ja hyväksyttiin, että edustajat voivat lähettää Krakovaan, kunhan joukko itse maksaa matkansa. Rupesin kokoamaan edustusjoukkoa ja sain kokoon kaikkiaan kahdeksan laulavaa klubiveljeä vaimoineen.

Matkaa ruvettiin valmistelemaan ja kaikkiaan 190 sähköpostiviestiä lentelä bittimaailmassa, ennen kuin lopullinen matkaohjelma valmistui.

Viime keväällä aloitti myös yhtyeemme jokaviikkoiset harjoitukset, sillä saimme tilaisuuden laulaa neljä laulua Echo-kuoron juhlakonsertissa. Yhdeksi lauluksi olimme valinneet puolalaisen ja

puolankielisen kehtolaulun. Vaikeinta oli oppia Puolan kielen monet kiemurat ja varsinkin sen lukuisat ja monensointiset S:t. Niitä on kai lähemmä kymmenen. Sisukkaasti kuitenkin harjoittelimme ja saimme oivalliseksi opettajaksemme Jukka Soisalon-Soinisen. Hänen johdollaan kielitaitomme kehittyi aivan hämmästyttävällä tavalla.

Ela hoiteli Puolan päässä valmisteluja ja saimme monia eri vaihtoehtoja valittavaksemme ohjelmaksemme matkaamme varten.

Syksyn alkaessa 10.9.2009 koko joukkomme kokoontui Klubille illallis-pöytään. Näin saimme hyvän tuntuman koko matkaseurueeseemme ja kuoromme johtaja Henrik Lamberg tarkisteli täs-

sä tilanteessa tuplakvartettimme tasoa ja sävelpuhtautta ja hän antoi meille viralisen "Iisenssin" edustaa Klubimme kuoroa. Hänellä itsellään ei ollut tilaisuutta osallistua matkalle. Saimme myös viimeiset ohjeet puolankielenopettajaltamme. Ilta sujui rattaosasti hyvän ruoan, seurustelun ja laulun merkeissä.

Ja sitten matkaan

Torstaina 22.10. kokoonnuimme Helsinki-Vantaan lentoasemalle. Kaikki saapuivat sinne määräaikaan mennessä ja ei muuta kuin matkaan Frankfurtin kautta Krakovaan. Sinne saavuimme illan suussa. Ilo ja jälleennäkemisen riemu oli rajaton, kun Ela oli meitä vastassa lentoasemalla. Lentoasemalta suoraan hotelliin majoittumaan ja sitten illalliselle ravintola Kompania Kuflowaan. Tunnelma ravintolassa oli kuin toisesta maailmasta, ruokaa oli niin paljon, ettei kukaan jaksanut syödä kaikkea tarjolla olevaa. Trio soitteli elävää musiikkia ja välillä yleisö kajautti jonkin reippaan laulun. Mekin rohkaisimme mielemme ja lauloimme iloisessa tunnelmassa mm. Paciuksen "Ei veteen lähtehellä". Yö oli jo pitkällä kun palasimme hyvin syöneinä ja juoneina hotelliimme.

Seuraavana aamuna 23.10. lähdimme aamiaisen jälkeen koko päivän retkelle bussilla.

Se suuntautui ensin Lancronan ky-

Krakova

lään. Kylässä eletään vielä tänäkin päivänä 1800-luvun tunnelmissa. Kyllä on säilynyt melkein koskemattomana tähän päivään asti ja se on todella viehättävä vanhoine taloineen, toreineen ja sitä ympäröi Beskid Sadekin kumpuileva ihastuttava Karpaattien esivuoristo. Vierailimme pienessä kotimuseossa ja sieltä ostimme kylälle tyypillisiä matkamuittoja mm. pieniä virkattuja ja tärkättyjä enkeleitä.

Lancronasta suuntasimme kumpuilevassa maastossa matkamme Armija Krajowan (puolalaisten 2.maailmasodan aikana perustettu vastarintaliike) veteraaneille perustettuun pensionaattiin. Talon emäntä tarjosi meille iltapäiväkahvit herkullisine leivonnaisineen ja kiitokseksi ja omaksi iloksemme esitimme muutama laulun.

Päivän kohokohta oli, kun puolen tunnin ajomatkan jälkeen saavuimme Kalwaria Zebrzydowskan luostariin. Luostari kuuluu nykyisin Unecon maailmanperinnön suojelukohteisiin. Luostari on rakennettu 1600-luvulla pyhiinvaelluspaikaksi kristityille, sillä samanaikaisesti turkkilaiset pitivät valtaa "Pyhällä maalla", eikä sinne voitu tehdä pyhiinvaellusmatkoja. Luostarin yhteyteen on rakennettu Via Dolorosa-tie, jonka varteen on pystytetty 41 kirkkoa ja pientä kappelia. Jokainen näistä kohteista kuvaa jotakin Jeesuksen kärsimysten kohtaa.

Krakova

Tie on noin kahdeksan kilometriä pitkä ja vastapäivään kierrettäessä se muuttuu Marian tieksi. Luostarin upeassa barokkikirkossa esitimme mm. Taneli Kuusiston Suomalaisen rukouksen ja Jean Sibeliuksen Finlandian.

Paluumatkalla poikkesimme vielä syömään Przykiec-nimisessä kestäkievarissa.

Illan suussa sitten saavuimme takaisin Krakovaan ja aloitimme valmistelut illan ohjelmaa varten.

Illalla joukkomme jakautui kahtia viettämään iltaa. Toinen osasto lähti Krakovan Filharmonian konserttiin kuuntelemaan Mahleria ja Schnittkeä ja toinen taas Klezmer-musiikkia ravintola Arieliin.

Itse valitsin jälkimmäisen vaihtoehdon ja en kyllä pettynyt valintaani. En aikaisemmin ole kuullut tätä musiikkia "livenä" ja se oli todella henkeäsalpaava kokemus. Trio Jascha Lieberman (viulu, alttoviulu, haitari ja kontrabasso), joka on maailmankuulu alallaan, esiintyi. Ennen konserttia nautimme maukkaan, perinteisen juutalaisen, aterian ja sen jälkeen alkoi konsertti. Väliajalla tarjottiin jälkiruoka ja sen jälkeen konsertti jatkui vielä puolisen tuntia. Filharmonissa vierailteiden kommentit olivat myösi listäviä.

Lauantai 24.10. olikin sitten vapaa-päivä, eikä järjestettyä ohjelmaa ollut. Jokainen sai käyttää aikansa parhaan

Koko matkaseurueemme lähtöillallisella ravintola Wierzynekissä. Vasemmalta Timo ja Piia Tervonen, Lissu ja Simo Rajakallio, Pirkko Matsson ja Erkki Laakso, Kaarina ja Pentti Salokangas, Seija ja Aarno Suorsa, Irja ja Lasse Molin, Kirsti ja Timo Kylliäinen sekä Pirkko Lehtonen-Havu ja Timo Havu.

kykynsä mukaan. Osa joukostamme lähti vierailemaan Auschwitzin keskitysleirimuseossa ja eräät Wieliczkan suola-kaivoksella. Toiset taas menivät shop-pailemaan ja eräät vierailivat museoissa. Tuplakvartettimme piti tehokkaan harjoituksen hotellihuoneessamme.

see kruunajaiskirkko, kuninkaanlinna ja monta muuta erinomaista ja mielenkiintoista kohdetta.

Osa herroista järjesti" mäyrävahdin" vanhan Verkahallin ympärille naisten suojelemiseksi heidän ostellessaan kenkiä ja muita kauniita tuotteita.

Tuplakvartettimme piti kenraaliharjoituksen upeassa esiintymisasussaan ja naiset pukeutuivat parhaimpiinsa juhlaa varten.

Musiikkiakatemian erinomainen sali oli ääriään myöten täynnä jo mennessämme sinne, eikä meillä ollut mahdollisuutta kokeilla salin akustiikkaa ennen konserttia.

Konsertti alkoi komealla Echo-kuoron kunniamarssilla. Kuoroa johti ammattitaidolla Zbigniew Huptys.

Kvartettimme vuoro tuli Echon laulettua muutaman laulun. Ennen laulumme luovutimme Klubimme pöytäviirin juhlivalle kuorolle.

Itseäni jännitti tavattomasti, miten onnistuisin antamaan yhtyeellemme oikeat alkuaänet lauluihimme. Onneksi konserttisalin lavalla oli "hyvin" viritetty Steinway-flyygeli, josta äänet löytyivät. Enpä ole ennen pääsytäkään koskemaan Steinwayta.

Lauloimme neljä laulua, Leevi Matedojan "Kaunehin maa" ja "Hän kulkevi kuin yli kukkien", Olavi Pesosen sovittaman eteläpohjalaisen kansanlaulu "Kun

Ilta oli varattu oopperalle. Olimme kaikki kuuntelemassa upouudessa Krakovan oopperassa traagista Guiseppen Rigolettoa. Esitys oli loistava, vaikkakin lavastus ja puvut noudattivatkin monesti nykyaikaista pelkistettyä linjaa.

Echon juhlat

Sunnuntai 25.10. olikin sitten varsinainen juhlapäivä. Koska juhla oli vasta klo 16.00 jäi kaikille kuitenkin aikaa tehdä kaikenlaista mukavaa ja kiinnostavaa. Eräät osallistuivat Marian kirkon jumalanpalvelukseen, osa kierteli vanhan Krakovan nähtävyyksiin tutustuen. Näitä ovat mm. Wawelin kukkulat, jossa sijait-

Krakova

poijat ne raitilla” ja päätösnumerona Jan Malkiewiczin säveltämän puolalaisen kehtolaulun puolan kielellä. Aplodit olivat raikuvat. Jälkeenpäin kuulimme, että puolan kielen taitomme oli ”loistavaa”. Kyllä kannattaa panostaa kielenopiskeluun.

Osuutemme jälkeen Echo jatkoi vielä konserttiaan usealla laululla ja päätösnumerona oli Guisepppe Verdin hebrealaisen orjien kuoro oopperasta Nabucco.

Juhlakonsertissa oli monia Krakovalaisia kulttuurielämän merkkihenkilöitä. Heistä Krakovan kaupunginjohtaja onnittelee Echoa ja lupasi tästä edespäin myös kaupungin rahallista tukea kuorolle. Useat kuoron jäsenet saivat erilaisia huomionosoituksia, mm. kunniamerkkejä.

Konsertin jälkeen oli juhlavastaanotto ja karonkka Akatemiasalin aulassa. Aula osoittautui aivan liian pieneksi näin suurelle joukolle. Tunnelma oli riemullinen ja innostunut. Joukkomme luovutti tässä tilaisuudessa Elalle Alvar Aallon muotoileman teräsvadin serenadin ja parin muun laulun myötä.

Keskustelut Echo-kuoron jäsenten kanssa toivat esille hämmästyttävän seikan. Vielä viime vuonna, ennen kuoromme vierailua, se kamppaili elämästään toimivana kuorona ainakin heidän omien kertomustensa mukaa. Kuoro oli ukkoutumassa ja uusia laulajia ei ollut tullut kuoroon pitkään aikaan. Ei ollut varmaa

olisiko kuorolla ollut voimia 90-vuotisjuhlien järjestämiseksi. He kertoivat, että Klubin kuoron vierailu oli heille sellainen piristysruiske ja kuoromme Echo-kuorolle antama esimerkki antoi heille voimia jatkaa. Pian vierailumme jälkeen kuoroon liittyi toistakymmentä uutta laulajaa ja he kaikki olivat nuoria. Bartek ja Jedrek Dendura liittyivät kuoroon ja samoin heidän isänsä Maciek. Pojat ja isä toivat sitten myös omia kavereitaan kuoroon.

Kuoron aktiivilaulajien määrä on kohonnut reilusti yli 30. Kun nyt kuunteli kuoron laulua, sävelpuhtautta ja harmoniaa, verrattuna vuoden takaiseen, on kehitys ollut melkoinen. Sitä osoittaa myös se, että kuoro teki CD-äänitteen juhliensa kunniaksi ja siinä on kaikkiaan 22 laulua. On todella hienoa kuulla, että jollakin toisella kuorolla on voinut olla näin suuri merkitys puolalaisen ystävyyskuoron kehitykseen.

Konsertin ja karonkan jälkeen suomalaisten seurue siirtyi muutaman korttelin päässä olevaan ravintola Wierzynekiin lähtöillalliselle. Tämä ravintola on yksi Krakovan tunnetuimpia ja vanhimpia ravintoloita. Samanniminen ravintola on toiminut samalla paikalla vuodesta 1364 lähtien. Sinne ohjataan Krakovaan tulevat arvovieraat, kuninkaat, presidentit, aateliset ja tietenkin Klubin kuoron edustajat.

Ravintolassa nautimme todella upe-

an illallisen upeassa ympäristössä ja kajautilamme muutaman laulun illan kuлуessa.

Maanantaina 26.10. matkamme päättyi. Osa lähti autoilemaan kohti kotimaata ja suurin osa palasi lentäen Suomeen. Matka oli kaikin puolin onnistunut. Seurueemme sai monenlaisia miellyttäviä ja ikimuistoisia kokemuksia. Joukkomme pelasi koko ajan erinomaisesti yhteispeliä. Haluan kiittää kaikkia matkalaisia miellyttävästä matkasta. Oli mukavaa matkata kanssanne.

Klubin kuoro täyttää 10 vuotta

Ensi vuonna tulee kuluneeksi 10 vuotta ylvään kuoromme perustamisesta. Juhlavuoden tärkeimmät tapahtumat ovat perinteinen kevätkonserttimme keskiviikkona 19.5 klo 19.00 Ritarihuoneella ja juhlakonsertti lauantaina 13.11.2010 Konservatorion konserttisalissa Ruoholahdessa klo 17.00. Klubin kuoro on esittänyt kutsun Echo-kuorolle saapua kuoromme 10-vuotisjuhliille. Molempien konserttien jälkeen järjestetään karonkat Klubilla. Pankaapa jo nyt päivämäärä kalenterinne.

Aarno Suorsa

Hyvä Klubiveli !

Viestintätoimikunnan alainen Kuvakulttuurityöryhmä on perustamassa Klubin kuva-arkistoa.

Onko sinulla Klubin toimintaan liittyviä kuvia? Jos on ja haluat, että kuvat liitetään Klubin kuva-arkistoon, toivomme, että lähettäisit niitä sähköpostilla osoitteeseen:

kuvakulttuuri@mpoli.fi

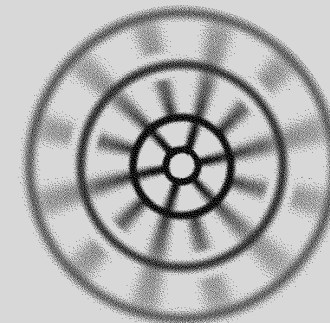
Ensivaiheessa etsimme vain digimuodossa olevia kuvia. Kuvien liitteenä pitäisi olla seuraavat tiedot: kuvaajan nimi, kuvausajankohta, tapahtuma, johon kuvat liittyvät sekä mahdollisesti kuvissa olevien henkilöiden nimet.

Kuva-arkiston lisäksi kuvia tullaan käyttämään vain Klubin omissa julkaisuissa.

Julkaistaessa mainitaan aina kuvaajan nimi, ellei tämän kanssa toisin sovi. Kuvia ei luovuteta ulkopuolisille eikä niitä anneta kaupalliseen käyttöön.

Kuvakulttuurityöryhmä

Lisätietoja:
Veikko Hannula
vhannul@attglobal.net

SKRUUVIN MESTARUUS HAMINAAN

Skruuvin ensimmäiset SM-kilpailut pelattiin Klubilla Arvo Ylpön syntymäpäivänä 27.10.

■ ■ Peli oli samalla perinteinen Toro –turnaus, joka sai SM – arvon, koska osallistujia oli omien klubilaisten lisäksi kolmelta muulta paikkakunnalta: Hamina, Kuopiosta ja Mikkelistä.

Pelaajien määrä oli rajoitettu neljään pöytään, eli 16 henkeen, jotka omien karsintojen kautta olivat selvinneet loppukilpailuun.

Pelijärjestelyt ja pistelaskennan suoritti 30 vuoden kokemuksella Juuso Leikola erinomaisesti.

Puitteet olivat juhlavat (paitsi pelipaikka: kellari), sillä Klubin toiminnanjohtaja Jyrki Berner avasi kilpailut ja Klubin puheenjohtaja Johannes Koroma

suoritti palkintojen jaon todeten samalla skruuvin olevan erinomainen YT-klubien yhteistoimintamuoto.

Kilpailussa pelattiin yhteensä 30 jakoa systeemillä jokainen pelaa jokaisen kanssa. Peli oli tasainen ja tiukka ja runsaan viiden tunnin tauoton uurastus ratkesi vasta viimeisessä jaossa.

Mitalistit: 1) Ahti Virolainen, Hamina, 2) Pellervo Erkkilä, Helsinki, 3) Juhani Gulin, Helsinki.

Kilpailut päättyivät upeaan päivälliseen Klubin pääsalissa, jossa pelaajia viihdytti loistavasti jazzin ikivihreitä sävelmiä esittänyt klubiveli Tuomas Kallialan kvartetti.

Pellervo Erkkilä

Oikeuskanslerien historiikki 1944-2008

Kuvateksti:

Klubin oikeuspolitiikan illassa 29.10.2009 valtiotieteen tohtori, dosentti Ilkka Seppinen esitelmöi oikeuskanslerien Toivo Tarjanteen, Olavi Hongan ja Kai Kortteen ym. roolista suomalaisessa yhteiskunnassa. Esitelmää kuuntelemaan oli kutsuttu myös entiset oikeuskanslerit Jorma S. Aalto ja Paavo Nikula sekä viran nykyinen haltija Jaakko Jonkka. Tilaisuuteen osallistui 53 klubin jäsentä.

Toivo Tarjanne

■ Toivo Tarjanne kuului taustaltaan porvarilliseen sivistyneistöön, joka oli hyväksynyt hallituksen politiikan sotavuosina ainoana mahdollisena. Presidentti Mannerheim nimitti hänet ilman erityisempiä

taka-ajatuksia, eikä nimittäjä tai Tarjanne voinut arvata nimityksen merkitystä. Tarjanteen historiallinen asema johtuu kokonaan hänen kohdalleen osuneesta sotasyllisyysoikeudenkäynnistä ja siitä, että hän ei väistänyt syyttäjän asemaa oikeudenkäynnissä, vaikka olisi voinut. Tässä asiassa Tarjanne voitti ensi sijassa itsensä. Joutuessaan presidentti Paasikiven pyynnöstä tutkimaan asiaa sitä valmisteltaessa, Tarjanne ei löytänyt mahdollisuutta syyteteisiin. Mutta Tarjanne sai asemansa takia seurata hallituksen jaokopinpainia sotasyllisyysskysymyksen takia. Hallitus vakuuttui, että kyse oli kaikkien liittoutuneiden yhteisestä politiikasta, kuten ne olivat asian ilmaisseet Lontoon

Oikeuskanslerien historiikki

sopimuksessaan elokuussa 1945.

Hallitus vakuuttui siitä, että sotasyylisinä syytettävät, joiksi hahmottuivat ainakin entinen presidentti Risto Ryti, entinen pääministeri Edwin Linkomies ja muita ministereitä, tuomittaisiin liittoutuneiden toimesta, ellei heitä tuomittaisi Suomessa. Näissä paineissa eduskunta säätö perustuslain säätämisyjärjestyksessä lain, jonka perusteella oikeudenkäynti voitiin järjestää. Liittoutuneet hyväksyivät tuloksen ja tässä ollut este Suomen tielle Yhdistyneiden Kansakuntien jäseneksi poistui. Myös muissa asioissa Tarjanne toimi hallituksen, tai oikeastaan presidentti Paasikiven tukena luodattaessa maata kohden normaaliaikoja. Tulokset olivat hyvät eikä hallituksen arvovalta horjahtanut hetkeksikään.

Olavi Honka

■ Seuraavaksi saamme kiinnittää huomiota Olavi Honkaan. Itse asiassa Gustaf Möller ansaitsi sota-aikana syntyneen korruptiokimpun perkaamisesta hyvinkin huomiota, mutta samassa työssä olivat eräät muut tahot. Olavi Honka puolestaan löi leimansa yhteiskuntaa tosi halustaan, mutta arvaamattomien tuloksin.

Oikeuskanslerin virassaan Honka toimi myös eräitä ongelmakohtia tunnistaneen. Olen historiateokseni keskeisimmäksi punaiseksi langaksi nostanut syyttäjäkysymyksen. Mielestäni se on oikeuskansle-

rin virkaa ja yhteiskuntaa voimakkaimmin muokannut asia sodanjälkeisellä kaudella ja lisäksi siinä näkyy eräitä keskeisiä valtasuhteita Suomessa. Lopuksi Euroopan yhteisöihin integroitumisen takia vanha oikeudenkäyntijärjestys kaikkine haaroineen vei Suomea aivan väärään suuntaan ja oli pakko jo uudistaa perusteellisesti. Honka tunnisti tämän kysy-

myksen ja kutsui kokoon ensimmäisen syyttäjäkokouksen aikoen jatkaa sitä tietä pitemmälle. Tämä on siten erinomainen meriitti oikeuskansleri Hongalle.

Sen sijaan Hongan usko, että kaikki kysymykset voidaan ratkaista juridisesti, oli kyse sukupuolimoraalista, taiteesta tai hallituspolitiikasta, ovat antaneet minulle aiheen pitää häntä romantikkona sa-

nan yhteiskunnallisessa mielessä. Näihin asioihin hän kompastui. Pahiten Honka komppuroi presidenttiehdokkuusasiassa ja siitä hänet muistetaan.

Suunnilleen samat poliittiset piirit, joille sotasyllisyysasia oli ollut mahdollon hyväksyä pitivät myös presidentti Kekkonen politiikkaa mahdollisena hyväksyä. Niinpä oikeistososialidemokratit ja eräät porvarilliset piirit päätyivät asettamaan Olavi Hongan presidenttiehdokkaaksi 1962. Honka hyväksyi ehdokkuuden ollessaan vielä oikeuskanslerin virassa. Mutta ulkopoliittikka kylmän sodan aikana ei ollut juridiikkaa.

Neuvostoliiton nootin aiheuttamiin turbulensseihin Hongan presidenttitie katkesi. Hän luopui ehdokkuudesta ja sekini oli jo selvinnyt, että hän oli kovin heikko esiintyjä julkisella areenalla.

Risto Leskinen

■ Sitten seuraamme Risto Leskistä. Voitaneen sanoa, että Leskinen on oikeuskanslereista kaikkein rakastetuin. Ainakin häntä kohtaan on edelleen paljon myötätuntoa ja näkemystä, että hän jos kuka oli oikeudenmukainen ja tasapuolinen. Se pitää varmasti paikkansa. Hänestä voi kuitenkin havaita kolme asiaa.

Hänen aikanaan toimi valtiosääntökomitea, jonka aikomus oli ollut lausua jotain painavaa myös oikeuskanslerin ja eduskunnan oikeusasiamiehen asemas-

Oikeuskanslerien

ta, mutta jo aivan alkuvaiheissa nämä kohdat häivytettiin komitean ohjelmasta. Komitean puheenjohtajana toimi Aarne Nuorvala, entinen mutta lyhytaikainen oikeuskansleri, ja yhteydet kyllä toimivat. Leskinen toisaalta loi ensimmäisen osastojaon oikeuskanslerinvirastoon, jossa nimenomaan syyttäjäsasto eriytyi, mutten toimintojen eriytymättä vielä. Jonkinlaista ajatusta syyttäjätöiden johtamisesta erityiseen valtakunnansyyttäjänvirastoon näyttäisi olleen, mutta mitään tämän enempää ei tullut eikä Leskinen ainakaan toiminut asian hyväksi, ellei siis tämän verran. Oikeudenkäynnin osalta kihlakunnantuomarien siirto valtion virkoihin alkoi myös, mutta siihen kehitys jäi. Leskisen aikana oikeuskanslerin ja eduskunnan oikeusasiamiehen suhteen jännitteet nousivat pinnalle, kun maapakettiasiaa oikeusasiamies Jorma S. Aalto tuli hallituksen istuntoon sanelemaan oman kantansa, mikä oli toinen kuin oikeuskanslerin kanta. Oikeuskanslerin ja oikeusasiamiehen suhteet kytkeytyivät parlamentarismien tilaan suunnilleen siten, että hallituksen ollessa vankka, oikeusasiamies oli heikko ja päinvastoin. Maapaketti oli vähän eri asia. Presidentti Kekkonen pani oikeuskanslerin järjestykseen siinä, mutta oikeusoppineen innostuivat filosofoimaan korkeimpien laillisuusvalvojen suhteista.

Kai Korte

■ Kai Kortteen aikana oikeuskanslerin tunnettavuus nousi korkealle ja kanteluiden määrä lisääntyi muutamasta sadasta kappaleesta vuodessa pariin tuhanteen kappaleeseen vuodessa. Laajan kanteluparaatin kautta oikeuskansleri voi seurata laillisuuden tilaa kansalaisten tasolla. Kortteen rooli hyvin näkyvänä ja tiedotusvälineiden luoma tarina tinkimättömästä laillisuuden vartijasta edesauttoi kanteluiden lisääntymistä. Tiedotusvälineiden kiinnostus johtui porvarillisen tahon toiveella saada hänestä karismaattinen presidenttiehdokas muutaman vuoden päästä.

Porvarillisilla puolueilla oli sosiaalidemokraatti Koiviston ylivoimaisen vaalimenestyksen jälkeen selvä hätä vetovoimaisen porvarillisen ehdokkaan löytämiseksi. Korte se olisi ollut, vaikka sitä ei ehditty ääneen sanoa. Asia kompastui Paavo Väyrysen ns. jalasmökkijupakkaan, ts. kansanedustajan kotipaikkakysymyseen ja päivärahoikeuteen. Korte otti hyvin jyrkästi kantaa, että Väyrynen oli ilmoittanut väärin eikä ollut siksi keminmaalainen ja päivärahoihin oikeutettu. Juttu ei mennyt Kortteelta oikein hyvin ja ainakin se vieroitti Keskustapuolueen hänen mahdollisen presidenttiehdokkuuden takaa. Totta puhuen, tässä kohden roikkuu paljon ilmassa, mutta toisaalta

historiikki

on aivan selvää, että näitä asioita ei voi myöskään vaieten sivuuttaa.

Yksi juttu lisää Kortteen aikana oli ns. rötösherrajupakka. Taloudellisten rikkosten painoarvo oli nousussa julkisuu-teen poliisiin ja syyttäjien ammattitaidon kehittyessä talousrikosten käsittelyssä. Siinä on yksi syy. Toisaalta Suomen Maa-seudun puolueen karismaattinen johtaja kansanedustaja Veikko Vennamo oli jo pitkään ampunut rumpputulta kohden korkeita virkamiehiä ja erityisesti oikeuskansleria, väittäen yhteiskunnan huipulla esiintyvän laajoja väärinkäytöksiä. Mutta toki oli oikeita taloudellisia väärinkäytöksiäkin. Helsingin metro oli psykososiaalisenä draamana oma lukunsa. Metron rakennustyössä toimitusjohtaja Valtanen tuomittiin lopulta lahjuksen otosta virkamiehenä, mutta hän koetti pitää kiinni kannastaan, että hän oli toimitusjohtajana työsuhteessa eikä virkamies. Lähellä tosin oli se aika, jolloin virkamiehet vähenivät radikaalisti ja muuttuivat enimmäkseen työntekijöiksi. Tästä painista myös oli kysymys, siitä, miten Suomi on organisoitu, valtion suurella osuudella vai vain sen pienellä osuudella.

Korte uupui pahoin näissä väännoissä ja meni eläkkeelle monta vuotta alkuperäistä aikomustaan aikaisemmin. Hän oli näkynyt hyvin yhteiskunnassa, mutta kokonaisuus meni kuitenkin huonosti ja takkiinkin tuli.

Käydyssä keskustelussa Seppinen kertoi, että oikeuskansleri-instituutio on tällä nimellä vain naapurimaissamme Ruotsissa ja Virossa. Esitelmässä käsitelty rötösherrajahti sai aikanaan paljon julkisuutta. Epäilyinä olleiden kannalta tämä oli hankalaa varsinkin niissä tapauksissa, joissa syytteet myöhemmin hylättiin. Toisaalta Kai Kortteen saama julkisuus merkitsi suoranaista kantelujen tulvaa oikeuskanslerinvirastoon.

Tutkimuksessa ilmenneet presidentti Koiviston ja Kortteen välille syntyneet erimielisyydet kärjistyivät joulukuussa 1984. Presidentti saattoi kokea eräät liike-elämään ja rakennusalaan kohdistuneet toimenpiteet liiallisiksi. Vaikeampi oli sanoa, missä määrin Kortteen kansansuosiokeittiin hankalaksi poliittisesti.

Kirjoittajat

Ilkka Seppinen ja Jukka Pasanen

Kun ilta tummentuu, ja syttyy tähdet taivaan

Suomalaisen Klubin puhallinorkesteri teki jälleen uuden aluevaltauksen ottamalla lokakuisten konserttitanssiaistensa teemaksi Georg Malmsténin tunnetut ja rakastetut sävelmät. Ohjelmaan sisältyi kolmesta sävellystä, jotka orkesteri esitti kapellimestarinsa Paul Jaavamon johdolla. Solisteina esiintyivät Anni Parikka, vuoden 2008 Tangoprinsessa ja Henrik Lamberg, jonka me klubilaiset tunnemme ennen kaikkea Klubin kuoron johtajana ja monenlaisten tilaisuuksien esiintyjänä. Myös Lauri Kivi-Koskinen, orkesterin perustajan ja puheenjohtajan poika, sai tilaisuuden esiintyä solistina.

■ ■ Kun eräänä kuluvaan syksyn teemoista on ollut talvisodan syttymien, oli orkesteri tehnyt oivallisen valinnan otamalla konserttitanssiaisten juontajaksi tunnetun journalistin ja sotavuosien viihdytystoimintaan monipuolisesti perehtyneen tutkijan Maarit Niiniluodon, joka on kirjoittanut toistaiseksi ainoan kattavan teoksen rintamaradioista ja -teattereista sekä viihdytyskiertueista ja kotirintaman asemiesilloista (On elon retki näin, 1995). Hänelle myönnettiin syksyn 2009 kirjamesuilla tietokirjailijapalkinto.

Maarit Niiniluoto esitti aluksi Georg Malmsténin elämänkerran pääpiirteitä ja esitteli sen jälkeen jokaisen teoksen erikseen.

Georg Malmsténin (1902-1981) elämäkerran sisälsi sekä Suomen itsenäistymisen ajan että kaikki sota-ajat ja ulottui pitkälle kylmän sodankin vuosiin. Kokonaisuudessaan se muodosti tärkeän osan suomalaisen säveltaiteen historiasta.

Myös henkilöhistoriana Malmsténin elämä oli monessa suhteessa kiinnostava ja merkityksellinen. Siinä näkyivät niin kielelliseen kuin musiikilliseenkin kulttuurimme nivoutuvat piirteet. Kotona puhuttiin suomea, ruotsia ja venäjää. Mollin-Jorinakin tunnettu taiteilija aloitti muusikon uransa trumpettistina ja tavoitteli vakavissaan oopperalaulajan ammattia kunnes siirtyi orkesterimuusikoksi, viihdelaulajaksi, säveltäjäksi ja sanoittajaksi.

Konserttitanssiaisten orkesteriosuus muodosti hienon kokonaisuuden, vaikka on tietysti ymmärrettävää, ettei ennätysmäisen suuresta tuotannosta, johon sisältyi 842 levytystä, voitu esittää kuin pieni murto-osa. Siihen sisältyi kuitenkin monia ikimuistoisia sävelmiä. Poimin niistä tähän vain kolme.

(1) Ilta skanssissa. "Kun ilta tummentuu, ja syttyy tähdet taivaan..." Georg Malmsténille meri oli loputon inspiraationlähde. Kun hänelle tarjottiin vuonna 1929 kiinnitystä oopperaan, hän valitsi meren, ja vaikka hän ei saanutkaan hakemaansa Laivaston soittokunnan kapellimestarin paikkaa, hänet määrättiin tal-

Anni Parikka ja Maarit Niiniluoto Jyrki Bernerin seurassa

visodan syttyessä Helsingin laivastoasemalle musiikkimestarin tehtäviin. Vielä tuohon aikaan pursimiehet, kirvesmiehet ja höyrykattilamiehet majoittuivat miehien skansseissa. Siellä syntyi kaihoisa valssi, jossa "taistot unhoitettiin ja rauha saapui laivaan". Henrik Lamberg tulkitsi tämän vuonna 1944 syntyneen sävelmän sykhdyttävän intensiivisesti.

(2) Auringon lapset. Tämän sävelmän Malmstén sävelsi 1932 alunperin virolais-suomalaiseen elokuvaan Päikesen lapset. Laulun suomenkieliset sanat kirjoitti Erkki Karu. Nykyisin laulu kuuluu Suomen mieskuoroliiton perusmerkki-lauluihin. Konsertissa se kuultiin Hannu Sihvosen pehmeästi soivana eufoniumsoolona. (Eufonium on puhallinsoitin, joka muistuttaa baritonitorvea, mutta siinä on hieman toisenlainen torviosa).

(3) Mikki Hiiri merihädässä. Mikki esiintyi ensimmäisen kerran piirroselokuvassa vuonna 1928. Silloin falsettiäänisenä Mikki Hiirenä esiintyi itse Walt Disney.

Konserttitanssiaisissa Mikin roolissa oli Anni Parkkila ja Meripeikkoa esitti Henrik Lamberg. Valloittavassa esityksessä Mikki oli todella pelokas hirmuisen Peikon kynsissä.

Kun orkesteri pääsi Heidiin Karjalasta, joka kuuluu vakio-ohjelmistoon, soinnin varmuus ja koko tonaliteetti saavutti illan huippunsa. Näin tapahtui myös Lasten liikennelaulussa, johon yleisökin pääsi mukaan solistien kanssa.

Weijo Pitkänen

Soittimet ja soittajat

Alttotorvi: Antero Hakapää ja Ilkka Temmes

Eufonium: Hannu Sihvonen

Huilu: Timo Kivi-Koskinen

Huilu & Piccolo: Pentti Lehtiluoto

Klarinetti: Jukka Viravuori, Jukka Pesonen ja Kimmo Lehtisuo

Pasuuna: Erkki Kupari ja Vesa Lehtisalo

Rummut: Keijo Pösö

Tuuba: Esa Lehtimäki ja Markus Hakala

Sotasyyllisyysoikeudenkäynti nykytietämyksen valossa

Illan esitelmäsihteri Jukka Tarkka

Sotasyyllisyysoikeudenkäynti ja sen taustana joutumisemme Jatkosotaan on Suomen 1900-luvun historian keskustelluun kysymys, kevään 1918 tapahtumien ja niiden taustan rinnalla. Jatkosodan jälkeen vakiintui, tosin enimmäkseen varovasti julki lausuttuna, yleinen mielipide sotasyytetyistä kansakunnan sijaiskärsijöinä. Kertomuksen roistot löytyivät syyttäjäpuolelta. Jukka Tarkka väitöskirjassaan 1977 monipuolisesti kuvaa, mm. silloisen oikeusministerin Urho Kekkosen roolista. Sen jälkeen on ilmestynyt runsaasti polemiikkia ja tutkimusta, avautunut dokumentteja. Jukka Tarkka oli Klubissa 2.11. kertomassa uudesta teoksestaan nimeltä **Hirnuinen asia**, johon hän on päivittänyt tulkintojen nykyisen vaiheen. Kirjan nimi on sitaatti Paasikiveltä, kuvastaa tämän yksityistä suhtautumista asiaan.

■ ■ Tarkka on ottanut käyttöön hyödyllisen käsitteen, 'historian taito'. "Historiaa ei ole vain se, mitä menneisyyden toimijat ovat dokumentoineet. Siihen kuuluu myös heiltä tietymättömissä olleita asioita, jotka kehittyivät ja vaikuttivat heistä riippumatta. Tällaisen epävarmuuden ehdoilla toimiva johtaja käyttää historiallista tietoaan ja loogista päättelyä pystyäkseen ohittamaan tai ylittämään tietopohjansa aukkokohtat. -- Tutkimuksessa historian taito taas tar-

koittaa menneisyyden toimijoiden ajatusten ymmärtämistä heidän toimiansa perusteella niin, että myös dokumentoimatta jääneiden ja päättäjien tietymättömissä olleiden asioiden vaikutus tulee ymmärrettäväksi."

Mitä sotasyyllisyysprosessi oli, mitä se ei ollut ?

Tarkka tiivistä asian seuraavasti:

Prosessia ei voinut välttää, voittajavaltioiden asennoitumisten vuoksi; se oli pakon edessä tehty mahdollisimman pieni paha. Neuvostoliiton kosto Suomelle, kyllä, mutta vain vertauskuvallisessa mielessä, nähtynä molemminpuolisen sota-propagandan ja sotakokemusten taustaa vasten. Kansallinen nöyryytys. Epähistoriallinen prosessi: Jatkosota irrotettiin taustastaan, Talvisodasta. Oikeudellisesti prosessi oli muotopuoli: Se kriminalisoi asioita, jotka tapahtumahetkellään eivät olleet rikollisia, ja tämä tapahtui ulkopoliittisesta painostuksesta, oikeusistuin ei ollut riippumaton.

Prosessi ei ollut vapaan tahdon ilmaus, ei liioin historiallinen selonteko tapahtumien todellisesta kulusta. Asetelma ei ollut puolueettoman tutkimuksen mukainen, kyseessä oli syyttäjistä contra puolustus. Prosessi ei ollut pitävä arvio sota-ajan politiikan tasosta eikä lopullisen kannanotto lähihistoriaan.

Mitä kolme vuosikymmentä on tuonut uutta ?

Paasikiven julkaistut päiväkirjat kertovat sen tuskan ja häpeän, jota hän pääministerinä tunsi joutuessaan mukaan prosessiin, jonka hän realistina tiesi väistämättömäksi, ja tunsi elämänsä loppuun asti. On ilmennyt myös, että suomalaiset osasivat olla hankalia ja jarruttaa prosessia muutoksymyksillä. Oikeusministeri Kekkonen, joka oli välittäjänä valvontakomission tahdonilmauksissa, myös suojeli muun muassa presidentti Mannerheimia joutumasta prosessiin osalliseksi ja vakuutti valvontakomissiolle, että presidentti Rytin puolustuspuhe piti saada julkaista - sensuroituna toki - sillä täysi vaikeneminen olisi kertonut kansalle, että Ryti oli murskannut syytökset. Britit olivat valvontakomission jäsenenä kuunteluoppilaita.

Venäläiset, varmaan ennen muita Stalin, tajusivat keskeisen symbolihahmon merkityksen yhteiskuntaa koossa pitävänä voimana. Siksi Mannerheimin yhteiskunnallinen läsnäolo presidenttinä oli välttämätön. Valvontakomission puheenjohtaja, pelätty kenraaliversti Zdanov, joka tunnettiin mm. Viron nujertajana, ei ollut niin vapaa toimimaan kuin luultiin; Stalin ja Molotov seurasivat häntä silmä terävänä.

Jukka Tarkka esitti havainnollistavan

Sotasyyllisyysoikeudenkäynti nykytietämyksen valossa

rinnastuksen: Japanissakin keisari, mika-do Hirohito, jätettiin koskemattomaksi, vaikka sotilaita syytettiin ja tuomittiin. Kun Suomessa Mannerheimiin ei koskettu, ei haastettu muitakaan sotilaita. [Asekätkentä on aivan eri juttu.] Syyteteeseen joutuivat vain poliitikot - ja Berliinin-suurlähettiläs T.M. Kivimäki, sillä Neuvostoliitto ei tehnyt eroa poliittisen roolin ja virkamiesroolin välillä.

Oliko prosessissa kyse 'sotaan syyllisyydestä' ?

Esitetyistä syytekohdista vain yksi koski sodan syyttämiseen syyllisyyttä, muut olivat muuta. Oli kyse rauhantunnustelujen epäonnistumisesta, sopimisista Saksan kanssa. Edwin Linkomies, joka johti rauhantunnustelija-hallitusta, sai lähes saman tuomion kuin hallitusta sotaan jouduttaessa johtanut J.W. Rangel. Neuvostoliiton päämaali oli vihattu Väinö Tanner, jonka katsottiin pitäneen sosiaalidemokraatit yhtenäisen Suomen puolella; hänet haastettiin ja tuomittiin, vaikka hän ei ollut edes ollut hallituksen jäsen sodan syttyessä. Hänet tuomittiin 'USA:n välityksen torjumisesta', mistä häntä ei ollut edes syytetty. Eduskunnan ulkoasiain valiokunnan kakkosketjun jäsenet Antti Kukkonen ja Tyko Reinikka joutuivat tuomiolle, jotta Tanneria voitaisiin syyttää. Ulkoasiainvaliokunnan jäsen Mauno Pekkala ei joutunut oikeu-

”

Kyllähän Kivimäki kertoi saksalaisille mitä tiesi - mutta niinhän kertoi Hertta Kuusinenkin, sotasyyllisyysoikeuden jäsen, kaikki suljetut keskustelut välittömästi venäläisille.

”

teen, koska oli Neuvostoliiton hyväksymä henkilö.

Suomen Berliinin-lähettiläs ja entinen pääministeri, professori T.M. Kivimäki, tuomittiin saksalaisyhteyksistä ilman eriteltyä syytettä. Toki hän oli ulkoministeriön raportoinut siihen henkeen, missä saksalaiset asiat kertoivat, mutta hänen jäljiltään on löytynyt toinen asiakirjasarja, jossa varauduttiin Saksan kannalta huonoon lopputulokseen. Kyllähän Kivimäki kertoi saksalaisille mitä tiesi - mutta niinhän kertoi Hertta Kuusinenkin, sotasyyllisyysoikeuden jäsen, kaikki suljetut keskustelut välittömästi venäläisille.

Kunnianpalautus, tuomionperuutus ?

Tuomittuja ei voitu, käytännön mukaan, vapauttaa hyvän käytöksen perusteella, kun puolet tuomiosta oli kärsitty, ei voitu niin kauan kuin valvontakomissio oli maassa, alkuvuoteen 1947 asti. Useimmat tuomitut palasivat yhteiskunnallisiin tehtäviinsä ja saivat niistä ansaitsemaansa tunnustusta, eivät äänekkäästi. Kukkonen ja Ryti sairautensa vuoksi vetäytyivät yksityiselämäänsä. Rytille järjestettiin 1956 valtionpäämiehelle kuuluvat hautajaiset. [Taustalla oli Unkarin tapahtumien nos-tama mielenkuuhu. Kuuntelijan huomautus.] Kuusi kahdeksasta tuomitusta on haudattu Hietaniemen valtiomieskehään.

Kunniaa ei voida virallisesti menoin palauttaa, kun sitä ei ole menetettykään, Tarkka totesi. Kun perustuslakia on rikottu perustuslain säätämisyjärjestyksessä ja kyseinen laki ei enää ole voimassa, sitä ei voi oikaista eikä purkaa. Vaadittu julkinen anteeksipyyntö tuskin olisi aito - ne joiden nimissä pyydetään, eivät enää ole läsnä, ja pyynnön vaatijat tuskin yhtäkaikki antavat anteeksi.

Puolustuksen puheenvuorojen arvo, tutkimuksen kannalta

Niin kauan kuin muuta ei ollut, kirjallisuudessa ja lehdissä esitetty - mm. Yrjö Soinin lähes tuoreeltaan kirjoittama kirja Kuin Pietari hiilivalkealla - käsitettiin totuudeksi. Dokumentteja käsitellään oikeudessa toisin kuin historian tutkimuksessa. Se, miten asia yleisesti käsitettiin, kuvaa suomalaista hengenmaisemaa. Ovathan niin monelle Tuntematon sotilas ja Pohjantähti olleet luotettavaa ja riittävää historian selitystä, vaikka ne ovat fiktiota. Tutkimukselle ei ole lopullista totuutta, on vain tulkintoja.

Yrjö Larmola

Suomalaisen yrittäjyyden olemus

TKK MBA Alumni etsimässä suomalaista yrittäjyyttä uudelle vuosikymmenelle 4.11.2009

■ ■ Uudet ideat ja uudet yritykset ovat edellyttäneet ja edellyttävät edelleenkin, että oikeat ihmiset ovat olleet koolla oikeaan aikaan ja oikeassa paikassa. Yksi tällainen oikea paikka on jo vuodesta 1876 lähtien ollut Helsingin Suomalainen Klubi. Klubin nettisivusto www.klubi.fi tarjoaa monipuolisen tietopaketin klubin historiasta ja nykyisyydestä.

Mikä siis olisi soveliaampi paikka yrittäjyyden olemuksen pohdintaan, johon meitä johdatteli dosentti Samuli Skurnikin (HSE) puheenjohtajoina paneeli jäseninä: Martti Enäjärvi (Patentti ja Rekisteri Hallitus), Berndt Brunow (Fazer), Teemu Arina (Dicole), Minna Andersson (TEKES) ja Jussi Pekkinen (Nordea). Yleisönä paneelille olivat TKK:n ja HSE:n MBA alumnit, Suomalaisen klubin liiketaloudellisen jaoston jäsenet sekä paikalle tulleet klubin jäsenet.

Berndt Brunowin kokemuksen mukaan yrittäminen on pitkäjänteistä työtä,

joka ei aina ole hauskaa. Usein läpimurtoa, nimiä papereissa ja maksusuorituksen näkymistä tiliotteella on edeltänyt vuosien jalkatyö, lukemattomat keskustelut ja pitkät päivät lentokentillä ja kulkuvälineissä. Yrittäjyydessä on kyse vastuun ja riskin ottamisesta. Kokemus monissa eri kokoluokan yrityksissä ei vahvista näkemystä yrittäjistä yhtenä ”onnellisena perheenä”. Pikemminkin eri kokoluokan yritysten välillä on ajoittain ollut aistittavissa jännitteitä. Verotusratkaisuilla näyttää olevan yritystoiminnan muotoja ja omistajuutta ohjaavia vaikutuksia.

Martti Enäjärvellä on kokemusta sekä yrittäjänä että virkamiehenä vuosikymmenien ajalta. Siinä, missä esimerkiksi edellinen lama tappoi noin 40 000 yritystä, olemme päässeet nyt paljon vähemmällä.

Teemu Arina ja hänen joukkonsa (www.dicole.com/en/people/) tuovat elävästi mieleen Suomalaisen Klubin perustajat ja heidän aikansa. Siinä missä

hän edeltäjänsä aikanaan lähtivät ensin tekemään paperia, sitten myymään (arvo)paperia, tämän päivän yrittäjät

Yrityksiä pidetään helposti epäisenmaallisina, kun tuotanto käynnistysvaiheen tuet nautittuaan siirtää tuotantonsa muutaman vuoden kuluttua Kiinaan.

koodaavat ja myyvät unelmia, sosiaalisia verkostoja ja sosiaalista pääomaa.

Minna Anderssonin ja Jussi Pekkinen roolina oli edustaa yhteiskunnan ja rahoitusmaailman tukea yrittäjille ja yrityksille. Avainsanoja uudessa yrittämisessä ovat klusterit ja verkostot. Tämä tulee olemaan haaste yliopistomaailmalle, jolle yrittäjyyden edistäminen ei aina ole ollut ydinosaamista.

Yrityksiä pidetään helposti epäisenmaallisina, kun tuotanto käynnistysvaiheen tuet nautittuaan siirtää tuotantonsa muutaman vuoden kuluttua Kiinaan. Tuotannolla on kuitenkin elinkaarensa ja innovaatiot vaativat omansalaisen infrastruktuurin, tuotanto taas omansa. Ongelmia syntyy kuitenkin, jos omistajuudessa joudutaan vero-optimointiin ja osaamisen patentoiminen on laiminlyöty.

Toisaalta ääripatentoinnin rinnalle on noussut avoimen kehittämisen maailma, joka on synnyttänyt mm. avoimen lähdekoodin ohjelmistokulttuurin. Sen lipulaiva lienee Linux käyttöjärjestelmä. Huolimatta Linuxin suomalaisista juurista avoimuus ei ole ollut suomalaisten menestystarinoiden ytimessä. Teemu Arina esitti tästä esimerkkinä Nokian ja Applen tavan tuottaa arvoa asiakkailleen. Applen iPhone on valmiin puhelimen sijaan pikemminkin alusta, jolle jokainen käyttäjä voi erilaisista kolmannen osapuolen

tuotteista, myös suomalaisista, rakentaa oman elämänsä mukaisen välineen. Tässä se on kääntänyt kilpailijansa Nokian strategian pääläelleen ja vieläpä varsin menestyksekkäästi. Apple on roolittanut asiakkaansa uudelleen. Heille asiakas on aktiivinen kumppani ja arvon tuottaja.

Menestystarinoiden takana on joskus hyvin yksinkertainen oivallus. Kissanhiekalla on tehty miljardeja ja oivallus taitella pahviarkki vedenpitäväksi pakkaukseksi, joita voidaan latoa tiiviisti nippuun ilman hukkatilaa, on pitänyt keksijänsä maailman rikkaimpien ihmisten listalla vuosikymmenet. Tätä on yrittäjyys parhaimmillaan. Arkisimmillaan se on unettomia öitä ja kiinnitetty koti ja omaisuus.

Mikko Nenonen

Mari Kiviniemi ministerilounaan puhujana

Hallinto- ja kuntaministeri Mari Kiviniemen lounasesitelmää oli tullut kuuntelemaan ja siihen osallistumaan viitisenkymmentä klubilaista. Klubiveljemme Olli Alhon isännöimä tilaisuus valotti kiinnostavalla tavalla jo muutenkin paljon puhuttanutta taloudellista nykytilaamme. Pyhän Martinuksen päivä, suomalaisittain Martin päivä sopi hyvin lounasesitelmän ajankohdaksi, tunnetaanhan ranskalainen Pyhä Martinus köyhien ja hädänalaisten suojelijana! Suomessa on "köyhille kunnille" perustettu oma suojeluelimensä eli kuntaministerin vakanssi. Seuraavassa joitakin ministerin näkemyksiä ja faktoja lähi-menneytydestä ja nykytilanteesta.

■ ■ Suhdannenäkymät ovat, kuten kaikki tiedämme, verrattain ankeaa luettavaa. Miten nykytilanteesta mennään eteenpäin, siitä ei ole täyttä varmuutta. Jonkinasteisia hyviä merkkejä alkaa toki vähitellen näkyä niin meillä kuin joissakin Euroopan muissakin maissa kuten Saksassa. Pohjakosketus on ehkä saavutettu, mutta minkälaisiksi kasvuluvut tulevat ensi vuonna muodostumaan onkin suuri kysymysmerkki. Miten Suomi, vahvasti viennistä riippuvainen maa, pääsee mukaan tähän toivottavaan myönteiseen suuntaukseen?

Kuntien menojen kasvu on kuntien suurin ongelma. Ongelma ei ole tulo-puolella vaan esimerkiksi palkkaratkai-

suilla jotka olivat erityisen kovat vuonna 2008. Aina löytyy palveluita, joita voisi parantaa, ja sehän tietenkin edellyttää lisää rahaa. Kunnat vastaavat 2/3 meidän hyvinvointipalveluistamme. Kuntien palvelurakennemuutoksella on pyritty nimenomaan pureutumaan tähän menojen kasvun taittamiseen. Tämä on haastava tehtävä yhteisössä missä kansan ikääntyminen aiheuttaa palvelutarpeen kasvua. Pää on vetävän kädessä hyvinkin nopeasti jos tätä nykyistä menoa jatketaan. Kuntien keskinäiset erot saattavat olla merkittävän suuret. Meillä on kuntia jotka selviävät taantumasta hyvin ja toisaalta on kuntia joilla jo pidempään on ollut taloudellisia vaikeuksia joita taantuma ei suinkaan helpota.

Esityksen päätteeksi kuulijoille annettiin mahdollisuus esittää kysymyksiä paitsi esityksen aihepiiristä, myöskin muista mieleen tulevista aiheista

Kauko Lehti

Asunto sijoituskohteena

Sijoittaminen oli aiheena Klubin talouspoliittisessa illassa 12. marraskuuta. Kolmesta esiintyjästä Suomen vuokranantajat ry:n puheenjohtaja Antti Arjanne keräsi pisimmät aplodit.

■ ■ Arjanteen aiheena oli tuottava sijoitusasunto. Sijoitusten tuotto on helposti vain 2 prosenttia, jos hommat hoitaa huonosti. Ammattitaitoisesti hoidettuna voi päästä 5,0 - 6,5 prosenttiin, Arjanne sanoi.

Hänellä oli joukko käytännön kokemuksesta saatuja vinkkejä, joita vuokranantajaksi ryhtyvän on syytä tietää. Vuokralainen on asiakas, jonka tilanteeseen kannattaa eläytyä, jotta hän ei muuttaisi nopeasti pois ja asunto jäisi

tyhjilleen taas joksikin aikaa. Se ei tuota.

Tässä vinkkejä:

Huoneiston tehokas pinta-ala on 36-42 neliötä. Kylpyhuoneen tulee olla kaunis ja halogeenivalaistu. Huoneistoon pitää mahtua asumaan kaksi maksukykyistä henkilöä.

Sen sijainnin on oltava kävelymatkan päässä ravintolakeskuksesta, raitiotien tai aseman läheltä.

On varottava ostamasta huoneistoa, jonka porraskäytävä on suttuinen tai/tai johon selvästi kuuluu naapurin musiikkiharrastus. Vuokranantajan tulee varoa huoneistoa, jossa vaatehuoto ei toimi, josta puuttuu kaapelitelevisio, ja jota itse inhoaa.

Arjanne totesi, että sijoitus kannat-

taa tehdä ainakin seitsemäksi vuodeksi, sillä tälle ajalle osuu kertaalleen hintojen huippu.

Illan kaksi muuta esiintyjää olivat Osakesäästäjien keskusliiton toiminnanjohtaja Tommi Salo ja Finlandia Groupin toimitusjohtaja Tommi Äijälä. He keskittyivät osakesäästämiseen. Sijoittajamessujen saama suosio tänä syksynä osoitti meisten mukaan, että kiinnostus osakesäästämiseen on jälleen elpymässä. Miesten arvioiden mukaan osakkeet taidetaan hinnoitella tällä hetkellä liian korkealle. Markkinat väreilevät.

Mielenkiintoinen väittely kahden asiantuntijan välillä käytiin siitä, kannattaa-ko suomalaisia teollisuusosakkeita ostaa. Tommi Äijälä sanoi, että jos hän saisi vali-

ta, niin ei missään nimessä. Mieluummin Intiaan ja Aasiaan. Tomi Sala puolestaan näki olevan hyvin perusteltua, että globalisaation myötä myös suomalaisyritysten pärjääminen kasvaa, ovathan niin monet niistä erilaisten maailmanlaajisten projektien alihankkijoita.

Paikalla oli 55 klubilaista.

Pekka Ritvos

Klubille puheenjohtaja kolmeksi vuodeksi

Amiraali Juhani Kaskeala

Klubin syyskokouksessa marraskuun 19 päivänä 2009 sovellettiin ensimmäistä kertaa Klubin uudistettuja sääntöjä. Klubin puheenjohtajana vuoden 2009 alusta toiminut Johannes Koroma valittiin odotetusti ja ilman vastaehdokasta Klubin puheenjohtajaksi seuraavaksi kolmen kalenterivuoden kaudeksi eli vuoden 2012 loppuun. Tämän jälkeen toimitettiin johtokunnan muiden jäsenten valinta. Johtokunnan jäsenistä olivat erovuorossa Klubin varapuheenjohtajana toiminut Pertti Virkkunen sekä Jari Karpakka ja Pekka Rapila, joista Virkkunen oli toiminut johtokunnassa yhtäjaksoisesti kaksi kautta eikä sen vuoksi ollut nyt uudelleen valittavissa. Jari Karpakka ja Pekka Rapila olivat kumpikin kolme vuotta johtokunnassa toimineina uudelleenvalittakelpoisia.

■ ■ Johtokuntaan valittaviksi esitettiin Pekka Rapilaa ja Jari Karpakkaa uudelleen sekä uusina Teppo Orannetta, Olli Alhoa, jolla oli takanaan yksi aikaisempi kolmivuotiskausi, Juha Salinia ja Keijo K. Kulhaa. Toimitetussa sähköisessä äänestyksessä ääniä saivat Jari Karpakka 109, Olli Alho 71, Pekka Rapila 70, Teppo Oranne 67, Keijo K. Kulha 63 ja Juha Salin 31 ääntä, joista johtokuntaan valituiksi tulivat kolme eniten ääniä saanut eli Karpakka, Alho ja Rapila. Muina johto-

kunnan jäseninä puheenjohtajan Johannes Koroman ohella jatkavat Elias Iirola, Kari Karvonen, Tuomas Koljonen, Jere Lahti ja Henrik Lamberg.

Muista syyskokouksessa käsitellyistä asioista tärkein oli luonnollisesti Klubin tulo- ja menoarvion vahvistaminen, minkä talous- ja hallintotoimikunnan puheenjohtaja Pertti Virkkunen tehtävässään nyt viimeistä kertaa esitteli. Talousarvioesityksestä ja vähän muustakin käytiin vilkas keskustelu. Liittymismaksu päätettiin korottaa 200 euroon ja jäsenmaksu pysytettiin entisellään 170 eurossa.

Kokouksessa oli uutta Klubin kokonaisuudessaan omistaman Kiinteistö Oy Kansakoulunkuja 3:n puolesta esitetty tilannekatsaus, jonka piti sen hallituksen puheenjohtaja Erkki Anttila.

Klubin jäsenmäärä oli samana päivän pidetyssä johtokunnan kokouksessa noussut 2907:ään. Syyskokouksessa oli läsnä 164 jäsentä. Voidaan siis todeta onnena onnettomuudessa, ettei Klubilla ole minkäänlaista äänikynnystä.

Klubin puhallinorkesteri ja Klubin kuoro esiintyivät illan mittaan ja toivat syyskokouksen tiukkaasiällisyyteen tervetulleeseen kulttuurisen tunnelman.

Amiraali Juhani Kaskealan puheenvuoro

Vuosikokouksen jälkeen ilta jatkui ohjelmallisena klubi-iltana, jonka vieraana amiraali Juhani Kaskeala kertoi komentajakaudesta puolustusvoimissa. Esityksessään hän keskittyi puolustusvoimien päätöksentekoon ja tehtäviin.

Seuraavassa joitakin pääkohtia klubiveljemme Juhani Kaskealan puheenvuorosta.

Ylipäällikön asema ja tehtävät.

Suomen itsenäistyttyä tasavallan presidentille tuli suorastaan operatiivinen tehtävä ylipäällikkönä. Tämä näkyy tänä päivänäkin siinä, että tasavallan presidentti on puolustusvoimien ylipäällikkö, joka voi antaa sotilaskäskyjä puolustusvoimain komentajalle. Hän myös hyväksyy valtakunnan puolustus suunnitelman. Puolustusvoimain komentajalle kuuluu puolustusvoimien välitön johto ja valvonta tasavallan presidentin alaisena. Operatiivisesti ja hallinnollisesti komentaja toimii puolustusministerin alaisena.

Toisin kuin ulkopoliittisessa päätöksenteossa, jossa normaaliparlamentarismi on vähitellen edennyt, puolustuspolitiikan puolella parlamentaarinen kate puuttui vuonna 2000 voimaan tulleeseen perustuslakiin asti. Parlamentarismiin

PUHEENJOHTAJA

suuntautuminen on toteutunut niin, että tasavallan presidentin valtaoikeuksia on riisuttu, niin kuin niitä riisuttiin jo presidentti Mauno Koiviston aikana. Tasavallan presidentti tekee päätöksensä valtioneuvostossa, mikä ei aina toteutunut presidentti Urho Kekkosen aikana. Tämän mukaan tasavallan presidentti päättää keskeisistä sotilaskäskyasioista puolustusvoimain komentajan esittelystä puolustusministerin myötävaikutuksella. Puolustusministerillä on keskeisimpiä asioita käsiteltäessä läsnäolovelvollisuus ja pääministerillä läsnäolo- ja puheoikeus. Näin valtioneuvosto sitoutuu poliittisesti päätösten toteuttamiseen ja päätösten edellyttämien resurssien turvaamiseen. Tasavallan presidentti voi viedä komentajan esityksen myös valtioneuvostoon, jolloin hän tekee ratkaisunsa valtioneuvostossa, mutta ilman valtioneuvoston ratkaisuehdotusta. Tästä on ollut seurauksena ainakin ohuemman parlamentaarisen katteen syntyminen ylipäällikön päätöksille.

Muutkin vaihtoehdot ylipäällikkyyden järjestämisessä olisivat käypiä, mutta Kaskeala haluaisi joka tapauksessa pitää kiinni siitä, että sotilaallisen asiantunteumuksen integriteetti säilytetään.

Sotilaallisen osaamisen integriteetti.

Eri yhteyksissä on käyty keskusteluja Pääesikunnan ja puolustusministeriön yhdistämisestä. Joissakin maissa kuten Norjassa nämä onkin yhdistetty. Jos kuitenkin poliittinen päättäjä on mukana alusta asti, on olemassa vaara, että päätöksentekoon tulee sisä- tai ulkopoliittisia painotuksia mukaan liian varhain. Sotilaiden ammatillisen harkinnan täytyy tulla puhtaana poliittisten päättäjien eteen,

jotka sen jälkeen ottavat kantaa siihen, onko toimenpide poliittisesti mahdollista. Suomessa tulisi edelleenkin pitää Pääesikunta ja puolustusministeriö toisistaan erillään.

Puolustusvoimien tehtävä Suomessa.

Puolustusvoimain komentajan keskeisin tehtävä amiraali Kaskealan komentajakaudella oli ollut huolenpito siitä, että poliittinen johto ymmärtää puolus-

tusvoimien kehittämisen tarpeet ja että puolustusvoimien kehittäminen voi jatkua.

Kansallinen puolustus on puolustusvoimiamme 350.000 sotilaan tärkein tehtävä. Toinen on tuki muille viranomaisille. Puolustusvoimilla on tukea annettaessa resursseja välineistön ja myös johtamisen osalta ja resurssien vaihtoa tapahtuu myös päivittäin. On tarkoituksenmukaista esim. että poliisi ei osta omia panssariajoneuvoja. Tukea annetta-

PUHEENJOHTAJA

essa käytetään siis samoja joukkoja. Joka päivä puolustusvoimissa laaditaan meri-tilannekuva, ilmatilannekuva jne. Vasta kolmantena tehtävänä on osallistuminen kansainväliseen kriisinhallintaan. Ne opit ja kokemukset, jotka kriisinhallintatehtävissä saadaan, hyödynnetään hyvin tarkkaan kotimaan puolustuksessa.

Norjan, Ruotsin ja Suomen yhteistyö.

Joukkojemme määrä supistuu väistämättä. Tätä voidaan kompensoida liittoutumalla tai toimintoja tehostamalla. Koska kaikkien pohjoismaiden kriittinen massa on pieni, on hyödyllistä saada synergiaetuja yhteistoiminnasta. Operatiivinen toiminta eli itse kansallinen puolustus on luonnollisesti hoidettava itse, kun maat eivät ole keskenään sotilasliitossa. Paljon yhteistyötä voidaan kuitenkin tehdä koulutuksessa, materiaalinhankinnassa, kriisinhallinnassa jne. Yhteistoimintamuotoja on tähän mennessä käynnistynyt neljäkymmentä. Kaskeala totesi, että esimerkiksi Norjan, Ruotsin ja Suomen torjuntahävittäjien määrä, yhteensä 200 konetta, on enemmän kuin yhdelläkään eurooppalaisella maalla Venäjä mukaan luettuna. Mailla on yhteinen ilmatilannekuva ja maiden järjestelmien integrointi on kohta loppuun suoritettu. Tällä potentiaalilla on merkitystä.

Sotaväessä perusasiat kuntoon.

Asevelvollisten vaatetuksessa ja muussa varustamisessa noudatettiin aikaisemmin vanhaa periaatetta, jonka mukaan vanhat varastot tuli käyttää ensin loppuun ja uudet varusteet odottivat varastoissa tulevaa sotaa, jota ei mahdollisesti koskaan tullutkaan. Tänä päivänä kaikille asevelvollisille jaetaan heti uudet ja parhaat varusteet, mitä jaettavissa on.

Esitelmän päätyttyä käytiin vilkas keskustelu, jonka viimeinen kysymys kuului, mitä pidätte Natosta. Myös siihen Juhani Kaskeala antoi perusteellisen vastauksen.

Klubilla on harvoin tilaisuus kuulla näin valaisevaa ja punnittua puhetta puolustusvoimistamme. Juhani Kaskealalla onkin ollut erinomainen näköala- ja vaikuttamispaikka, sillä hän kuului kolmasosan upseerinurastaan puolustusvoimien kenraalikuuntaan ja toimi runsaat kahdeksan vuotta puolustusvoimain komentajana.

Elias Iirola

Juustoa läpi aterian

Marraskuun viini-ilta keskittyi juustoihin toimitusjohtaja Juha Metsovaaran johdolla.

Metsovaaralla on pitkä kokemus ravintola- ja hotellialan johtotehtävistä. 1990-luvun hän työskenteli Alkossa, mm. markkinointijohtajana. Viimeiset kahdeksan vuotta hän on vetänyt omaa yritystään Notandumia ja toiminut viinien maahantuoja ja luennoitsijana.

Alkulautasena yli 80 osallistujalle tarjottiin Mustaleima emmentalia, ranskalaista puolipehmeää punakittistä Le Vieux Panea, lehmänmaidosta sekin ja Saint Aguria, lampaanmaidosta valmistettua täyteläistä sinihomejuustoa.

Juustojen kanssa maisteltiin shirazia, carmenerea ja portviiniä.

Carmenere on rypäle, joka tuhoutui ranskan suuressa viinirutossa 1800-luvun lopulla, mutta säilyi pienessä määrin Chilessä, missä se on nyt elvytetty. Se sopii Metsovaaran mukaan erityisen hyvin suomalaisen makuun ja toimii mukavasti lehmänmaistajuustojen kanssa. Illan merkinä oli Ventisquero gran reserva carmenere.

Aterian varsinainen alkupala oli Parman kinkkuun käärittyä puhvelinmaitomotzarellaa, josta motzarellan koostumus sai erityistä kiitosta, samoin annokseen sopivat ohuet kinkun siivut. Carmenere oli tässäkin ruokajuomana.

Ja juusto jatkui pääruuassakin, jona tarjottiin juustokuorrutettua helmikannanrintaa. Annoksessa oli vuohenjuustoa yhdistettynä punajuuriröstiin. Toimi sekin shirazin kanssa. Ja ettei juusto loppuisi kesken, jälkiruuksi nautittiin philadelphia-juustosta valmistettua kakkua marjamelban kera.

Osallistujia viihdytti illan mittaan tyylikkäästi Happy Go Lucky Swing Band, jonka soittajat olivat kaikki klubin jäseniä.

Pekka Ritvos

Ministeri Jaakko Iloniemi ulkopoliitiikan illassa

Uusi kausi alkamassa EU:n ja Venäjän välisissä suhteissa?

Syksyn ulkopoliittisen illan (26.11.) esitelmöitsijäksi oli saatu merkittävä suomalainen politiikan vaikuttaja, joka on seurannut kansainvälisen politiikan tapahtumia aitiopaikalta 1960-luvulta lähtien. Ministeri Jaakko Iloniemi oli vuosina 1965-1971 organisoimassa Suomen kansainvälistä kehitysapua toimistopäällikkönä ulkoasiainministeriössä ja toimi sen jälkeen YK:ssa pysyvän edustajan sijaisena. Hän oli keskeisessä asemassa ETYK-prosessissa 1970-luvulla, ensin suurlähettiläänä Genevessä ja sitten UM:n poliittisten asioiden alivaltiosihteerinä. Vuosina 1977-1983 hän toimi Suomen Yhdysvaltain suurlähettiläänä Washingtonissa siirtyen sitten Suomen Yhdyspankin johtokunnan jäseneksi. Hänet tunnetaan vahvana talousvaikuttajana Elinkeinoelämän valtuuskunnasta, EVA:sta, jonka toimitusjohtaja hän oli koko 1990-luvun.

■ ■ Ministeri Iloniemi keskittyi alustuksessaan Venäjän ja Euroopan Unionin välisiin suhteisiin lähtien liikkeelle Venäjän kehityksestä neuvostojärjestelmän romahtamisen jälkeen ja päätyen analysoimaan EU:n nykyistä asemaa. Hän käsitteli myös Venäjän ja Naton välisiä suhteita ja arvioi ETYJ:n asemaa. Vilkkaassa keskustelussa tulivat esille myös euro-atlanttiset suhteet ja eräät muut maailmanlaajuisen politiikan kysymykset.

Venäjä ei jäljittele enää länttä

”Kommunismista luovuttaessa Venäjällä pyrittiin luomaan vastaavanlaisia instituutiota kuin Yhdysvalloissa. Vuoden 1993 perustuslakikin kirjoitettiin tutun, länsimaisen ajattelun pohjalle. Sen mukaisesti luotiin kaksikamarinen edustuslaitos ja presidentinvaltainen järjestelmä.” Iloniemi totesi.

”Läntisten mallien jäljittelystä on viime vuosina luovuttu. Tavoitteeksi on otettu omat, venäläiset ratkaisut, joiden juuret löytyvät Venäjän historiasta. Vallan kolmijako-oppi ei ole koskaan ollut osa Venäjän poliittista kulttuuria. On siirrytty vertikaaliseen vallankäyttöön, kun havaittiin, ettei vallan hajauttaminen 89:ään mitä erilaisimpaan hallintopiiriin toiminut käytännössä. Liian itsenäiset kuvernöörit, jotka edustivat omia alueitaan parlamentin ylähuoneessa, korvattiin keskushallinnon nimittämällä käskynhaltijoilla. Koko kansanedustuslaitoksen merkitys on radikaalisti vähentynyt verrattuna alkuaikojen demokratiaan. Tämä näkyy myös ETYJ:n vaalitarkkailijoiden raporteissa. Parlamenttivaalien aitous on heikentynyt.”

Kaksoisjohto

”Venäjän poliittisessa järjestelmässä on kuitenkin edelleen nähtävissä demokratian aitojakin rakenteita, mutta ne ovat

yhä enemmän hautautumassa autoritaarisen hallitustavan alle.”

”Se poliittinen perintö, jonka Gorbatshev ja Jeltsin jättivät jälkeensä, johti kaaokseen. Edellinen hajotti Neuvostoliiton, jälkimmäinen syöksi Venäjän syvään epäjärjestyksen tilaan. Seurauksena oli pyrkimys järjestyksen palauttamiseen - maksoi mitä maksoi. Näin syntyi Putinin johtama autoritaarinen hallitustapa, jonka kansa on hyväksynyt.”

”Perusongelma on siinä, ettei tällä mallilla saada todellisia uudistuksia aikaiseksi. Kansa on poliittisesti apaattista, politiikka on vain hallinnointia, oikeata oppositiota ei ole.”

”Väitteet poliittisen keskustelun vaientamisesta ovat kuitenkin yliyksinkertaistettuja. Televisiossa se on kyllä nähtävissä, mutta muualla keskustelu käy vilkkaana. Venäläiseen traditioon kuuluu intellektuellien aktiivinen osallistuminen keskusteluun, mutta se ei ole synnyttänyt järjestäytyneitä liikkeitä. Valtapuolue, Yhtenäinen Venäjä, on konservatiivinen, vaikka se pyrkiikin modernisoimaan maan.”

”Venäjällä on nyt nähtävissä kaksoisjohtoinen hallinnon ylärakenne. Putinin esikunta huolehtii kansan syvistä riveistä. Se tuo pääministerille vankan, demokraattisen tuen. Presidentti Medvedev vetoaa intellektuelleihin ja keskiluokkaan. Niinpä hän saattoi syyskuussa ja

marraskuussa esittää ankaran tuomion korruptiolle, vaalivilpille ja laittomuuksille, mutta tietoa todellisista toimenpiteistä ei ole.”

”Moni on nähnyt, että Medvedevin ankara arvostelu maan talouden tilasta - vanhanaikainen, neuvostohenkinen, yksipuolinen, toisia jäljittelevä, uudistumishaluton, byrokraattinen, tehoton, energiaa tuhlaava - olisi kohdistunut Putinin johtokauteen. Mene ja tiedä!”

Venäjän ulko- ja talouspolitiikka

”Näkemyks, että Venäjää on nöyryytetty, on laajalle levinnyt. Tällöin ajatellaan erityisesti Naton työntymistä itäisessä Keski-Euroopassa Neuvostoliiton aikoinaan hallitsemiin maihin samoin kuin Ukrainan oranssivallankumousta ja ruusu-kumousta Georgiassa. Niitä pidetään vihamielisinä ilmiöinä. Sama vaikutus on Yhdysvaltojen tukikohdilla Uzbekistanissa, Turkmenistanissa ja Georgiassa.”

”NATO nähdään edelleen kylmän sodan jäänteinä eikä NATO-Venäjä neuvostosta ole ollut apua. NATOssa Venäjää ei kuitenkaan nähdä vihollisena. Venäjä arvostelee ETYJiä vaalivalvonnan puolueellisuudesta.”

”EU:n ja Venäjän välisiä suhteita on jo pitkään säädelty sekä juridisin että poliittisin sopimuksin. WTO-sopimus odottaa kuitenkin edelleen toteutumista. On

ULKOPOLITIIKKA

myös havaittu, että Venäjän ylimmässä johdossa on erimielisyyttä asian suhteen. Käytännössä EU:n suuret jäsenmaat hoitavat suhteensa Moskovaan ja Washingtoniin ohi EU:n toimielinten. Saksan uuden idänpolitiikan ymmärtää paremmin, kun tietää, että saksalaisia yrityksiä toimii Venäjällä 6000 ja Ukrainassa 1200.”

”Talouden näkymät ovat heikot. Energiatulojen romahdus 10 vuotta kestäneen kasvukauden jälkeen on johtanut teollisuuden velkaantumiseen, varastojen hupenemiseen ja raskaaseen budjetin alijäämään. Kasvuvauhti hidastuu olennaisesti. Suunnitelmat modernista kansantaloudesta vuoteen 2020 mennessä ovat epärealistisia. Kaikesta huolimatta järjestelmä toimii paremmin kuin neuvostotalous. Valtion rooli taloudessa on kuitenkin kasvanut, mutta tavoitteista ollaan kaukana. Jonkinasteista kasvua odotetaan vuonna 2010.”

”Venäjän suhteellinen merkitys tuskin kasvaa ennen kuin suuret rakenteelliset reformit on toteutettu. Suunnitelmia on paljon, toteutuksia vähän - poikkeuksena Tshubaisin toteuttama sähkömonopolin purkaminen.”

EU:n henkilövalinnat

”Euroopan Unioni on siirtynyt periaatteessa uuteen vaiheeseen, kun neuvosto sai vakinaisen puheenjohtajan ja toimivaltuuksiltaan entistä vahvemman kor-

kean ulkopoliittisen edustajan. Se on institutionaalisesti pitkä askel kohti omaa diplomaattista edustusjärjestelmää.”

”Todellisuudessa henkilövalinnan osoittavat, ettei suuria asioita aiota uskoa uusille johtajille.”

Ulkopoliittisen illan yhteenvetona ministeri Jaakko Iloniemi saattoi todeta, ettei Venäjän ja Euroopan unionin välisissä suhteissa ole odotettavissa suuria muutoksia, vaan politiikka jatkuu - ainakin lähitulevaisuudessa - suurin piirtein samoja latuja, joilla nyt ollaan. Hän oletti myös, ettei euro-atlanttisen akselin jonkinasteisen heikkenemisen myötä maailmanpolitiikan painopiste kovin herkästi siirry Atlantilta Tynnelle merelle.

Venäjän ehdotusta ”uudesta turvallisuuspoliittisesta järjestelmästä” hän piti epämääräisenä, vaikka valmisteluja sen suhteen on tehty ns. Korfu-prosessissa. Alustavia tekstiluonnoksiakaan ei kuitenkaan ole löytynyt.

Ulkopoliittisen illan isäntänä toimi tuttuun ja tunnustettuun tapansa suurlähettiläs Antti Lassila.

Weijo Pitkänen

Biljardin syysmestaruus 2009 tuloksia

Osa I

Snooker

1. Pertti Virkkunen
2. Jorma Hakola

Kaisa

1. Jussi Papinniemi
2. Henry Grahn

Kara

1. Henry Grahn
2. Veikko Hannula

Osa II

Parisnooker

1. Jorma Hakola – Jens Stormbom
2. Jorma Kettunen – Jukka Pekkala

Keila

1. Sampsa Sivonen
2. Ahto Alander

Jäsenistön pyynnöstä julkaisee klubilehti myös kokosivua pienempiä edullisia ilmoituksia.

Ilmoitushinnat ovat:
Kokosivu 1000 e, 1/2 sivua 500 e, 1/4 sivua 300 e ja 1/5 sivua 250 e

MEDIATIETOJA
Lehden koko on A5, (148x210 mm).
Marginaalit: ylämarg. 15 mm, ulkoreunan marg. 20 mm, sivun selkämarg. 10 mm ja alareuna 10 mm.
Mikäli ilmoitus menee marginaaleihin, laidasta laitaa, leikkuuvarat minimissään 2 mm.
Värikkisyys 4-väri tai mustavalkoinen

Annamme Suomalaisen Klubin jäsenille 20% alennuksen pesuista.

Edusta mainittava pesuja jätettäessä.

www.pyykkipoika.fi

Huipputennistä Helsingissä!

juniorit vasemmalta Björn Kivimäki, Mika Holmström, Kalle Huikko, Ari Kourilehto

Talin tenniskeskuksen viime vuosien syysperinteisiin kuuluu ainakin kaksi tähtihetkeä. Nimittäin Klubin nelinpelimestaruuskisat ja (muillekin kuin Klubin jäsenille avoin) ammattilais-turnaus IPP Open.

■ ■ Tänä vuonna molemmat kisat osuivat marraskuulle, ja kuinka ollakaan, molempien turnausten finaaleissa nähtiin suomalaisia pelaajia, kaikki taitavia myös nelinpelin vaativalla saralla.

Koska valtakunnan media ei ole Klubin kisoista vielä juurikaan ehtinyt raportoida, keskittykäämme tässä niihin. Jussi Neste ehti IPP-kiireiltään isännöimään omat pelimme tuttuun ja varman rau-

halliseen tyyliinsä.

Viiden täysmiehitetyn kentällisen verran kun kolme tuntia pakeretaan mitä salakavalampien syöttöjen ja katalien kierteiden parissa, alkaa Round Robin -järjestelmän lahjomaton tuomari löytää parhaat parempien joukosta. "Primus inter pares", taisivat kreikkalaisetkin aikoinaan sanoa.

Tulokset lyhyesti seuraavassa. Onnea menestyksestä !

Seniorit (yli 60 v.)

1. Heikki Rautajoki
2. Nils-Henrik Wasenius
3. Jukka Ylikoski

Juniorit (alle 60 v.)

1. Kalle Huikko
2. Tasapistein Björn Kivimäki ja Ari Kourilehto

Mainituista viidestä kentästämme peräti neljällä käytiin seniorisarjan otteluita. Tosin Jussi oli tähän sarjaan värvännyt kaksi vieraspelaajaa täydentämään jaot Round Robinille sopiviksi.

Seniorisarjassa esitetyn pelin taso oli kaikilla kentillä poikkeuksellisen korkea, ja ainakin lehtereiltä katsottuna varsin viihdyttävä.

Juniorisarjassa oli osallistujia tällä

Seniorit vasemmalta Nils Wasenius, Jukka Ylikoski, Heikki Rautajoki ja Risto Hänninen.

kertaa valitettavasti vain, mutta onneksi sentään täsmälleen yksi kentällinen. Näin alkulohkosta muodostui saman tien varsin pitkäkestoinen finaali, jossa nähtiin tiukkoja taisteluita. Tuoksinassa karkasi pallo kerran lamppuhyllyn päälle, ja toisen kerran lamppurutilään – sinänsä tarkkaa työskentelyä, kun ne sinne onnistuttiin jättämäänkin! Kirjoittajalla ei harmiksemme ole tarkkaa tietoa siitä, päätyivätkö pallot hyllylle stoppariksi vai kenties syötöksi tarkoitetulla lyönnillä. Taitavia joka tapauksessa sekä lyönnit että lyöjät!

Kerholla pidetyssä palkintojenjakotilaisuudessa kerrattiin vielä ensi vuotta silmälläpitäen pelaajille etukäteen jaettujen sääntöjen ja aikataulujen merkitystä turnauksen sujumiseksi jouhevasti perinteisten kuvioiden mukaan.

Päätteeksi muutama sana tennismiesten lähitulevaisuuden suunnitelmista.

Maaliskuussa viimeistään taas tavataan kilpamerkeissä. Toivottavasti etenkin

nuoremman polven klubilaiset tennispelaajat ilmoittautuvat kaksinpeliturnaukseen, joka käydään näillä näkymin 5. – 7. maaliskuuta.

Kesäkuussa on jälleen vuorossa tennis- ja kulttuurihistoriallinen yhden yöpymisen matka. Mänttä, Hanko ja Fiskars ovat olleet tähänastisten vuosittaisten rientojemme niin kulttuurin kuin pelinkin suhteen onnistuneita kohteita. Tulevana vuonna kesäkuun 8. – 9. päivät osuvat tiistaille ja keskiviikolle. Tennispuhuran aikeena on tuolloin tutustua yhteen itäisemmän Etelä-Suomen tennis- ja kulttuurikohteista.

Seuratkaamme Klubin tiedotteita, jotta tulevien tapahtumien tarkemmat koordinaatit selviävät.

Veli-Matti Leppänen

Yli sata klubilaista kokoontui muistelemaan **TALVISODAN** alkamisen 70- vuotispäivää.

30.11 Talvisota-ilta. Kuvassa vasemmalta Johannes Koroma, Ermei Kanninen, Leif Eklöf, Ohto Manninen ja Yrjö Larmola Kuva: Kalevi Suortti

Suomen Kansanhallituksen istunnon

POYTÄKIRJA N° 1.

Terijoella joulukuun 1 pnä 1939.

LÄSNÄ: Kansanhallituksen puheenjohtaja ja ulkoasiain ministeri OTTO KUUSINEN, Valtiovarain ministeri MAURI ROSENBERG, Puolustusministeri AKSEL ANTTILA, Sisäasiain ministeri TUURE LEHEN, Valistusministeri INKERI LEHTINEN, Maanviljelysministeri ARMAS ÄIKIÄ, Karjalan asiain ministeri PAAVO PROKKONEN.

~~Puheenjohtaja: Otto Kuusinen. Sihteeri: Eino Kuusinen.~~

KUULTIIN:

Kansanhallituksen puheenjohtajan Otto Kuusisen esitys SUOMEN KANSANHALLITUKSEN JULISTUKSEKSI.

PÄÄTETTIIN:

Vahvistaa seuraava SUOMEN KANSANHALLITUKSEN JULISTUS:

(Pöytäkirjaliite N° 1.)

Puheenjohtaja:

~~Sihteeri:~~

LISÄPÖYTÄKIRJA

I.

On sovittu, että Sosialistisella Neuvonto-Tasevaltain Liitolla on oikeus pittää Suomelta vuokraamallaan Hangon nieminnän alueella ja siihen liittyvillä saarilla aina viiteentoista tuhatteen alueen asti maa- ja ilmasotavoimia.

II.

Tämän sopimuksen toimeenpanon silmiin pitoa ja esille tulevien kysymysten ratkaisua varten muodostetaan perusteellisuuden pohjalta Sekakomissio, joka laatii itselleen ohjesäännöt.

Jos mitä kysymystä tahansa, mikä tulee esille tämän sopimuksen toteuttamisen yhteydessä, Komissionin jäsenet eivät saisi sovittua, niin kysymys, jota ei nautu sovittua, ratkaistaan tavonmukaisessa toimittisessa järjestyksessä. Siinä tapauksessa, jos tätä tietä ei kysymyksessä püütä sopimukseen, ratkaistaan erimielisyys välittömin neuvottelujen kautta molempien maiden hallitusten kesken.

III.

Tämä luottamuksellinen pöytäkirja on liito Neuvontoliiton ja Suomen välillä 2 päivänä joulukuuta 1939 solmittuun kekinäisen avunannon ja ystävyysden sopimukseen.

O. Kuusinen *H. M. M. M. M.*

Puheenjohtaja Johannes Koroma itsenäisyyspäivänä

Eduskunnan päätös Suomen itsenäistymisestä ei ollut mikään suuri uutinen.

■ ■ Seuraavan päivän sanomalehdistä useimmat suomalaiset tuskin edes huomasivat koko asiaa.

Ei ollut etusivun levyistä otsikkoa päätöksestä irtautua Venäjän keisarikunnasta. Ei poliitikkojen eikä kulttuurivaikuttajien näyttäviä haastatteluja ja tulkintoja päätöksen vaikutuksista.

Toimittajat eivät hakeneet edes senaatin puheenjohtajan P.E.Svinhuvudin perusteluja päätökselle, joka jakoi eduskunnan rajusti kahtia: pieni porvarillinen enemmistö siunasi päätöksen äänin 100 vastaan sosialistien 88. Itsenäistymisen toteutustavastakin oli erimielisyyksiä: porvarilliset ryhmät halusivat julistaa Suomen yksipuolisesti itsenäiseksi ja sosialistien mielestä se tuli toteuttaa yhteistyössä Venäjän uuden vallankumoushallituksen kanssa.

Joulukuun 5. päivä julkaistiin Uudessa Suomettaressa kahdella palstalla julistus Suomen Kansalle, jossa todettiin Suomen kansan ottaneen kohtalonsa omiin käsiinsä. Samalla ilmaistiin päätös ryhtyä perustuslain muuttamiseen ja muihin välttämättömiin toimenpiteisiin Suomen valtiollisen itsenäisyyden kansainväliseksi tunnustamiseksi. Suomen Senaatin kaikkien jäsenten allekirjoittamassa julistuk-

nessa todettiin, että Suomen kansa tuntee syvästi, ettei se voi täyttää kansallista ja yleisinhimillistä tehtäväänsä muutoin kuin vapaana. Näistä allekirjoittajista taisi enemmistö olla Suomalaisen Klubin jäseniä.

Ei ollut hämmästyttävää, ettei päätös sen suurempaa huomiota herättänyt. Olihan maassa vielä runsaasti venäläistä sotaväkeä, eikä oikein tiedetty miten pitäisi käyttäytyä, mitä ajatella ja mihin varautua.

Sympatiseerausta, mutta ei tunnustusta

Joulukuussa J.K.Paasikivi oli lähetetty Tukholmaan selostamaan asiaa Ruotsin hallitukselle ja pyytämään sen tunnustusta. Samalla asialla hän kävi Kööpenhaminassa ja Oslossa. Tunnustamisen lisäksi hän pyysi ruotsalaista tai saksalaista sotaväkeä miehittämään Suomessa olevat venäläiset linnoitukset ja ajamaan venäläinen sotaväki pois.

Paasikiven päiväkirjamerkintöjen mukaan Ruotsin pääministeri Eden sympatiseerasi Suomen pyrkimystä, mutta ei sen enempää. Ruotsin hallitus oli nimittäin selvittänyt, että "jonkin sortin kenraalikuvernööri sotaväkineen oli edelleen Suomessa". Niinpä Ruotsin hallitus epäili Kerenskin ottavan Moskovassa piankin vallan eikä ehkä hyväksyvän Suomen irtautumista. Eden suhtautui hyvin epä-

levästi Suomen kykyyn itsenäistyä suuren Venäjän kainalossa. Samoin ajateltiin Kööpenhaminassa ja Oslossa, sympatiaa ja onnentoivotuksia, mutta ei sen enempää.

Lopulta itsenäisyystunnustusta piti pyytää kapinan aloittaneelta bolshevikihallitukselta, kansankomissaarien neuvostolta Pietarista, joka 31.12. tunnusti Suomen itsenäisyyden.

Suomessa elettiin ymmärrettävästi suuressa epätietoisuudessa tulevasta. Alfred Kordelin kirjoitti olevansa hyvin epävarma pitäisikö hänen ostaa ruotsalaisilta Reposaaren Höyrysaha. Ruotsalaiset olivat säikähtäneet Venäjän vallankumousta ja menettäneet uskonsa Suomeen. Kordelin kylläkin ihmetteli vallankumousta, olihan valta Pietarissa ihan niin kuin ennenkin. Koko vallankumous oli hänen mielestään kaupunkilaisten keksintö, sosialistien keinottelua ihmisten hädänalaisella tilalla, joka johtui vain viljan loppumisesta kaupungeissa. Hänen mielestään sahaaminen oli keinottelua, kuten myös puutalojen rakentaminen. Itse hän arvosti enemmän vakautta ja pysyvyyttä, jota edusti hänen pikku huvilansa, graniitista rakennettu Kultaranta, kuten Helsingin Työväentalokin.

Suomen itsenäistyminen ei ollut seuraavina viikkoinakaan mikään suuri uutinen sanomalehdissä. Itsenäistymisen alku oli täynnä ongelmia, Uuden Suo-

mettaren etusivulla kaupiteltiin inflaation nakertamia ruplia ja elintarvikelaotakunta määräsi perunatkin säännösteltäväksi. Toimittajien lisäksi myöskään pääosa kansasta ei tainnut oikein ymmärtää monimutkaista prosessia. Sosialistit vastustivat itsenäistymistä, vaikka saman vuoden alkupuolella, eduskunnan enemmistönä olivat sitä vielä kannattaneet. Eduskunnan enemmistön vaihduttua porvarilliset puolueet kannattivat itsenäistymistä, vastustettuaan sitä vähemmistönä ollessaan.

Tasavalta, tuntematon käsite

Neuvottelut Suomen tunnustamisesta aloitettiin samanaikaisesti Berliinissä ja Pietarissa. Valkoinen Suomi neuvotteli Saksan kanssa, punaisen Suomen kansalaisvaltuuskunta Leninin kanssa. Kumpikin tarjosi samanlaista sopimusta, toisaalta saksalaisille ja toisaalta venäläisille luvattiin laajat erityisoikeudet Suomessa. Valkoinen senaatti asettui Vaasan, punainen senaatti Helsinkiin. Punainen lyhty vedettiin Helsingin Työväentalon torniin merkeksi kapinan aloittamisesta.

Silloisilla sanomalehdillä on työlästä selvittää Suomen kulloistakin valtiomuotoa: Lyhyen ajan sisällä Suomi oli ensin Venäjän suurruhtinaskunta, sitten Venäjän väliaikaisen hallituksen johtama suurruhtinaskunta, lopulta kaksi itsenäistä tasavaltaa, kansantasavalta Helsingis-

sä, porvarillinen tasavalta Vaasassa.

Miten kansalaisetkaan tässä tilanteessa olisivat voineet muodostaa käsityksenä itsenäisyydestä ja sen merkityksestä. Tasavalta oli outo asia maailmassa, niitä oli vain kolme: Sveitsi, Ranska ja Yhdysvallat.

Luultavasti itsenäisyyden ja tasavaltaisuuden ymmärtämisen kannalta paljon merkittävämpi päätös oli torpparivapautus, josta uusi porvarillinen senaatti ehti 1918 päättää ennen sisällissodan alkamista. Kun vuokramaat annettiin torppareiden lunastettavaksi edullisin ehdoin, syntyi Suomen maaseudullekin uusi keskiluokka.

Tilanne alkoi selkiytyä vasta, kun Mannerheim valtionhoitajana hajotti eduskunnan ja määräsi uudet vaalit maaliskuussa 1919. Mutta itsenäisyyden syvälinen ymmärrys taisi syntyä vasta muutamaa vuosikymmentä myöhemmin, talvisodan alkaessa.

Sattumien summa

Valtakunnan skeptikko, kirjailija Paavo Haavikko on sanonut, että Suomen historia on syntynyt joukosta onnellisia sattumuksia, joille on yhteistä todellisuudentajun puute. Hänen mielestään historiankirjoituksen todellisuusmalli on mobile, jonka kaikki osat liikkuvat sekä suhteessa toisiinsa että katsojaan.

J.K.Paasikivi puolestaan kutsuu his-

toriaa näytelmäksi, jota intohimot ohjaavat.

Suomen päätös itsenäistymisestä täyttää molemmat määritelmät oikein hyvin. Jos oli itsenäistymisemme alkutaival sattumien summa ja siksi myös hapuilevaa, niin monet muutkin suuret käänteet historiassamme ovat samankaltaisia. Suomessa on vieroksuttu muutosta ja turvauduttu mieluummin vanhaan, kunnes on ollut pakko muuttaa suuntaa. Tätä on kutsuttu suomalaisiksi selviytymismalliksi.

Ruotsi-Suomestakin pidettiin kiinni loppuun saakka, vaikka tällaista valtiota ei tosiasiaa koskaan ollut, oli vain eurooppalainen suurvalta Ruotsi ja sille kuuluva itäinen maakunta. Paasikiven juristeriaa noudattaen Suomen voisi sanoa käsitteellisesti syntyneen vasta 1809 valanvaihdoksesta. Tämänkään ratkaisuun syntyyn meillä ei ollut mitään omaehtoista vaikutusta. Sattumalla oli vaikutuksensa siihen, että kun Kustaa IV Adolf syrjäytettiin saimme tilalle Venäjän keisarin valistuneen suojelun.

Tukholma kuitenkin vaihdettiin Pietariin enemmän kuin innokkaasti, olihan siellä myös suuremmat markkinat.

Kaksi eturivin historioitsijaa Matti Klinge ja Martti Häikiö ovat väitelleet siitä, syntyikö Suomi Venäjän vallan aikana vai Venäjältä huolimatta. Klinge korostaa keisariajan merkitystä Suomen

kansallisen identiteetin muotoutumisessa. Häikiö näkee suomen kielen, kulttuurin ja kansallisen identiteetin kehityksen seurauksena kansallisaatteista, jotka vyöryivät yli läntisen Euroopan 1800-luvun lopulla ja 1900-luvulla itsenäistyneiden maiden nationalismista.

Sakari Topelius todistaa molemmat vaihtoehdot oikeiksi juhlapuheessaan 1870-luvun lopulla: Hän kuvasi kansallisen heräämisen alkua ”vuosisadan kolmikymmenluvulla hienona sateena, nelikymmenluvulla se kulki pienenä purona, viisikymmenluvulla hiljaisena jokena, kuusikymmenluvulla nopeana virtana ja seitsenkymmenluvulla kuohuvana koskenä”.

Kansallisuusaate kasvoi Klubilla

Tämän kansallisen heräämisen vaikutukset tunnettiin vahvana myös täällä Suomalaisella Klubilla, kun klubimme jäsenet olivat palavalla innolla perustamassa meille kaikille tuttuja kansallisia instituutioita, kuten Suometarta, Uutta Suomea, Kansallisteatteria, Kansallispankkia, Pohjolaa, Suomi-yhtiötä, Otavaa ja Akateemista Kirjakauppaa, Suomalaista Säästöpankkia jne.

Sattumalla oli osuutensa myös vuosisataa myöhemmin, kun vallankumous Pietarissa tarjosi mahdollisuuden Suomen itsenäistymiseen. Ja sattumien

summa oli kolmas suuri murros Suomen historiassa, Neuvostoliiton hajoaminen ja sen seurauksena päätetty Suomen liittyminen Euroopan Unioniin.

Meille tärkeät vallan keskukset vaihtuivat kun 1809 Tukholma vaihdettiin Pietariin, 1917 Pietari Moskovaan ja 1992 Moskova Brysseliin.

Nämä suunnanmuutokset olivat tietysti hallinnollisia, mutta paljolti ne perustuivat myös kaupankäynnin intresseihin. 1800-luvulla Pietari ja Venäjä tarjosi asiallisesti yhtä houkuttelevat mahdollisuudet menestyä kauppiaina kuin kylmän sodan vuodet Neuvostoliiton tavarantoimittajina. Ja tämän taloudellisen pohjan murruttua uusia kestäviä kaupanteon puitteita haettiin EU:n jäsenyydestä.

Tällaiset murroskohdat ovat aina suuren epävarmuuden hetkiä. Epävarmuus oli suurta Suomen liittyessä Venäjän keisarikuntaan, ja uudelleen itsenäistymisen alussa. Mutta yhtä tietämättömiksi suomalaiset kokivat itsensä päättäessään kahta vuosisataa myöhemmin liittymisestä Euroopan Unioniin. Yhteistä on aina ollut myös pyrkimys vallan ytimeen, olipa kyse Ruotsin kuninkaasta, Venäjän keisarin läheisyydestä, Neuvostoliitosta tai EU:n päätöksenteosta.

Itsenäisen päätöksenteon ja omien hallinnollisten rakenteiden autonomia ovat aina olleet merkittäviä huolenai-

heita eikä vähiten kun puhuttiin Suomen jäsenyydestä EU:ssa. Kansanvallan kaventumista pelättiin ja EU-jäsenyyden myötä suomalaiseen poliittiseen sanastoon tuli sana: demokratiavaje. Kenties oireellista on, että juuri EU-kaudella on entistä enemmän alettu puhua myös suomalaisesta mallista. Jäsenyys suurensa ja ulkoapäin ylivaltaisessa yhteisössä on vahvistanut kansallistunnetta.

Jäsenyys Euroopan Unionissa on muuttanut Suomen asemaa syvällisesti. Uskon edelleen, että jäsenyyden merkitys turvallisuuden lisääjänä nykyisessä maailmassa on tärkeää, vaikka välillä vaikeoimme Brysselistä lähteneiden ohjeiden, opasteiden ja määräysten määrää. Unionin kannatus on vähentynyt viime vuosina ja kylmän sodan loppumisen vuoksi turvallisuus-ajattelu näyttää jääneen vähemmälle. Monelta EU-kriitikolta se on jo unohtunut.

Yhteisen rahan hyväksyminen tuntui sujuvan helpommin, eikä ihme, olivathan Suomen säädöt jo Porvoon valtiopäivillä ehdottaneet käytettäväksi Venäjän hopearuplan kolikkoa, jonka toisella puolella olisi Suomen vaakuna.

Näinä päivinä on muisteltu talvisodan henkeä ja mietitty olisivatko nyky- nuoret selvinneet samanlaisesta haasteesta. Monen mielestä eivät, sillä elintapamme ovat kovin toisenlaiset. Kenraali Ermei Kanninen arvioi talvisodan muis-

totilaisuudessa täällä maanantaina, että merkittävimmät sotamenestystämme se- littävät tekijät olivat Suomi-konepistooli ja kamiina, ase ei lakkoillut pakkasessa ja kamiina lämmitti teltat. Lisäisin tähän maaseudun nuorten luontaisen kyvyn elää metsässä ja liikkua siellä. Tietokone- pelien antamalla kokemuksella talvisotaa ei nyt voitettaisi.

Mutta nykyiset nuoret eivät henki- sesti ole sen etäämpänä isänmaallisista tunteista kuin edelliset sukupolvetkaan. Tuore tutkimus osoittaa nuoret ovat va- rauksetta ylpeitä tästä maasta ja arvosta- vat Suomea yhtenä maailman parhaista maista elää, asua ja kokea turvallisuutta. Ilmainen opiskelu, tasa-arvo, sananvapa- us ja sosiaaliturva olivat tämän arvostuk- sen kulmakiviä. Perhe on heille tärkein asia ja koulunkäyntiin he suhtautuvat vakavasti ja ovat valmiit toimimaan ympäristön ja hädänalaisten hyväksi.

Mutta nuoret kokevat suomalaisen arvomaailmana myös koventuneen. Kol- me neljästä arvioi ihmisten olevan vain osa yhteiskunnan kylmää, kilpailevaa ko- neistoa, jolla tavoitellaan loistavia tulok- sia, ihmisiä ei kohdata ja jatkuva kilpailu vie voimia ja yritykset ajavat liikaa omia etujaan. Yhtä usein nuoret ajattelevat, että ihmisten tulisi elättää itsensä omalla työllään turvautumatta tukiin tai avus- tuksiin.

Mutta myös heillä vastuulliseen on-

neen liittyy ajatus itsenäisyydestä ja va- paudesta, pyrkimyksestä yhteiseen hy- vään. Nuorten arvot ja käsitys omasta elämästään eivät poikkea kovin paljon omistani. Työ, vastuullisuus ja oma luo- vuus ilmenevät nuorten arvoissa yhtä tärkeänä kuin meillä vanhemmillakin.

Suomalaiset nuoret tarkastelevat siis omaa hyvinvointivaltiotamme aivan uu- desta ja tuoreesta näkökulmasta. Mielest- äni he eivät voisi osoittaa kiitollisuuttaan edellisille sukupolville hienommalla ta- valla. Suomi on siis hyvissä käsissä vielä meidän jälkeemmekin, niin vaikeata kuin sitä omia saavutuksia arvioidessamme tietenkin on uskoa.

J.V. Snellmanin näki Suomen tulevai- suuden rakentuvan suurten kansallisten projektien pohjalle, joissa pyritään koko-amaan kaikki käytettävissä olevat voima- varat merkittävän yhteisen asian taakse.

Ensimmäinen suuri kansallinen pro- jekti oli valtion ja kansallisen tietoisuu- den synnyttäminen. Talvisota oli suuri kansallinen projekti, ja talvisodan henki viitoitti suuntaa jälleenrakennukselle ja sosiaalisen yhteisvastuun varaan perus- tuvalle hyvinvointivaltiolle.

Viimeisin suuri projekti oli 1990-luvun lama ja siinä nouseminen: 20 prosentin työttömyys tuhosi henkisiä voimavaroja. Suomi loi edellytykset Nokialle panos- tamalla koulutukseen, tutkimukseen ja kansainväliseen talouden avaamiseen.

Nokia nosti Suomen, eikä vain taloudel- lisesti, vaan myös henkisesti. Se palautti meille itsetunnon. Ilman elektroniikkate- ollisuutta ja sen hyödyntämistä laajasti muussakin konepajateollisuudessa, Suo- mi tuskin olisi noussut lamasta.

Tällä vuosituhanella ei ole suurta kansallista projektia käynnissä. Niitä ei ehkä arvosteta. Poliittiset johtajat kes- kittyvät Brysseliin, teollisuuden johto Kiinaan ja Intiaan, suomalaiset omaan toimeentuloonsa ja vapaa-aikaansa. It- sekkyys ja yksilöllisyys ovat saaneet val- lan. Selviytyminen lamasta koettiin saa- vutukseksi, jonka etuudet halutaan hyö- dyntää.

Suuria projekteja käynnistyy vain suurten kriisien yhteydessä.

Olemmeko nyt, finanssikriisin ja talo- udellisen laman jälkeen uuden suuren projektin kynnyksellä? Pääministeri Van- hanen on jo puhunut nykyisen sukupol- ven sotakorvauksista. Monien näkemys- ten mukaan tästä lamasta ei nousta yhtä helposti kuin edellisestä. Nyt edessä on yhteiskunnan rakenteiden uudistaminen jälleen kerran. Hyvinvointivaltion tarpeel- lisuutta ei ole kyseenalaistettu, julkisen vallan tehtävänä on pitää huolta ihmis- ten perusturvallisuudesta, koulutukses- ta ja terveydenhoidosta. Mutta tämän hyvinvoinnin tuottamisen kustannukset

ovat nousseet korkeiksi ja se edellyttää tulevana vuosina samaan aikaan sekä julkisesti tuotetun hyvinvoinnin sisäisen tärkeysjärjestyksen että jokaisen kansalaisen oman vastuun arvioimista. Se edellyttää epäitsekkyyttä ja yhteisvastuuta.

Nytkin tarvittaisiin vahvaa kansallista talkoohenkeä. Pohjoismainen oikeudenmukaisuuteen perustuva hyvinvointijärjestelmä on vaarassa velkaantumisen ja hitaan talouskasvun seurauksena. Me joudumme vaikeiden valintojen eteen.

1990-luvun lamasta palautuminen kesti vuosikymmenen, vaikka elektroniikkateollinen vallankumous vauhditti sitä. Nyt toipuminen vie ilmeisesti vielä pitemmän ajan. Edessä olevat ponnistukset vaativat kansallista yhteistuntoa, jonka luomisessa poliittisilta johtajilta vaaditaan taitoa ja tunnetta, siihen ei riitä pelkkä poliittinen retoriikka.

Johannes Koroma

Ravintola

HELSINGIN SUOMALAINEN KLUBI

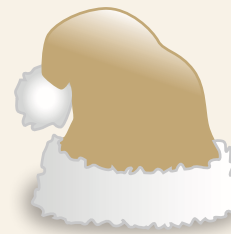
Haluamme toivottaa jäsenille rauhallista joulua hyvässä seurassa ja herkkujen kera. Olkoon tuleva vuosi täynnä menestystä ja onnen hetkiä!

Klubin ravintolan ovet avataan joulutauon jälkeen maanantaina 11.1. Tammikuusta alkaen tarjoilemme kevättalven herkuja ja järjestämme mielellämme tärkeitä tilaisuuksia Klubilla.

Ystävällisin terveisin

Miia Makkonen & Petri Karhu

sekä koko henkilökunta

www.klubiravintola.fi • sähköposti: ravintola@klubiravintola.fi • ravintolamyynti: 09 5868 8344

**Chalets
& Villas**
Lomaverkosto

Lomaelämän keskipiste

**Täysin kalustetut ja varustetut
Chalets & Villas -asunnot vapauttavat
sinut ja perheesi nauttimaan täysillä.**

Käytä loma-asuntoasi
aina kun haluat, muuna
aikana kumppanimme hoitaa
vuokrauksen puolestasi.

**Turvallisen kaupan takaa
YIT Rakennus Oy**

Osta loma-asunto 40 %:n alku-
pääomalla. Lopulle 60 %:lle tar-
joamme edullista taloyhtiölainaa.

MYynti JA ESITTELY

puh. 020 433 111

yit.fi

Together we can do it.

